

Wdzydzki Park
Krajobrazowy

PROJEKT PLANU OCHRONY WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

II KONSULTACJE PODSUMOWANIE ETAPU DIAGNOZY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego na lata 2014 – 2020 w ramach projektu „Opracowanie projektów planów ochrony parków krajobrazowych wchodzących w skład Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych”,
Oś Priorytetowa 11: Środowisko, Działanie: 11.4 Ochrona Różnorodności Biologicznej

Plan prezentacji

DZIAŁ I - PRZYPOMNIENIE WIADOMOŚCI O:

- 1. PODSTAWACH PRAWNYCH FUNKCJONOWANIA PARKU**
- 2. STANIE GRANIC**
- 3. CELACH OCHRONY**
- 4. ZAKAZACH OBOWIĄZUJĄCYCH W PARKU**

DZIAŁ II – OPERATY DIAGNOSTYCZNE – PODSUMOWANIE PRAC TERENOWYCH

DZIAŁ III – AUDYT KRAJOBRAZOWY

DZIAŁ IV – HARMONOGRAM DALSZYCH PRAC

DZIAŁ V – KONSULTACJE, ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA UWAG

DZIAŁ I - PODSTAWY PRAWNE FUNKCJONOWANIA PARKU

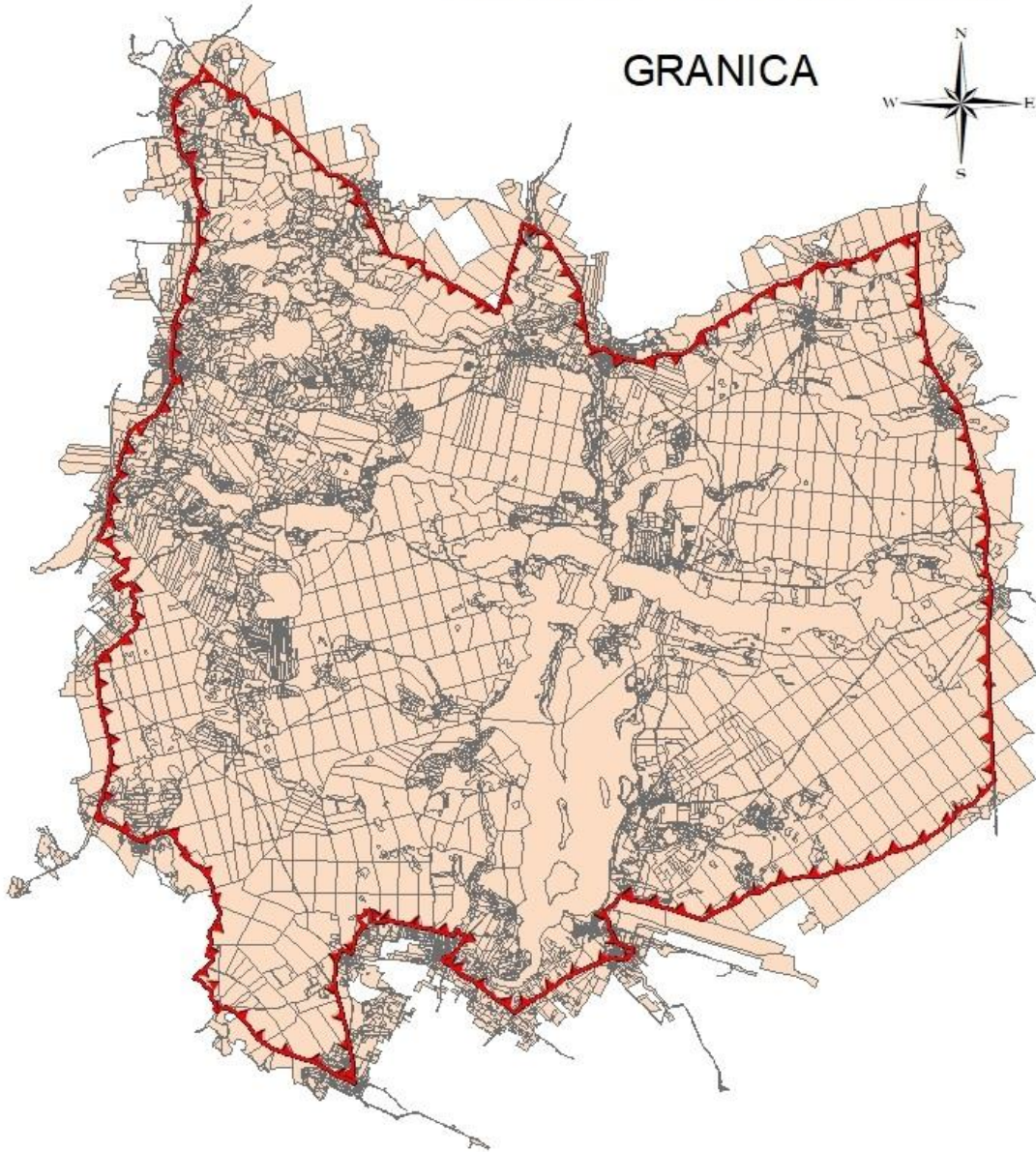
WDZYDZKI PARK KRAJOBRAZOWY ZOSTAŁ UTWORZONY DNIA 15 CZERWCA 1983 ROKU UCHWAŁĄ NR XIX/83/83 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU.

OBECNĄ SYTUACJĘ PRAWNĄ PARKU OKREŚLA **UCHWAŁA NR 145/VII/11** (ZE ZMIANAMI Z DNIA 16.08.2016 **UCHWAŁA 260/XXIV/16**) SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO Z DNIA 27 KWIETNIA 2011 R. W SPRAWIE WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO, WPROWADZAJĄC OBOWIĄZUJĄCE W NIM ZAKAZY I OGRANICZENIA. PODSTAWOWYM DOKUMENTEM REGULUJĄCYM WSZELKIE SPRAWY ZWIĄZANE Z OCHRONĄ PRZYRODY I UŻYTKOWANIEM TERENU NA OBSZARZE WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO JEST "**PLAN OCHRONY WPK**" USTANOWIONY **ROZPORZĄDZENIEM WOJEWODY POMORSKIEGO NR 6/2001** Z DNIA 07.08.2001 R.

Z DNIEM 1 LIPCA 2010 R. NA MOCY UCHWAŁY NR 1185/XLVIII/10 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO Z DNIA 31 MAJA 2010 ROKU PARKI KRAJOBRAZOWE WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO, W TYM WDZYDZKI PARK KRAJOBRAZOWY W KOŚCIERZYNIE, WESZŁY W SKŁAD POMORSKIEGO ZESPOŁU PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH Z SIEDZIBĄ W SŁUPSKU.

Wdzydzki Park Krajobrazowy

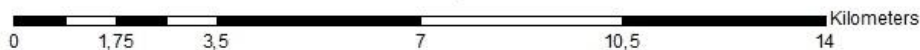
GRANICA

DZIAŁ I – STAN GRANIC WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

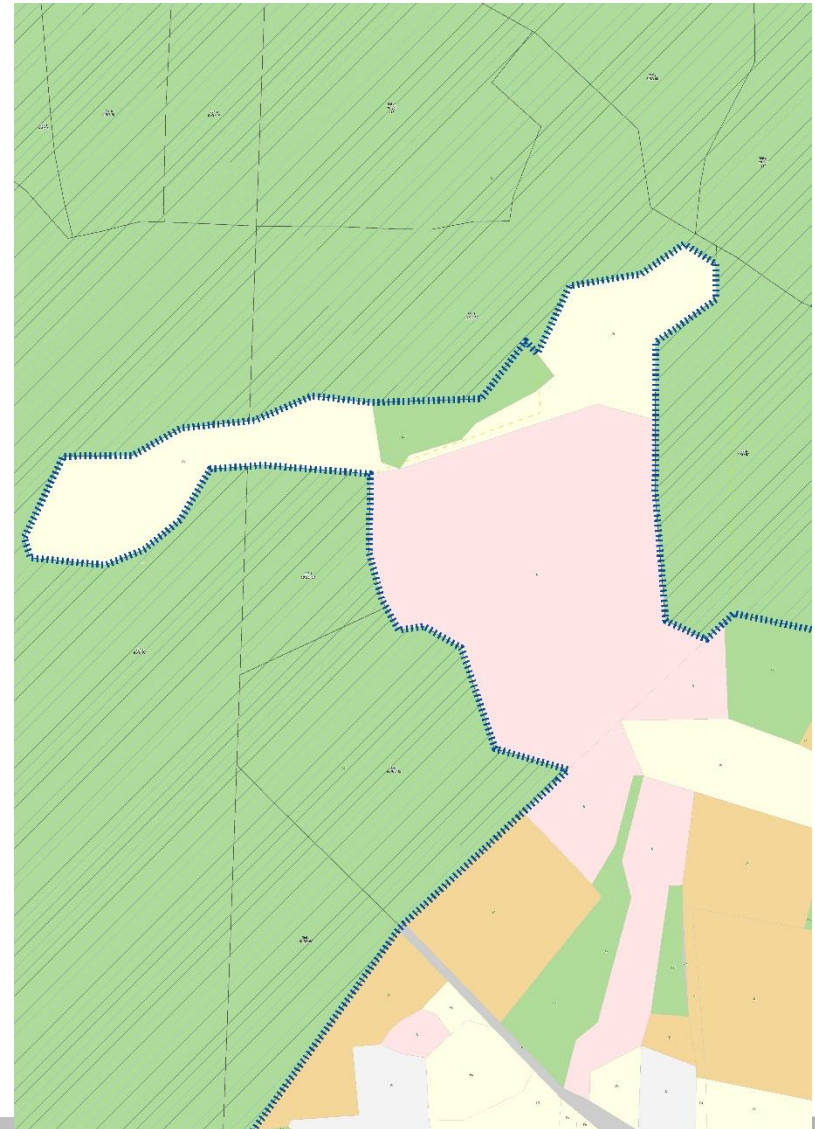
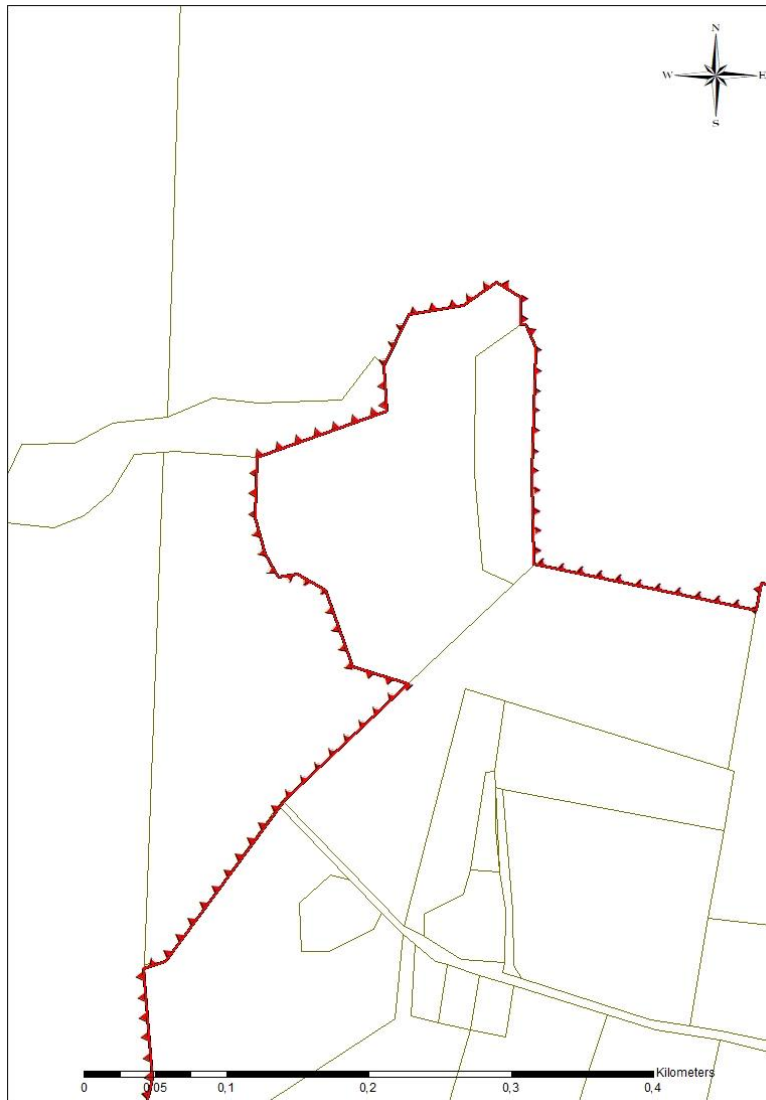
OPISANO GRANICE PARKU
KRAJOBRAZOWEGO I WSTĘPNIE OTULINY
ZGODNIE Z ROZPORZĄDZENIEM MINISTRA
ŚRODOWISKA Z DNIA 11 WRZEŚNIA 2012 R.
W SPRAWIE CENTRALNEGO REJESTRU FORM
OCHRONY PRZYRODY

W TRAKCIE PRAC TERENOWYCH
ZWERYFIKOWANO MIEJSCA WĄTPLIWE – NIE
BIEGNĄCE PO GRANICY DZIAŁEK
EWIDENCYJNYCH I UZGODNIONO FINALNY
PRZEBIEG GRANICY ZGODNY Z GRANICĄ
DZIAŁKI EWIDENCYJNEJ.

DZIAŁ I – STAN GRANIC WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

PRZYKŁADOWE MIEJSCE ZWERYFIKOWANE TERENOWO

DZIAŁ I – CELE OCHRONY (Dz. U. Woj. Pom. Nr 64, poz. 748)

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO ROZPORZĄDZENIA NR 6/2001 WOJEWODY POMORSKIEGO Z DNIA 7 SIERPNI 2001 R.

OGÓLNE CELE OCHRONY PRZYRODY:

1. ZACHOWANIE SZEROKO UJMOWANEJ BIORÓŻNORODNOŚCI NA POZIOMIE EKOSYSTEMÓW, GATUNKÓW I GENOTYPÓW,
2. ZACHOWANIE PEŁNYCH MOŻLIWOŚCI FUNKCJONOWANIA EKOSYSTEMÓW,
3. PRZYWRACANIE ZASOBÓW I WALORÓW PRZYRODNICZYCH UTRACONYCH LUB NARUSZONYCH W WYNIKU GOSPODARKI CZŁOWIEKA, O ILE JESZCZE ISTNIEJĄ TEORETYCZNE I PRAKTYCZNE MOŻLIWOŚCI TAKIEGO DZIAŁANIA,
4. WZROST EFEKTYWNOŚCI OCHRONY PRZYRODY PRZEZ WPROWADZENIE NOWYCH JEJ FORM I ROZWÓJ FORM ISTNIEJĄCYCH,
5. OPTYMALIZACJA ZASAD KORZYSTANIA Z ZASOBÓW PRZYRODY W WARUNKACH GOSPODARCZEGO UŻYTKOWANIA TERENU, Z ZAPEWNIENIEM JEGO TRWAŁOŚCI,
6. ZACHOWANIE ISTNIEJĄCYCH WALORÓW BOTANICZNYCH WYRAŻAJĄCYCH SIĘ ZARÓWNO W RÓŻNORODNOŚCI, JAK I W REGIONALNEJ SPECYFICE POSZCZEGÓLNYCH EKOSYSTEMÓW,
7. ZACHOWANIE DOTYCHCZASOWYCH PROPORCJI POWIERZCHNIOWYCH MIĘDZY OBSZAREM LEŚNYM A OBSZARAMI NIELEŚNYMI, A W OBREBIE TYCH OSTATNICH BEZWZGLĘDNE UTRZYMANIE EKOSYSTEMÓW BAGIENNYCH I TORFOWISKOWYCH ORAZ ŁĄKOWYCH I INNYCH PÓLNATURALNYCH,
8. STYMULOWANIE UTRZYMANIA RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ PRZEZ STWARZANIE WARUNKÓW OSTOJOWYCH DLA JAK NAJWIĘKSZEJ LICZBY GATUNKÓW ZWIERZĄT ADEKWATNYCH GEOGRAFICZNIE.

OGÓLNE CELE OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO:

1. OCHRONA I WYEKSPONOWANIE ZACHOWANYCH WARTOŚCIOWYCH ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO JAKO NOŚNIKA PAMIĘCI ZBIOROWEJ I WARTOŚCI WSPÓLNYCH.
2. OCHRONA TOŻSAMOŚCI KULTUROWEJ MIEJSCA (MIEJSCOWOŚCI I REGIONU) - ISTOTNYMI CZYNNIKAMI SĄ ZASOBY ZWIĄZANE ZE SPECYFICZNYMI FORMAMI:
 - A) KULTURY ORGANIZACJI STRUKTUR OSADNICZYCH I SIECI DRÓG,
 - B) KULTURY ORGANIZACJI PRZESTRZENNEJ STRUKTUR WEWNĘTRZNYCH JEDNOSTEK OSADNICZYCH,
 - C) KULTURY ORGANIZACJI PRZESTRZENNEJ ZABUDOWY NIW SIEDLISKOWYCH I UŻYTKOWANIA GRUNTÓW W OBREBIE SIEDLISK.
3. OCHRONA PROCESU PRZEMIAN ŚRODOWISKA KULTUROWEGO JAKO WARTOŚCI SAMEJ W SOBIE - OBSZAR WPK JEST PRZYKŁADEM CIĄGŁOŚCI PROCESU DZIEJOWEGO BUDOWANIA STRUKTURY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO I STOSOWANIA PRZEZ SETKI LAT "ZASADY DOBREJ KONTYNUACJI",
4. KULTYWOWANIE I KONTYNUOWANIE ELEMENTÓW KULTURY DUCHOWEJ I MATERIALNEJ ZWIĄZANYCH Z PRZESTRZENIĄ ŻYCIOWĄ CZŁOWIEKA, Z JEJ UŻYTKOWANIEM I KSZTAŁTOWANIEM OBECNIE I W PRZYSZŁOŚCI.

OGÓLNE CELE OCHRONY KRAJOBRAZU:

1. OCHRONA SPECYFICZNYCH I UNIKATOWYCH WARTOŚCI PRZYRODNICZYCH, KULTUROWYCH I KOMPOZYCYJNYCH, DECYDUJĄCYCH O POZYTYWNYCH WRAŻENIACH I PRZEŻYCIACH ESTETYCZNYCH ORAZ OBRAZUJĄCYCH CENNE WARTOŚCI POZNAWCZE KRAJOBRAZU,
2. ZACHOWANIE I OCHRONA ZESPOŁÓW KRAJOBRAZU OTWARTEGO UKAZUJĄCYCH HARMONIJNE POD WZGLĘDEM WALORÓW WIZUALNYCH WSPÓLISTNIENIE GOSPODARKI CZŁOWIEKA Z NATURALNYMI ZASOBAMI ŚRODOWISKA,
3. ZABEZPIECZENIE PRZED DEGRADACJĄ I OCHRONA ZACHOWANYCH ENKLAW RODZIMEGO KRAJOBRAZU KULTURY OSADNICZEJ KASZUBSKICH WSI,
4. WIELOASPEKTOWE DZIAŁANIA NAPRAWCZE NIWELUJĄCE POWSTAŁE W OSTATNICH DZIESIĄTKACH LAT NIEKORZYSTNE PRZEKSZTAŁCENIA KRAJOBRAZU, POWODUJĄCE OBNIŻENIE JEGO WARTOŚCI ESTETYCZNYCH I POZNAWCZYCH,
5. PROMOCJA WALORÓW KRAJOBRAZU PARKU DLA UMIESZCZENIA W NIEJ NOWYCH FUNKCJI NIESPRZECZNYCH Z PODSTAWOWYMI CELAMI, DAJĄCYCH PODSTAWY EKONOMICZNE MIESZKAŃCOM I ZBLIŻONYCH KRAJOBRAZOWO DO TRADYCYJNYCH,
6. PROPAGOWANIE I KONTYNUACJA WZORCÓW ARCHITEKTURY I ZAGOSPODAROWANIA CHARAKTERYSTYCZNYCH DLA REGIONU I STYMULOWANIE KORZYSTANIA Z NICH PRZY WSZELKICH NOWYCH DZIAŁANIACH KSZTAŁTUJĄCYCH PRZESTRZEŃ PARKU,
7. WYKORZYSTANIE ESTETYCZNYCH WALORÓW KRAJOBRAZU DLA REGENERACJI SIŁ PSYCHICZNYCH UCZESTNIKÓW REKREACJI I MIESZKAŃCÓW ORAZ W DZIAŁALNOŚCI EDUKACYJNEJ.

SZCZEGÓLNE CELE OCHRONY (ELEMENT NIE PODLEGAJĄCY DYSKUSJI)

UCHWAŁA NR 145/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO (27.04.2011 R.)

- 1) ZACHOWANIE UNIKATOWYCH FORM UKSZTAŁTOWANIA TERENU, W TYM CHARAKTERYSTYCZNYCH DLA KRAJOBRAZU SANDROWEGO: RYNIEN JEZIORNICH, DOLIN RZECZNYCH I NIECEK WYTOPISKOWYCH, A TAKŻE WZNIESIEŃ MORENOWYCH,
- 2) UTRZYMANIE SPÓJNOŚCI PRZESTRZENNEJ EKOSYSTEMÓW LEŚNYCH I ICH RENATURALIZACJA, Z UWZGLĘDNIENIEM POTRZEB OCHRONY SIEDLISK PRZYRODNICZYCH, GATUNKÓW ROŚLIN, GRZYBÓW I ZWIERZĄT ORAZ ICH SIEDLISK,
- 3) AKTYWNA OCHRONA PÓLNATURALNYCH FITOCENOZ NIELEŚNYCH,
- 4) OCHRONA ŚRÓDLEŚNYCH TORFOWISK ORAZ JEZIOR LOBELIOWYCH I OCZEK WODNYCH - W SZCZEGÓLNOŚCI WYSTĘPUJĄCYCH TAM SIEDLISK PRZYRODNICZYCH ORAZ GATUNKÓW ROŚLIN I ZWIERZĄT,
- 5) OCHRONA I UTRZYMANIE NATURALNEJ STRUKTURY HYDROGRAFICZNEJ CHARAKTERYSTYCZNEJ DLA OBSZARÓW SANDROWYCH ORAZ PRZECIWDZIAŁANIE POGARSZANIU JAKOŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH,
- 6) UTRZYMANIE NATURALNEJ RÓŻNORODNOŚCI FAUNY ORAZ TWORZENIE WARUNKÓW UMOŻLIWIAJĄCYCH RESTYTUCJĘ GATUNKÓW, A W SZCZEGÓLNOŚCI TROCI JEZIOROWEJ I RAKA SZLACHETNEGO,
- 7) OCHRONA SWOISTYCH WARTOŚCI HISTORYCZNYCH I KULTUROWYCH — W SZCZEGÓLNOŚCI ZABYTKOWYCH UKŁADÓW RURALISTYCZNYCH I TRADYCYJNYCH FORM BUDOWNICTWA ORAZ DZIEDZICTWA KULTURY MATERIALNEJ I NIEMATERIALNEJ LUDNOŚCI KASZUBSKIEJ,
- 8) OCHRONA I REWALORYZACJA MOZAIKI KRAJOBRAZU LEŚNEGO I ROLNICZEGO, A TAKŻE SPECYFICZNYCH WNETRZ KRAJOBRAZOWYCH ORAZ PRZEDPOLI PUNKTÓW I CIĄGÓW WIDOKOWYCH,
- 9) OSZCZĘDNE UŻYTKOWANIE I PLANOWE, KOMPLEKSOWE KSZTAŁTOWANIE PRZESTRZENI UWZGLĘDNIAJĄCE OCHRONĘ WALORÓW KRAJOBRAZOWYCH, W TYM LOKALNEGO KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.

DZIAŁ I – ZAKAZY (PRZEDMIOT WERYFIKACJI)

UCHWAŁA NR 145/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO (27.04.2011 R.)

- 1) REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ MOGĄCYCH ZNACZĄCO ODDZIAŁYWAĆ NA ŚRODOWISKO W ROZUMIENIU PRZEPISÓW USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 ORAZ Z 2009 R. NR 42, POZ. 340 I NR 84, POZ. 700);
- 2) UMYŚLNEGO ZABIJANIA DZIKO WYSTĘPUJĄCYCH ZWIERZĄT, NISZCZENIA ICH NOR, LEGOWISK, INNYCH SCHRONIEŃ I MIEJSC ROZRODU ORAZ TARLISK I ZŁOŻONEJ IKRY, Z WYJĄTKIEM AMATORSKIEGO POŁOWU RYB ORAZ WYKONYWANIA CZYNNOŚCI W RAMACH RACJONALNEJ GOSPODARKI ROLNEJ, LEŚNEJ, RYBACKIEJ I ŁOWIECKIEJ;
- 3) LIKWIDOWANIA I NISZCZENIA ZADRZEWIEŃ ŚRÓDPOLNYCH, PRZYDROŻNYCH I NADWODNYCH, JEŻELI NIE WYNIKAJĄ Z POTRZEBY OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ LUB ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA RUCHU DROGOWEGO LUB WODNEGO LUB BUDOWY, ODBUDOWY, UTRZYMANIA, REMONTÓW LUB NAPRAWY URZĄDZEŃ WODNYCH;
- 4) POZYSKIWANIA DO CELÓW GOSPODARCZYCH SKAŁ, W TYM TORFU, ORAZ SKAMIENIAŁOŚCI, W TYM KOPALNYCH SZCZĄTKÓW ROŚLIN I ZWIERZĄT, A TAKŻE MINERAŁÓW I BURSZTYNU;
- 5) WYKONYWANIA PRAC ZIEMNYCH TRWALE ZNIEKSZTAŁCAJĄCYCH RZEŻBĘ TERENU, Z WYJĄTKIEM PRAC ZWIĄZANYCH Z ZABEZPIECZENIEM PRZECIWSZTORMOWYM, PRZECIWPOWODZIOWYM LUB PRZECIWOSUWISKOWYM LUB BUDOWĄ, ODBUDOWĄ, UTRZYMANIEM, REMONTEM LUB NAPRAWĄ URZĄDZEŃ WODNYCH;
- 6) DOKONYWANIA ZMIAN STOSUNKÓW WODNYCH, JEŻELI ZMIANY TE NIE SŁUŻĄ OCHRONIE PRZYRODY LUB RACJONALNEJ GOSPODARCE ROLNEJ, LEŚNEJ, WODNEJ LUB RYBACKIEJ;
- 7) BUDOWANIA NOWYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH W PASIE SZEROKOŚCI 100 M OD LINII BRZEGÓW RZEK, JEZIOR I INNYCH ZBIORNIKÓW WODNYCH, Z WYJĄTKIEM OBIEKTÓW SŁUŻĄCYCH TURYSTYCE WODNEJ, GOSPODARCE WODNEJ LUB RYBACKIEJ;
- 8) LIKWIDOWANIA, ZASYPYWANIA I PRZEKSZTAŁCANIA ZBIORNIKÓW WODNYCH, STARORZECZY ORAZ OBSZARÓW WODNO-BŁOTNYCH;
- 9) WYLEWANIA GNOJOWICY, Z WYJĄTKIEM NAWOŻENIA WŁASNYCH GRUNTÓW ROLNYCH;
- 10) PROWADZENIA CHOWU I HODOWLI ZWIERZĄT METODĄ BEZŚCIÓŁKOWĄ;
- 11) UTRZYMYWANIA OTWARTYCH ROWÓW ŚCIEKOWYCH I ZBIORNIKÓW ŚCIEKOWYCH;
- 12) ORGANIZOWANIA RAJDÓW MOTOROWYCH I SAMOCHODOWYCH;
- 13) UŻYWANIA ŁODZI MOTOROWYCH I INNEGO SPRZĘTU MOTOROWEGO NA OTWARTYCH ZBIORNIKACH WODNYCH.

ZAKAZY (PRZEDMIOT WERYFIKACJI)

UCHWAŁA NR 260/XXIV/16 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO (25.07.2016 R.)

O ZMIANIE UCHWAŁY SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO W SPRAWIE WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

§ 1. W UCHWALE NR 145/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO Z DNIA 27 KWIETNIA 2011 R. W SPRAWIE WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO WPROWADZA SIĘ NASTĘPUJĄCE ZMIANY:

1) w § 3 PKT 7 OTRZYMUJE BRZMIENIE: „7) BUDOWANIA NOWYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH W PASIE SZEROKOŚCI 100 M OD: A) LINII BRZEGÓW RZEK, JEZIOR I INNYCH NATURALNYCH ZBIORNIKÓW WODNYCH, B) ZASIĘGU LUSTRA WODY W SZTUCZNYCH ZBIORNIKACH WODNYCH USYTUOWANYCH NA WODACH PŁYNĄCYCH PRZY NORMALNYM POZIOMIE PIĘTRZENIA OKREŚLONYM W POZWOLENIU WODNOPRAWNYM, O KTÓRYM MOWA W ART. 122 UST. 1 PKT 1 USTAWY Z DNIA 18 LIPCA 2001 R. – PRAWO WODNE - Z WYJĄTKIEM OBIEKTÓW SŁUŻĄCYCH TURYSTYCE WODNEJ, GOSPODARCE WODNEJ LUB RYBACKIEJ”.

2) w § 4: A) w UST. 1 PKT 3 OTRZYMUJE BRZMIENIE: „3) ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW LETNISKOWYCH, MIESZKALNYCH I USŁUGOWYCH, ZREALIZOWANYCH NA PODSTAWIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, KTÓRE UTRACIŁY MOC PRZED DNIEM 1 STYCZNIA 2004 R. - GDZIE DOPUSZCZA SIĘ MODERNIZACJĘ ISTNIEJĄCEGO ZAINWESTOWANIA (ROZBIÓRKĘ, ODBUDOWĘ, NADBUDOWĘ PODDASZA UŻYTKOWEGO, PRZEBUDOWĘ) W CELU POPRAWY STANDARDÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ WALORÓW ESTETYCZNO-KRAJOBRAZOWYCH, POD WARUNKIEM NIEZWIĘKSZANIA POWIERZCHNI ZABUDOWY, A TAKŻE NIE PRZYBLIŻANIA ZABUDOWY DO BRZEGÓW WÓD”, B) w UST. 1 DODAJE SIĘ PKT 4 W BRZMIENIU: „4) BUDOWY LUB PRZEBUDOWY OBIEKTÓW BUDOWLANYCH I URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH SŁUŻĄCYCH CELOM PARKU KRAJOBRAZOWEGO”, C) DODAJE SIĘ UST. 2A I 2B W BRZMIENIU:

„2A. ZAKAZ O KTÓRYM MOWA W § 3 PKT 3 DOTYCZY ZADRZEWIEN ŚRÓDPOLNYCH O CHARAKTERZE PASMOWYM, PEŁNIĄCYCH FUNKCJE PRZECIWOEROZYJNE ORAZ O CHARAKTERZE OBSZAROWYM W FORMIE KĘP, WYRAŹNIE ODRÓŻNIAJĄCYCH SIĘ W KRAJOBRAZIE”, „2B. ZAKAZ O KTÓRYM MOWA W § 3 PKT 12 NIE DOTYCZY DRÓG PUBLICZNYCH W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 21 MARCA 1985 R. O DROGACH PUBLICZNYCH (T.J. Dz. U. z 2015 R. POZ. 460 Z PÓŻN. ZM.)”, D) UST.3 OTRZYMUJE BRZMIENIE: „3. ZAKAZ O KTÓRYM MOWA W § 3 PKT 13 NIE DOTYCZY: 1) UŻYWANIA ŁODZI O NAPĘDZIE ELEKTRYCZNYM O MOCY DO 5 KM, Z WYŁĄCZENIEM JEZIOR LOBELIOWYCH (JEZ. GŁĘBOCZKO, JEZ. DŁUGIE, JEZ. WIELKIE OCZKO – GMINA KOŚCIERZYNA), 2) PROWADZENIA PRAC BADAWCZO-NAUKOWYCH PRZEZ JEDNOSTKI NAUKOWE W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 30 KWIETNIA 2010 R. O ZASADACH FINANSOWANIA NAUKI (T.J. Dz. U. z 2014 R. POZ. 1620 Z PÓŻN. ZM.), 3) ZAPEWNIENIA BEZPIECZEŃSTWA UPRAWIAJĄCYM SPORTY ŻEGLARSKIE W FORMACH ZORGANIZOWANYCH (SZKÓŁKI, KLUBY, REGATY), 4) WŁAŚCICIELI I ZARZĄDCÓW GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA WYSPACH OSTRÓW WIELKI, OSTRÓW MAŁY I GŁONEK”

ZAKAZY (PRZEDMIOT WERYFIKACJI)

UCHWAŁA NR 145/VII/11 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO (27.04.2011 R.)

- 1) OBSZARÓW ZWARTEJ ZABUDOWY WSI, W GRANICACH OKREŚLONYCH W STUDIACH UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMIN, GDZIE DOPUSZCZA SIĘ UZUPEŁNIANIE ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ I USŁUGOWEJ POD WARUNKIEM WYZNACZENIA NIEPRZEKRACZALNEJ LINII ZABUDOWY OD BRZEGÓW WÓD, OKREŚLONEJ POPRZEC POŁĄCZENIE ISTNIEJĄCYCH BUDYNKÓW NA PRZYLEGAJĄCYCH DZIAŁKACH;
- 2) ISTNIEJĄCYCH SIEDLISK ROLNICZYCH - W ZAKRESIE UZUPEŁNIANIA ISTNIEJĄCEJ ZABUDOWY O OBIEKTY NIEZBĘDNE DO PROWADZENIA GOSPODARSTWA ROLNEGO, POD WARUNKIEM NIE PRZEKRACZANIA DOTYCHCZASOWEJ LINII ZABUDOWY OD BRZEGÓW WÓD;
- 3) ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW LETNISKOWYCH, MIESZKALNYCH I USŁUGOWYCH, ZREALIZOWANYCH NA PODSTAWIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, KTÓRE UTRACIŁY MOC PRZED DNIEM 1 STYCZNIA 2004 R. - GDZIE DOPUSZCZA SIĘ PRZEBUDOWĘ I MODERNIZACJĘ ISTNIEJĄCEGO ZAINWESTOWANIA W CELU POPRAWY STANDARDÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ WALORÓW ESTETYCZNO KRAJOBRAZOWYCH, POD WARUNKIEM NIE ZWIĘKSZANIA POWIERZCHNI ZABUDOWY, ILOŚCI MIEJSC POBYTOWYCH, A TAKŻE NIE PRZYBLIŻANIA ZABUDOWY DO BRZEGÓW WÓD.

Ww. ODSTĘPSTWA MAJĄ ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU, GDY W TRAKCIE POSTĘPOWANIA STRONA WYKAŻE BRAK NIEKORZYSTNEGO WPLYWU PLANOWANEJ INWESTYCJI NA CHRONIONE: KRAJOBRAZY, SIEDLISKA PRZYRODNICZE ORAZ GATUNKI ROŚLIN, ZWIERZĄT I GRZYBÓW.

ZAKAZ, O KTÓRYM MOWA W § 3 PKT 13, NIE DOTYCZY UŻYWANIA ŁODZI O NAPĘDZIE ELEKTRYCZNYM O MOCY DO 5 KM, Z WYŁĄCZENIEM JEZIOR LOBELIOWYCH (JEZ. GŁĘBOCZKO - GMINA KOŚCIERZYNA, JEZ. DŁUGIE - GMINA KOŚCIERZYNA, JEZ. WIELKIE OCZKO - GMINA KOŚCIERZYNA).

DZIAŁ II – OPERATY DIAGNOSTYCZNE – PODSUMOWANIE PRAC TERENOWYCH

OPERATY SZCZEGÓŁOWE – DOKUMENTACJA PLANU OCHRONY

- 1. OPERAT OCHRONY LITOSFERY**
- 2. OPERAT FLORY, EKOSYSTEMÓW NIELEŚNYCH I GRZYBÓW**
- 3. OPERAT FAUNISTYCZNY**
- 4. OPERAT EKOSYSTEMÓW LEŚNYCH**
- 5. OPERAT WALORÓW KULTUROWYCH I
FIZJONOMICZNYCH KRAJOBRAZU**
- 6. OPERAT HYDROLOGICZNY**
- 7. OPERAT WALORÓW KSZTAŁTOWANIA FUNKCJI
TURYSTYCZNEJ, REKREACYJNEJ I EDUKACYJNEJ**
- 8. OPERAT KSZTAŁTOWANIA ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO**

9. OPERAT GENERALNY – ETAP IV

ZESPÓŁ AUTORSKI

1) Kierownik Projektu	Mariusz Lewczuk
2) Specjalista ds. flory i szaty roślinnej	dr Paulina Ćwiklińska
3) Specjalista ds. fauny	Wojciech Bajerowski
4) Specjalista ds. zagospodarowania przestrzennego	Piotr Rugień
5) Specjalista ds. krajobrazów	Aleksandra Piskorska
6) Specjalista ds. środowiska kulturowego	Aleksandra Piskorska
7) Specjalista ds. walorów rekreacyjnych i edukacji	Michał Witkiewicz
8) Specjalista ds. geograficznych systemów informacji przestrzennej (GIS)	Wojciech Bajerowski
9) Specjalista ds. ekosystemów leśnych	Mariusz Lewczuk
10) Specjalista ds. hydrologii	Michał Przybylski
11) Specjalista ds. litosfery	dr Wojciech Staszek

1. OPERAT OCHRONY LITOSFERY

ZRÓŻNICOWANIE GEOMORFOLOGICZNE

NA OBSZARZE OPRACOWANIA WYRÓŻNIĆ MOŻNA KILKA JEDNOSTEK MORFOLOGICZNYCH, OKREŚLAJĄCYCH RZĘBĘ TERENU PRZEDMIOTOWEGO OBSZARU. SĄ TO:

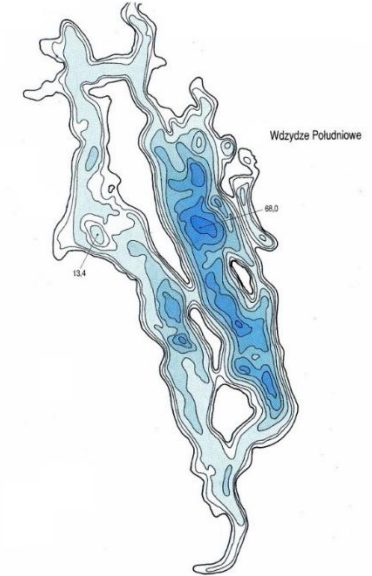
- **ROZLEGŁA RÓWNINA SANDROWA** – ZBUDOWANA Z PIASKÓW I ŻWIRÓW FLUWIOGLACJALNYCH
- **FRAGMENTY MOREN DENNYCH** – ZACHOWANE CZĘŚCIOWO WZDŁUŻ ZACHODNIEJ GRANICY OBSZARU

W GRANICACH TYCH JEDNOSTEK WYRÓŻNIĆ MOŻNA SZEREG FORM MORFOLOGICZNYCH WPŁYWAJĄCYCH NA LOKALNE ZRÓŻNICOWANIE TERENU:

- RYNNY SUBGLACJALNE – WYSTĘPUJĄCE W DUŻYM ZAGĘSZCZENIU, ZWŁASZCZA W ŚRODKOWEJ CZĘŚCI OBSZARU, WRAZ Z NAJLEPIEJ ROZWINIĘTYM, CHARAKTERYSTYCZNYM DLA WPK ZESPOŁEM RYNIEN JEZIOR WDZYDZKICH;
- ZESPÓŁ KEMÓW, FORM SZCZELINOWYCH I PLATEAU KEMOWYCH – WYSTĘPUJĄCY W REJONIE JEZIOR WYRÓWNO – OSTY I BIELAWY ORAZ FORMY AKUMULACJI SZCZELINOWEJ NA JEZIORZE WDZYDZE - TWORZĄCYCH WYSPIY : OSTRÓW WIELKI, OSTRÓW MAŁY, GLONEK;
- ZACHOWANE FORMY AKUMULACJI SZCZELINOWEJ STADIAŁU ŚRODKOWEGO ZŁODOWACENIA WISŁY – TWORZĄCE WYRAŹNE WYNIESIENIA I KULMINACJE TERENU – DO 201,4 M N.P.M.;
- DOLINA WDY (CZARNEJ WODY) W REJONIE KRUGLIŃCA – PŁOCIC (PÓŁNOCNO – ZACHODNIA CZĘŚCI PARKU);
- NIEWIELKIE FORMY WYTOPISKOWE ROZPROSZONE NA POWIERZCHNI SANDRU;
- RÓWNINY TORFOWE – AKUMULACJI BIOGENICZNEJ – WYSTĘPUJĄCE NA WIĘKSZEJ POWIERZCHNI W REJONIE JEZIOR WYRÓWNO – OSTY I BIELAWY (REJON WYRÓWNO – KALISZ – SCHODNO).

CIEKAWSZE FORMY MORFOLOGICZNE

ZESPÓŁ RYNIEN JEZIOR WDZYDZKICH

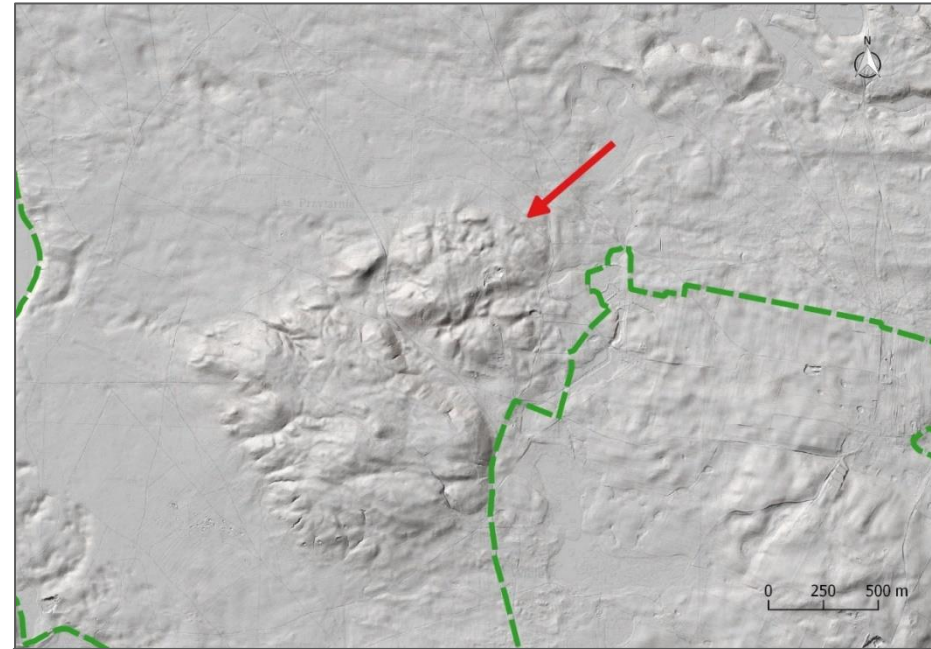

ZESPÓŁ KEMÓW, FORM SZCZELINOWYCH I PLATEAU KEMOWYCH – WYSTĘPUJĄCY W REJONIE JEZIOR WYRÓWNO – OSTY I BIELAWY (REJON WYRÓWNO – KALISZ – SCHODNO) ORAZ FORMY AKUMULACJI SZCZELINOWEJ NA JEZIORZE WDZYDZE - TWORZĄCYCH WYSPIY : OSTRÓW WIELKI, OSTRÓW MAŁY, GLONEK;

CIEKAWSZE FORMY MORFOLOGICZNE

- ZACHOWANE FORMY AKUMULACJI SZCZELINOWEJ (LUB CZOŁOWOMORENOWEJ) STADIAŁU ŚRODKOWEGO ZŁODOWACENIA WISŁY – TWORZĄCE WYRAŹNE WYNIESIENIA I KULMINACJE TERENU – DO 201,4 M N.P.M. WZNOSZĄCE SIĘ OK. 40 M PONAD PRZYLEGAJĄCY POZIOM SANDROWY;

- DOLINA WDY (CZARNEJ WODY) TWORZĄCA WYRAŹNĄ FORMĘ EROZYJNĄ ROZCINAJĄCĄ POWIERZCHNIĘ SANDRU W REJONIE KRUGLIŃCA – PŁOCIC (PÓŁNOCNO – ZACHODNIA CZĘŚĆ PARKU);

ZŁOŻA SUROWCÓW I ICH EKSPLOATACJA

NA OBSZARZE WPK NIE WYSTĘPUJĄ UDOKUMENTOWANE ZŁOŻA SUROWCÓW MINERALNYCH. WYDOBYCIE KRUSZYWA NATURALNEGO (PIASKI, ŻWIRY) NA POTRZEBY LOKALNE, SPOZA UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ, PROWADZONE JEST W NIELICZNYCH, ROZPROSZONYCH PUNKTACH, ZAJMUJĄCYCH NIEWIELKIE POWIERZCHNIE.

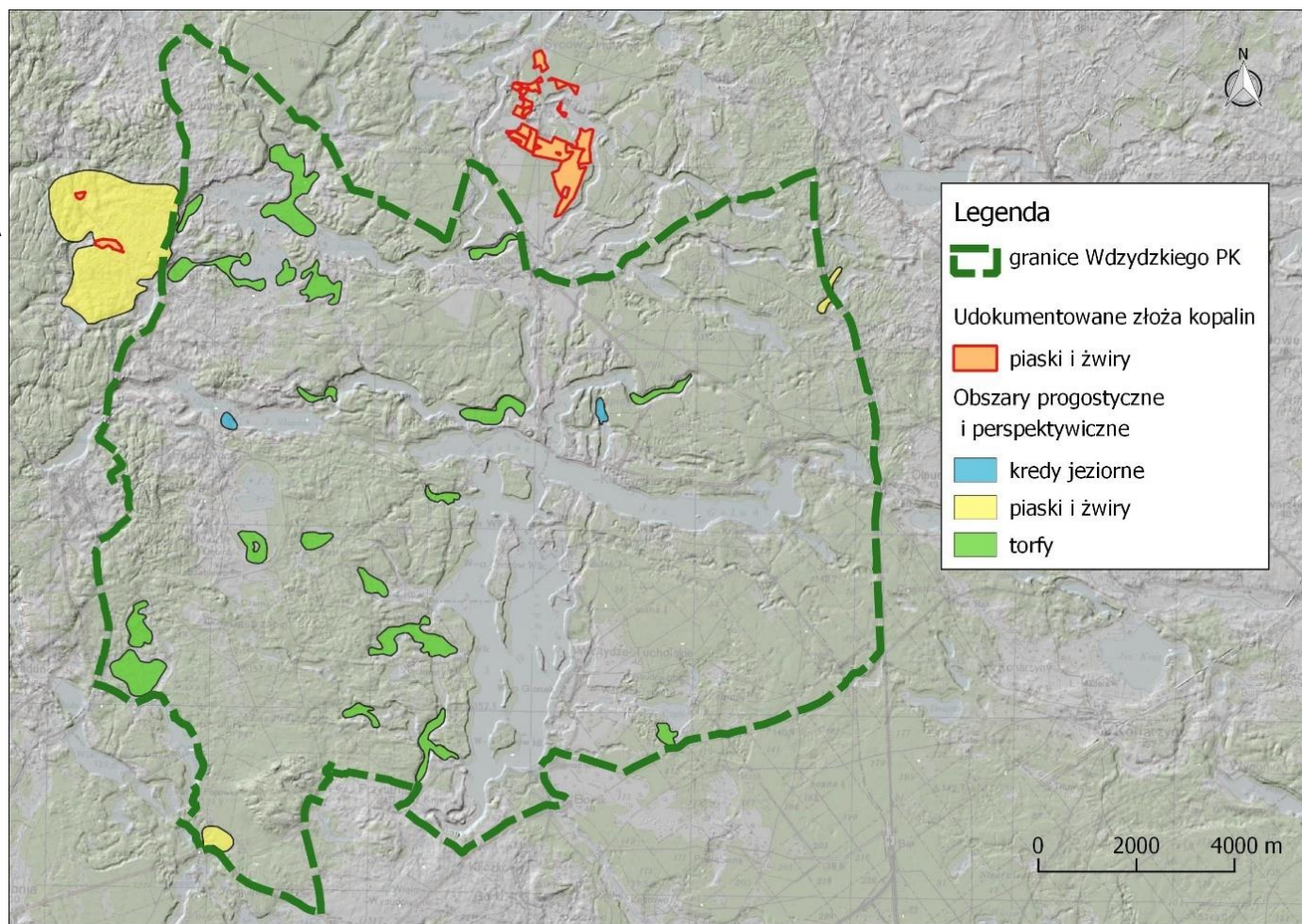
NA TERENIE WPK ZNAJDUJĄ SIĘ ŁĄCZNIE 24 OBSZARY PROGNOSTYCZNE I PERSPEKTYWICZNE WYSTĘPOWANIA ZŁÓŻ KOPALIN. SĄ TO:

ZŁOŻA PERSPEKTYWICZNE:

- PIASKI I ŻWIRY – 3 OBSZARY
- KREDY JEZIORNE – 2 OBSZARY

ZŁOŻA PROGNOSTYCZNE:

- TORFY – 19 OBSZARÓW.

ANTROPOGENICZNE PRZEKSZTAŁCENIA LITOSFERY

NA TERENIE WPK NASTĘPUJĄCE GŁÓWNE TYPY PRZEKSZTAŁCEŃ LITOSFERY:

- WYROBISKA KOPALIN (GŁÓWNIPIE PIASKU I ŻWIRU) – ELEMENTY POWIERZCHNIOWE, ZAJMUJĄCE NIEWIELKIE OBSZARY – W TYM NIELICZNE OKRESOWO UŻYTKOWANE NA POTRZEBY LOKALNE;
- WYROBISKA TORFU – STOSUNKOWO NIELICZNE POTORFIA WYSTĘPUJĄCE NA OBSZARACH ZALEGANIA TORFÓW PRZEJŚCIOWYCH I WYSOKICH;
- PRZEKSZTAŁCENIA ZWIĄZANE Z ZABUDOWĄ TERENU – WYSTĘPUJĄCE POWSZECHNIE NA OBSZARACH OSADNICZYCH;
- WYKOPY I NASYPY TOWARZYSZĄCE DROGOM – ELEMENTY LINIOWE WPROWADZONE W TRAKCIE BUDOWY DRÓG;
- INNE PRZEKSZTAŁCENIA – BUDOWA SZTUCZNYCH KANAŁÓW, GROBLI, STAWÓW.

Ogółem zarejestrowano 22 wyrobiska kopalin (w większości nieaktywnych) o powierzchni ogółem ok. 5,8 ha. Powierzchnia okresowo aktywnych (użytkowanych) terenów eksploatacji wynosi ok. 1,2 ha.

Należy zaznaczyć, że prowadzenie eksploatacji kopalin w granicach parku stanowi naruszenie zakazów określonych w § 3 pkt 4 i 5 Uchwały Nr 145/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego.

GLEBY

NA OBSZARZE WPK DOMINUJĄ GLEBY LEŚNE – ZE ZDECYDOWANĄ DOMINACJĄ GLEB RDZAWYCH, WYTWORZONYCH Z PIASKÓW I ŻWIRÓW WODNOLODOWCOWYCH (99,4% OGÓŁU GLEB LEŚNYCH).

WŚRÓD GRUNTÓW ROLNYCH WYSTĘPUJĄCYCH NA TERENIE PARKU PRAKTYCZNIE NIE WYSTĘPUJĄ GLEBY O WYSOKIEJ PRODUKTYWNOŚCI (POR. POPRZEDNI ROZDZIAŁ), ZALICZANE DO KLAS BONITACYJNYCH I-III.

POWIERZCHNIA GLEB POCHODZENIA

ORGANICZNEGO NA TERENIE

OPRACOWANIA JEST ZNACZĄCA –

OBEJMUJE 23,6% POWIERZCHNI

GRUNTÓW ROLNYCH.

NA OBSZARZE WPK NIE

STWIERDZONO WYSTĘPOWANIA

STANOWISK GLEB O WZORCOWO

ZACHOWANYCH BUDOWIE

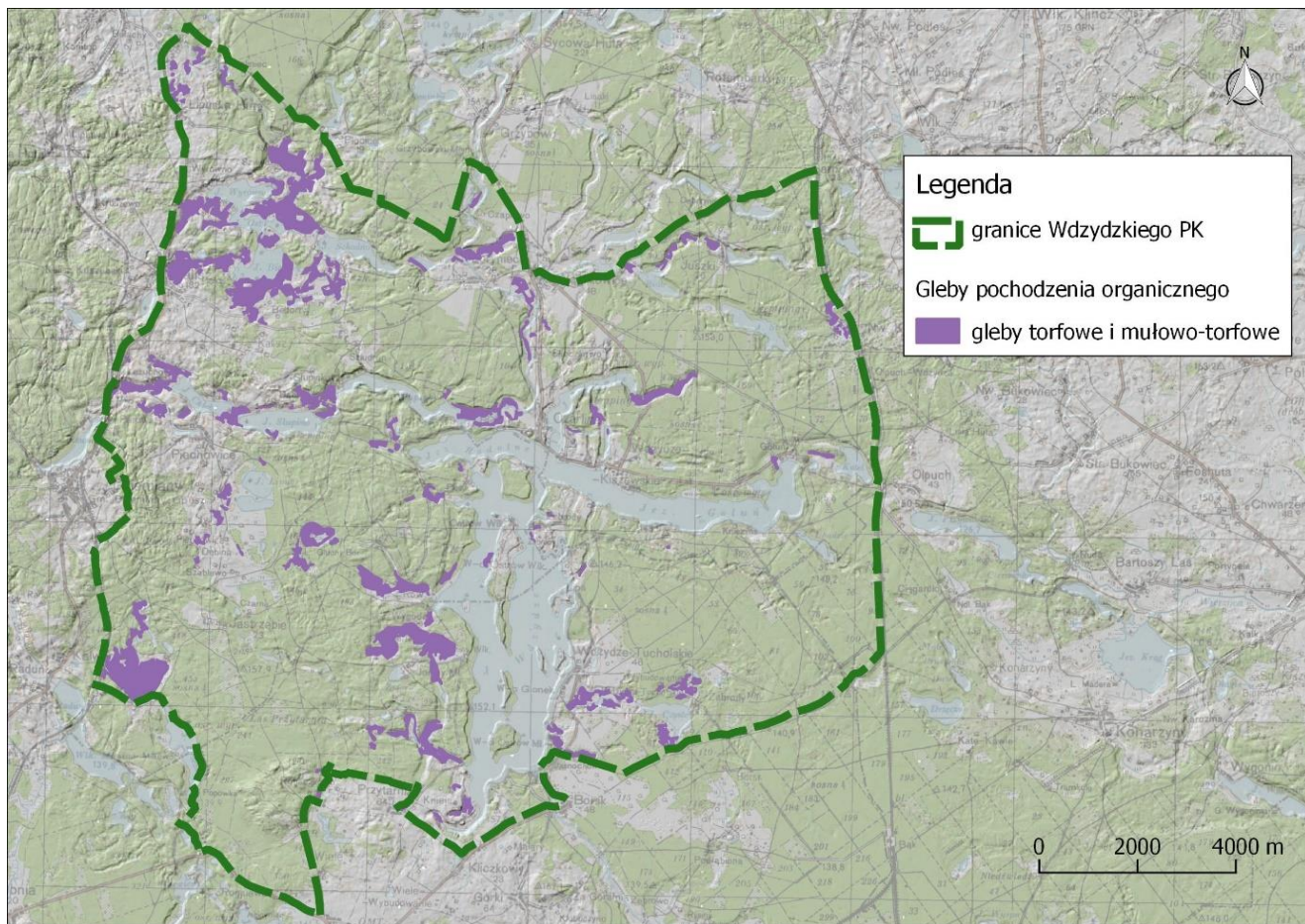
MORFOLOGICZNEJ I

WŁAŚCIWOŚCIACH, KTÓRE

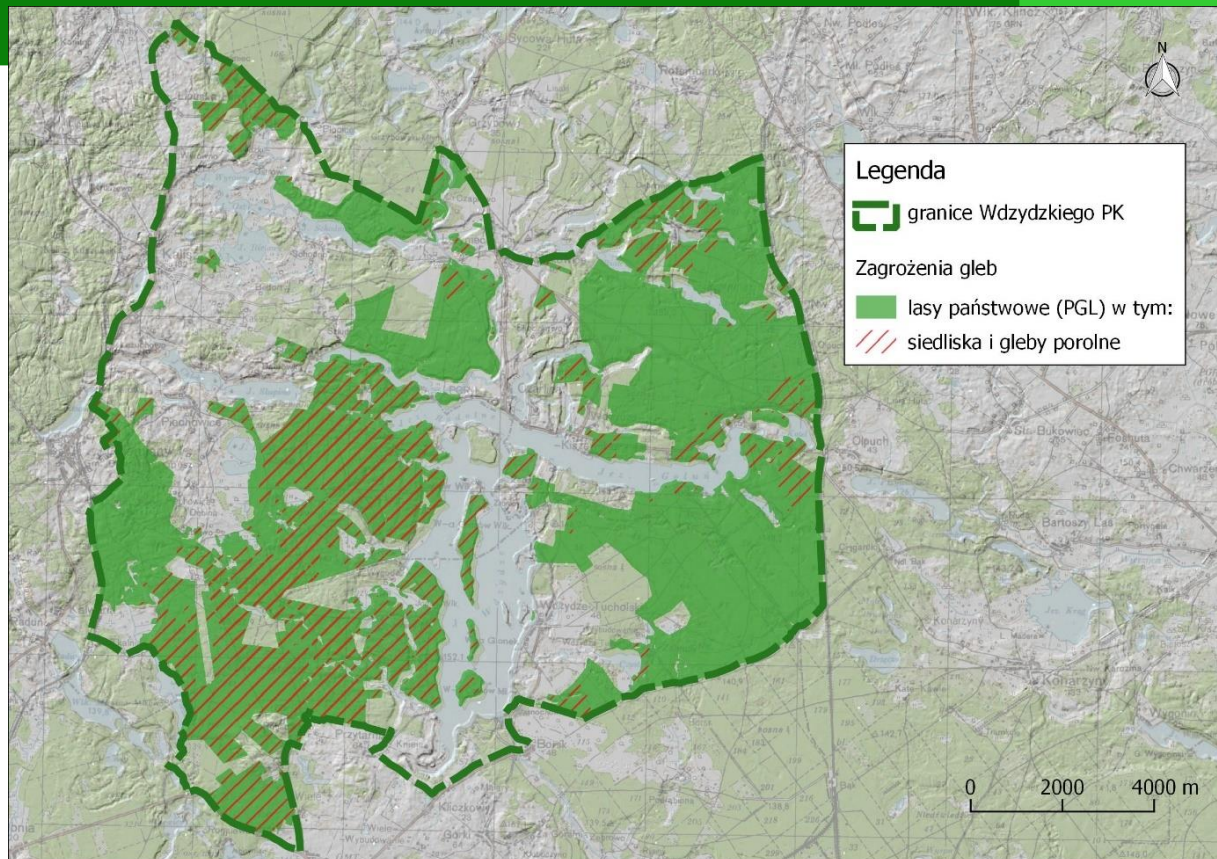
PREDYSPONOWAŁYBY JE DO OBJĘCIA

OCHRONĄ DLA POTRZEB

NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH

ZAGROŻENIA GLEB

DO NAJWAŻNIEJSZYCH ŹRÓDEŁ
PRZEKSZTAŁCENIA GLEB NA TERENIE
WPK NALEŻY ZALICZYĆ:

- PRZEZNACZANIE GRUNTÓW POD ZABUDOWĘ (W TYM OBIEKTY REKREACYJNE) POWODUJĄCE BEZPOŚREDNIE FIZYCZNE NISZCZENIE POKRYWY GLEBOWEJ ORAZ PRZEKSZTAŁCANIE GLEB NA TERENACH TOWARZYSZĄCYCH ZABUDOWIE W GLEBY POCHODZENIA ANTROPOGENICZNEGO (URBISOLE, LOKALNIE TAKŻE HORTIZOLE);
- ODKRYWKOWA EKSPLOATACJA SUROWCÓW MINERALNYCH, POWODUJĄCA BEZPOŚREDNIE NISZCZENIE GLEB;
- EROZJA WODNA I WIETRZNA GLEB;
- ZACHODZĄCE W PRZESZŁOŚCI ZMIANY UŻYTKOWANIA GRUNTÓW – OBCENOCĆ NA TERENACH LEŚNYCH GLEB POROLNYCH O ODMIENNYCH CECHACH MORFOLOGICZNYCH I FIZYKOCHEMICZNYCH. PROBLEM TEN DOTYCZY CO NAJMNIEJ 37% POWIERZCHNI LEŚNEJ W GRANICACH WPK

WNIOSKI DO OPERATU GENERALNEGO

PODSTAWĄ OCHRONY LITOSFERY I GLEB NA OBSZARZE WPK POWINNY BYĆ NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. OGRANICZENIE DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ – GŁÓWNIIE ROZPRASZANIA I NIEKONTROLOWANEGO ROZWOJU ZABUDOWY (W TYM OBIEKTÓW BEZ POZWOLENIA NA BUDOWĘ);
2. KONTROLA I WYELIMINOWANIA NIELEGALNEJ EKSPLOATACJI KOPALIN NA TERENIE PARKU;
3. RACJONALNA REKULTYWACJA TERENÓW POEKSPLOATACYJNYCH;
4. OCHRONA GRUNTÓW POCHODZENIA ORGANICZNEGO;
5. WYELIMINOWANIE Z DZIAŁAŃ INWESTYCYJNYCH (ZABUDOWA, INFRASTRUKTURA) TERENÓW O DUŻYM NACHYLENIU, NARAŻONYCH NA EROZJĘ.
6. WSPÓŁDZIAŁANIE Z WŁAŚCICIELAMI GRUNTÓW NA RZECZ EFEKTYWNEJ OCHRONY GRUNTÓW ROLNYCH PRZED EROZJĄ;
7. PROWADZENIE ODPOWIEDNIEJ GOSPODARKI LEŚNEJ NA SIEDLISKACH POROLNYCH – POZWALAJĄCEJ NA ODBUDOWĘ GLEB O WŁASNOŚCIACH TYPOWYCH DLA EKOSYSTEMÓW LEŚNYCH.
8. STWORZENIE INDYWIDUALNYCH FORM OCHRONY DLA WSKAZANYCH NAJCENNIJSZYCH POD WZGLĘDEM GEOMORFOLOGICZNYM TERENÓW PARKU (DOLINA WDY NA ODCINKU KRUGLINIEC – PŁOCICE).
9. UPOWSZECHNIENIE WARTOŚCI GEOMORFOLOGICZNYCH I GEOLOGICZNYCH PARKU POPRZECZ WYKORZYSTANIE EDUKACYJNE I TURYSTYCZNE WSKAZANYCH W OPRACOWANIU OBIEKTÓW (POTENCJALNE GEOSTANOWISKA), W TYM ZWŁASZCZA RYNNY JEZIORA WDZYDZE.

WSKAZANIA OBIEKTÓW O SZCZEGÓLNYCH WALORACH – DO WYKORZYSTANIA TURYSTYCZNEGO I EDUKACYJNEGO

DO OBIEKTÓW, KTÓRE POWINNY ZOSTAĆ ROZWAŻONE DO WYKORZYSTANIA TURYSTYCZNEGO I EDUKACYJNEGO (PO ANALIZIE W KOLEJNYM ETAPIE PRAC – KONCEPCJI PLANU OCHRONY) NALEŻY ZALICZYĆ:

- 1) ZESPÓŁ WYTOPISK JEZIOR OSTY, BIELAWY, WYRÓWNO Z KEMAMI I FORMAMI AKUMULACJI SZCZELINOWEJ;**
- 2) MARTWE KLIFY JEZIORNE W REJONIE SZWEDZKIEGO OSTROWA;**
- 3) WZNIESIENIA CHEŁMICE W POŁUDNIOWEJ CZĘŚCI OBSZARU**
- 4) RYNNNA JEZIORA WDZYDZE Z WYSPAMI – FORMAMI AKUMULACJI SZCZELINOWEJ**
- 5) ODCINEK DOLINY WDY MIĘDZY KRUGLIŃCEM A SZWEDZKIM OSTROWEM.**

WYMIENIONE WYŻEJ OBIEKTY MOGĄ BYĆ WSKAZANE JAKO POTENCJALNE GEOSTANOWISKA I STANOWIĆ OBIEKTY O WALORACH POZNAWCZYCH, EDUKACYJNYCH. MOŻLIWOŚCI ICH WYKORZYSTANIA TURYSTYCZNEGO I EDUKACYJNEGO WRAZ Z OKREŚLENIEM KIERUNKÓW I WSKAZAŃ DO ZAGOSPODAROWANIA ZOSTANĄ WSKAZANE NA KOLEJNYM ETAPIE PRAC, PO KOMPLEKSOWYM ROZPATRZENIU KONCEPCJI ZAGOSPODAROWANIA TERENU PARKU, W POWIĄZANIU Z POZOSTAŁYMI WALORAMI ŚRODOWISKA I OGRANICZENIAMI W JEGO WYKORZYSTANIU.

2. OPERAT OCHRONY FLORY, EKOSYSTEMÓW NIELEŚNYCH I GRZYBÓW

ZESPÓŁ AUTORSKI

Szata roślinna:

dr Paulina Ćwiklińska
mgr inż. Wojciech Bajerowski
mgr inż. Mariusz Lewczuk
dr Bartłomiej Hajek

Porosty:

prof. dr hab. Martin Kukwa

Grzyby:

Mirosław Wantoch-Rekowski

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

FLORA ROŚLIN NACZYNIOWYCH

609 gatunków roślin naczyniowych, w tym:

- 27 gatunków objętych ochroną ścisłą,
- 27 gatunków objętych ochroną częściową,
- 61 gatunków figurujących na krajowej Czerwonej Liście
- 14 gatunków figurujących w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin
- 3 gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EEC

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

BRIOFLORA

127 gatunków mszaków (14 gatunków wątrobowców, 113 gatunków mchów), w tym:

- 2 gatunki objęte ochroną ścisłą,
- 40 gatunków objętych ochroną częściową,
- 1 gatunek wymieniony w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EEC

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

GRZYBY WIELKOOWOCNIKOWE

222 gatunki (23 gatunki grzybów workowych, 199 gatunków grzybów podstawkowych), w tym:

- 2 gatunki objęte ochroną częściową,
- 19 gatunków figurujących na krajowej Czerwonej Liście

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

GRZYBY ZLICHENIZOWANE (POROSTY)

272 gatunki, w tym:

- 14 gatunków objętych ochroną ścisłą,
- 20 gatunków objętych ochroną częściową,
- 63 gatunki figurujące na krajowej Czerwonej Liście,
- 45 gatunków figurujących na czerwonej liście porostów Pomorza Gdańskiego

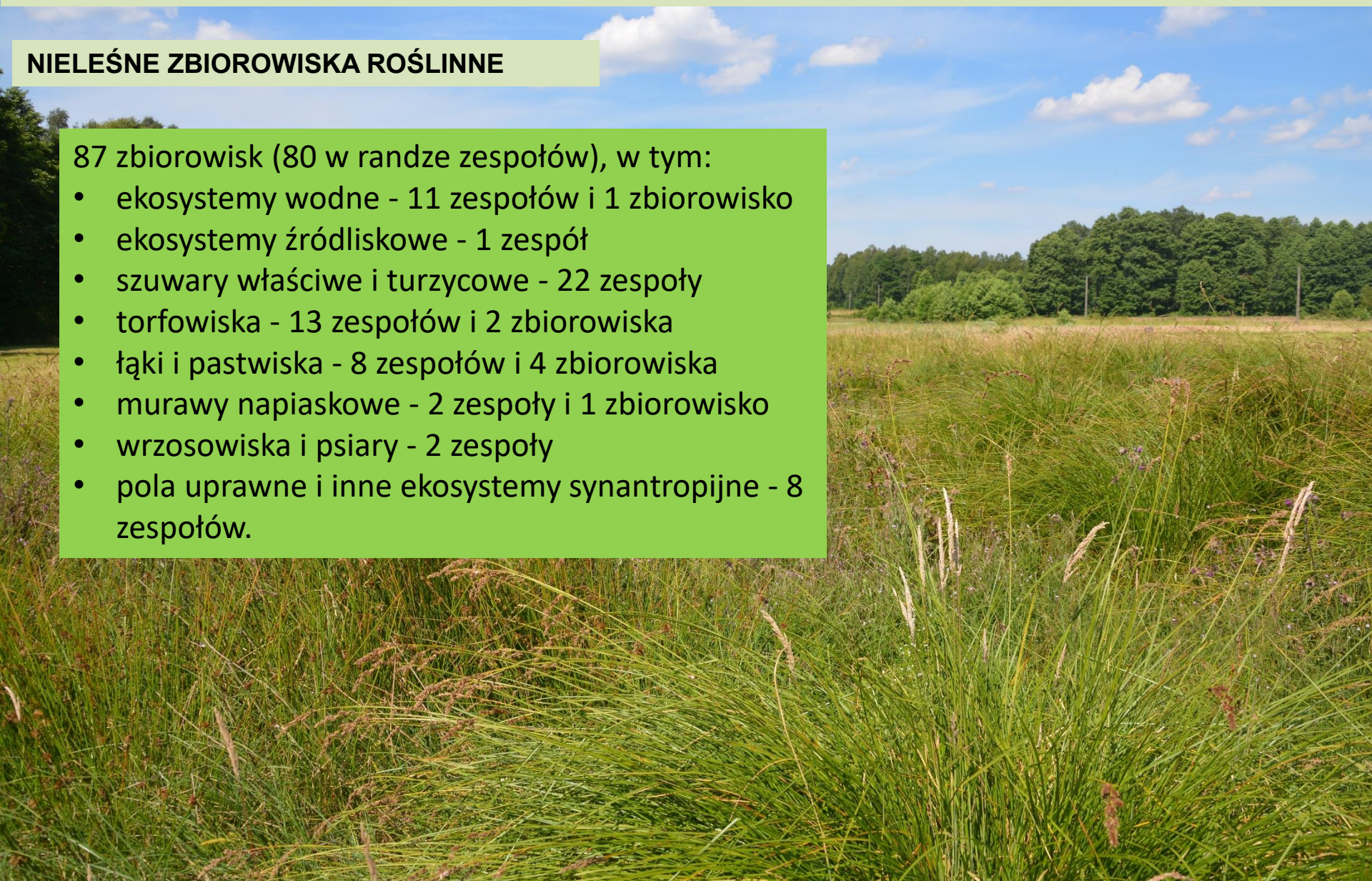

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

NIELEŚNE ZBIOROWISKA ROŚLINNE

87 zbiorowisk (80 w randze zespołów), w tym:

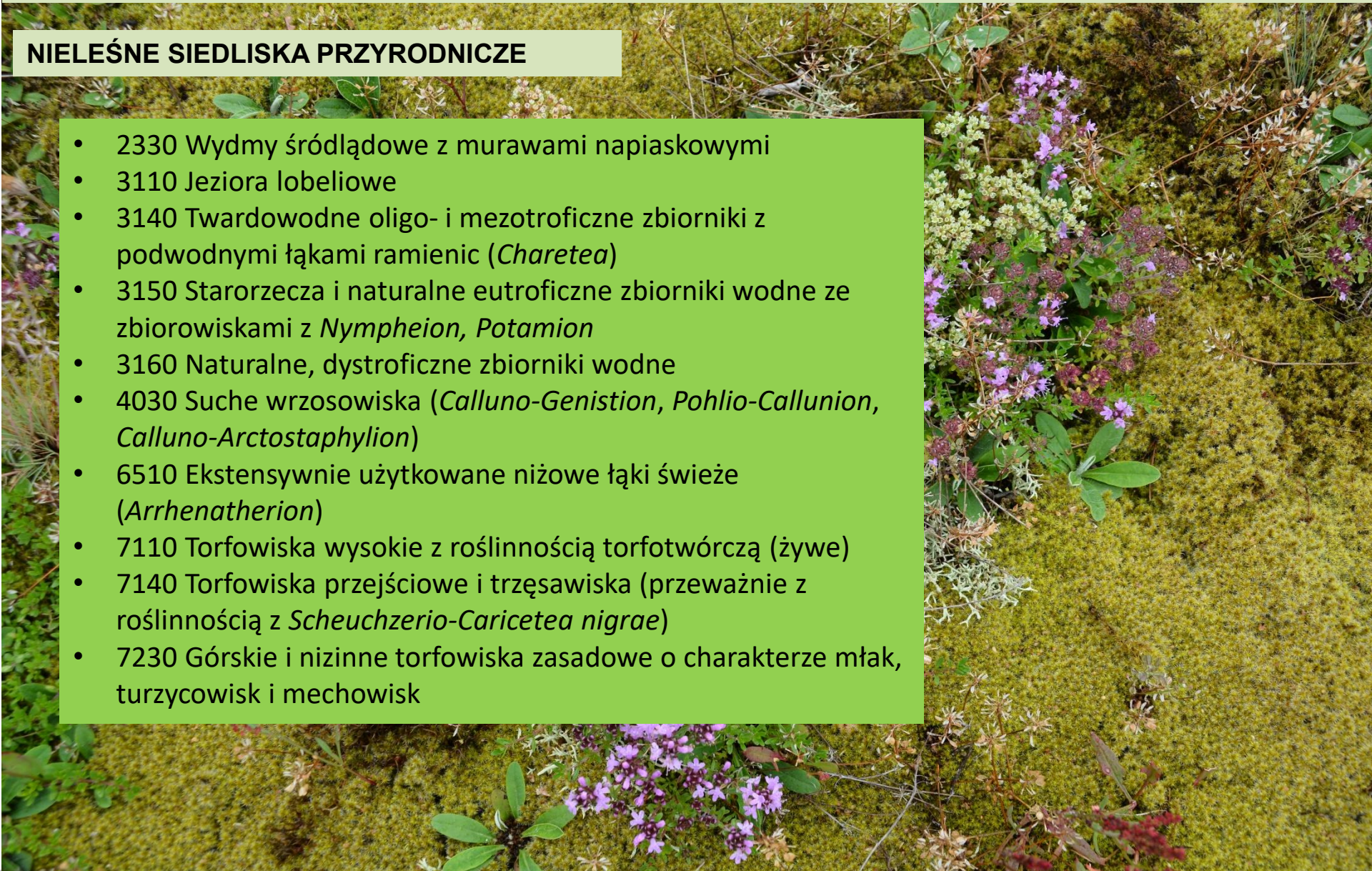
- ekosystemy wodne - 11 zespołów i 1 zbiorowisko
- ekosystemy źródliskowe - 1 zespół
- szuwary właściwe i turzycowe - 22 zespoły
- torfowiska - 13 zespołów i 2 zbiorowiska
- łąki i pastwiska - 8 zespołów i 4 zbiorowiska
- murawy napiaskowe - 2 zespoły i 1 zbiorowisko
- wrzosowiska i psiary - 2 zespoły
- pola uprawne i inne ekosystemy synantropijne - 8 zespołów.

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

NIELEŚNE SIEDLISKA PRZYRODNICZE

- 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi
- 3110 Jeziora lobeliowe
- 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charetea*)
- 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*
- 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne
- 4030 Suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylion*)
- 6510 Ekstensywnie użytkowane niżowe łąki świeże (*Arrhenatherion*)
- 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

INWAZYJNE GATUNKI ROŚLIN NACZYNIOWYCH

- *Impatiens glandulifera* Royle – niecierpek gruczołowy,
- *Impatiens parviflora* DC. – niecierpek drobnokwiatowy,
- *Padus serotina* (Ehrh.) Borkh. – czeremcha amerykańska,
- *Reynoutria sachalinensis* (F. Schmidt) Nakai – rdestowiec sachaliński
- *Rosa rugosa* Thunb. – róża pomarszczona
- *Solidago canadensis* L. – nawłóć kanadyjska
- *Elodea canadensis* – moczarka kanadyjska

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

OBIEKTY PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ REZERWATOWĄ

- Dolina Kruglińca – przełomowy odcinek Wdy, tarliska troci jeziorowej, ponad 140- letnie drzewostany sosnowe
- Jezioro Głęboczko – jezioro lobeliowe ze stanowiskami lobelii jeziornej i elismy wodnej
- Jezioro Lipno – ostoja ptaków wodno-błotnych, żerowiska nietoperzy, stanowiska chronionych gatunków ważek, cenna flora torfowiskowa
- Motowęże – rynna polodowcowa ze zbiornikami wodnymi, torfowiskami wysokimi i przejściowymi oraz płacami borów bagiennych, cenna flora torfowiskowa

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

PLANOWANE UŻYTKI EKOLOGICZNE

- 35 obiektów reprezentatywnych dla ekosystemów wodnych, torfowiskowych, łąkowych, murawowych i leśnych; w szczególności obiekty wymagające zabiegów ochrony czynnej.

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

GLÓWNE ZAGROŻENIA DLA SZATY ROŚLIINEJ WPK

- ✓ Intensyfikacja rolnictwa i hodowli zwierząt i związane z nimi:
 - zanieczyszczenia wód i gleby (eutrofizacja),
 - zamiana ekstensywnie użytkowanych łąk na pola uprawne i intensywne użytki zielone,
 - zaniechanie użytkowania dawnych łąk torfowiskowych

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

GLÓWNE ZAGROŻENIA DLA SZATY ROŚLIINEJ WPK

- ✓ Niekontrolowany rozwój zabudowy rekreacyjnej,
- ✓ Intensyfikacja ruchu turystycznego,
- ✓ Pozbywanie się odpadów

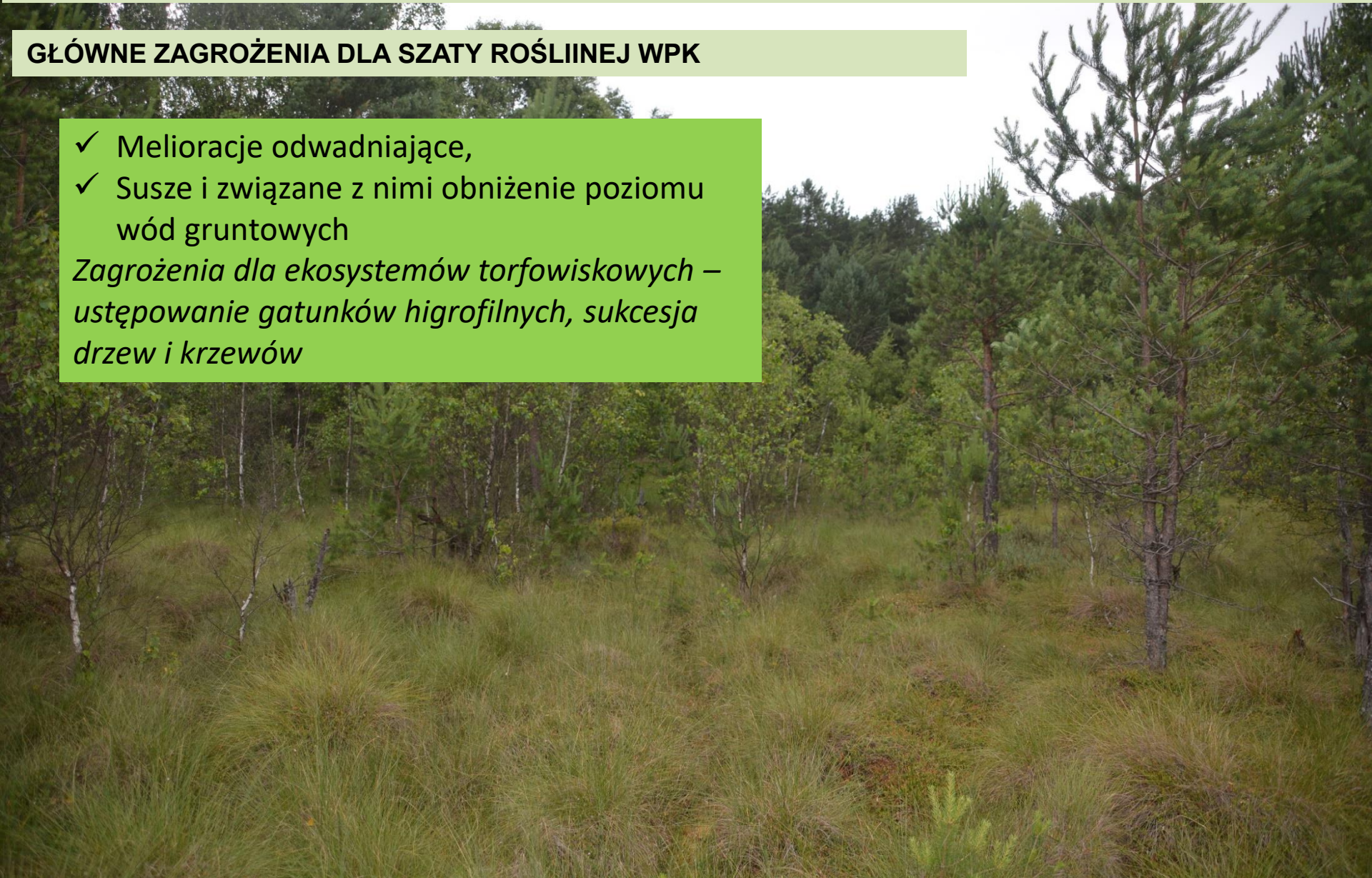

SYNTETYCZNE OMÓWIENIE WYNIKÓW PRAC DIAGNOSTYCZNYCH

GLÓWNE ZAGROŻENIA DLA SZATY ROŚLIINEJ WPK

- ✓ Melioracje odwadniające,
- ✓ Susze i związane z nimi obniżenie poziomu wód gruntowych

*Zagrożenia dla ekosystemów torfowiskowych –
ustępowanie gatunków higrofilnych, sukcesja
drzew i krzewów*

3. OPERAT FAUNISTYCZNY

ZESPÓŁ AUTORSKI

mgr inż. Wojciech Bajerowski

dr inż. Grzegorz Radtke

prof. ndzw. dr hab. inż. Przemysław
Śmietana

mgr inż. Mariusz Lewczuk

dr Paulina Ćwiklińska

Perkoz dwuczuby

Podsumowanie danych literaturowych i prac terenowych w sezonie 2020/2021:

- w granicach WPK odnotowano dotychczas występowanie 169 gatunków ptaków
- w roku 2020 stwierdzono występowanie 138 gatunków, w tym 84 gatunków lęgowych (L) oraz 33 gatunków, których obserwacje terenowe wskazywały na gniazdowanie możliwe (?L),
- ponadto odnotowano 9 gatunków obecnych w okresie lęgowym, ale obserwowanych poza potencjalnym siedliskiem lęgowym na terenie WPK (NL),
- kolejne 16 gatunków stwierdzonych zostało tylko poza okresem lęgowym, podczas wędrówki wiosennej lub zimowania (NL*),
- odnotowano 5 nowych gatunków, nie podawanych z obszaru WPK przed rokiem 2009, w tym rybołowa dwukrotnie obserwowanego nad jeziorem Wyrównio i kulika wielkiego,
- aktualnie nie stwierdzono obecności 28 gatunków podawanych wcześniej z terenu WPK, w tym spośród gatunków rzadkich m.in.: szlachara i pluszcza,
- nie stwierdzono obecności czynnej kolonii lęgowej kormorana, pomimo licznej populacji ptaków koczujących na wschodnim brzegu wyspy Ostrów Wielki
- czynna kolonia lęgowa czapli siwej (około 60 gniazd)

Sóweczka *Glaucidium passerinum*

Podsumowanie danych literaturowych i prac terenowych w sezonie 2020/2021:

- Dotychczas na terenie WPK notowanych było 50 gatunków ssaków (niepotwierdzona obecność szakala złocistego *Canis aureus*).
- Okresowa obecność wilka *Canis lupus* i łosia euroazjatyckiego *Alces alces* w granicach Parku i jego otulinie
- Stała obecność wydry *Lutra lutra* i bobra europejskiego *Castor fiber*
- Obecność bogatej chiropterofauny - 11 gatunków nietoperzy, w tym dwa gatunki z II załącznika Dyrektywy siedliskowej: nocek duży *Myotis myotis* oraz nocek łydkowłosy *Myotis dasycneme*
- Obecność gatunków obcych w rodzimej faunie (m.in. wizon amerykański, jenot, szop pracz).

Podsumowanie danych literaturowych i prac terenowych w sezonie 2020/2021:

- Dotychczas na terenie WPK notowanych było 13 gatunków płazów, z czego 10 gatunków obserwowano w roku 2020 w granicach WPK
- Dotychczas na terenie WPK notowanych było 5 (6) gatunków gadów (stanowiska historyczne żółwia błotnego)
- Ogółem w obszarze WPK oraz jego otulinie zanotowano dotychczas 36 gatunków ryb i minogów, w tym 30 gatunków rodzimych. Aktualnie w granicach samego Parku stwierdzono występowanie co najmniej 23 rodzimych gatunków ryb (brak aktualnych stwierdzeń piskorza i strzebli błotnej w granicach parku – występowanie prawdopodobne)
- Troć jeziorowa z jeziora Wdzydze stanowi największą w Polsce, endemiczną i izolowaną populację, wykazującą lokalną odrębność genetyczną.

Koza pospolita *Cobitis taenia*

Podsumowanie danych literaturowych i prac terenowych w sezonie 2020/2021:

- Dotychczas na terenie WPK notowanych było blisko 600 gatunków bezkręgowców
- Duża różnorodność gatunków ważek (55 taksonów), w tym gatunki rzadkie i chronione: iglica mała, trzepla zielona, zalotka białoczelną, zalotka spłaszczona, zalotka większa, żagnica zielona
- Na terenie WPK od roku 2008 prowadzona jest restytucja raka szlachetnego
- Szerokie rozpowszechnienie na terenie parku inwazyjnego raka przegowanego *Orconectes limosus*, uznanego za gatunek stwarzający zagrożenie dla Unii Europejskiej
- Najciekawsze gatunki stwierdzone w przeszłości w ramach badań chrząszczy wodnych to rzadkie w Polsce: *Haliphus fulvicollis*, *H. varius*, *Agabus fuscipennis*, *Rhantus suturellus*, *Dytiscus lapponicus*, *Hydroporus discretus* i w szczególności *Dryops anglicanus*

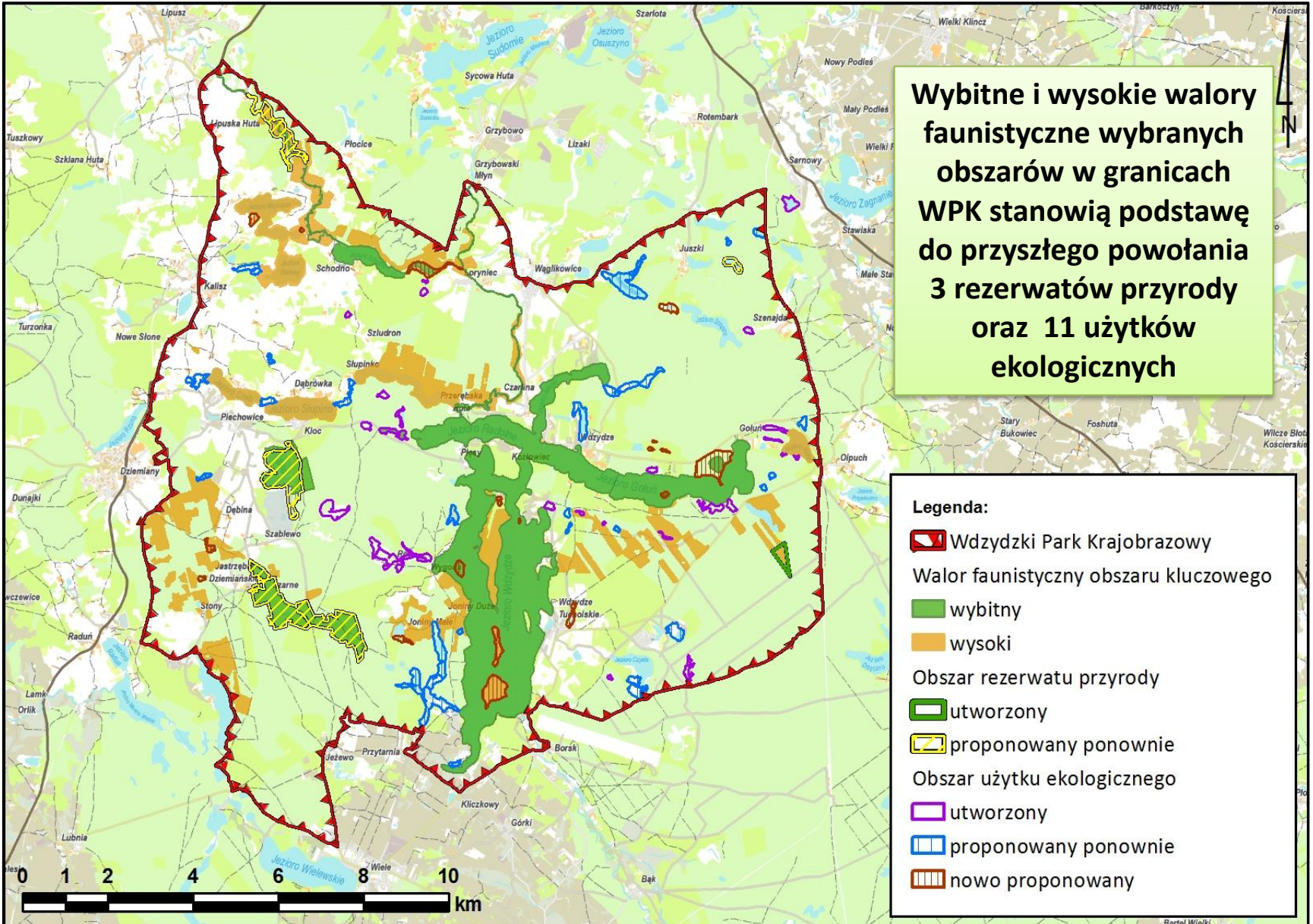
Zaraczanie cieków

Obszary kluczowe dla ochrony cennych gatunków fauny w granicach WPK (podsumowanie):

1. Wody jeziora Wdzydze – jako główny obszar występowania endemicznej troci jeziorowej. Jego stan decyduje o istnieniu jeziorowej formy troci, a także jest siedliskiem innych cennych gatunków ryb (sielawa, koza, różanka).
2. Kompleks Jezior Wdzydzkich (Radolne, Jelenie, Gołuń, Wdzydze) z uwzględnieniem szuwarów i pasa brzegowego z drzewostanami (do 100 m), a także wszystkich wysp, jako siedlisk lęgowych ptaków wodno-błotnych.
3. Odcinki Wdy i Trzebiochy powyżej jeziora Wdzydzkiego – siedliska wydry, skójki gruboskorupowej, kozy pospolitej, różanki oraz troci jeziorowej.
4. Śródłukowe odcinki dolin wzdłuż Wdy (Płocice-Schodno – Loryniec, Czarlina- Jezioro Słupinko) i Trzebiochy (Grzybowski Młyn-Loryniec) – siedliska trzepli zielonej
5. Dolina Wdy na odcinku Loryniec- Jezioro Słupinko: stanowiska kumaka nizinnego
6. Ciąg jezior Słupinko-Słupino-Cheb, Zespół jezior Bielawy-Osty-Wyrówno, Jezioro Kotel - jako obszary zimowiskowe i lęgowe ptactwa wodno-błotnego.
7. Planowany rezerwat Motowężę - siedlisko kilku chronionych gatunków ważek
8. Jezioro [... dane chronione] – jako stanowisko udanej restytucji raka szlachetnego.
9. Planowany rezerwat Jezioro Lipno wraz z przylegającymi szuwarami i drzewostanami - stałe noclegowisko żurawi, miejsce gniazdowania innych gatunków wodno-błotnych.
10. Kolonia lęgowa czapli siwej na południe od Kalisza.
11. Użytek ekologiczny *Przerębska Huta* – siedlisko kilku chronionych gatunków ssaków:
12. Większe powierzchniowo zespoły starych drzewostanów (ponad 100-letnich) – są to siedliska ważne dla lęgowych sów (sóweczki, włochatki, puszczyka) oraz gatunków dziuplaków (w tym: dzięcioła czarnego, muchołówki małej i siniaka).
13. Obszary zrębów i upraw – w południowo-wschodniej części parku (nie wyróżnione na mapie) – siedliska lerki i lelka.

Istniejące i proponowane obszary dodatkowej ochrony siedlisk fauny w granicach WPK:

Główne zagrożenia względem fauny obszaru WPK:

Gatunek /grupa gatunków zagrożonych	Opis zagrożenia
troć jeziorowa, miętus,	zmiany siedliskowe wywołane m.in. zmianami klimatycznymi, regulacją rzek i pracami odwodnieniowymi, skutkujące wzrostem temperatur wód i spadkiem przepływów oraz poziomu wód
troć jeziorowa,	nieograniczone i niekontrolowane intensywne spływy kajakowe uniemożliwiające swobodne, spokojne żerowanie narybku troci na tarliskach
strzebla błotna	zmiany siedliskowe wywołane m.in. zmianami klimatycznymi, regulacją rzek i pracami odwodnieniowymi, skutkujące wzrostem temperatur wód i spadkiem przepływów oraz poziomu wód
derkacz, żuraw, samotnik, krzyk, lelek, dudek, ważki i owady błonkoskrzydłe (ogólnie)	zarastanie i zalesianie łąk i śródleśnych terenów otwartych (sukcesja naturalna)
gągoł, nurogęś, wodnik, kokoszka, perkoz dwuczuby, perkozek, krakwa, zimorodek, bóbr europejski, wydra	rozwój ruchu turystycznego, w tym turystyki wodnej, a w szczególności kajakowej w okresie lęgowym (lub rozrodczym)
perkozek, kszyc, bąk, cyraneczka, cyranka, wodnik, gęgawa, krakwa, nurogęś, gągoł, bóbr europejski, wydra, traszka grzebieniasta	niepokojenie na stanowiskach lęgowych i rozrodczych, płoszenie i penetracja siedlisk przez ludzi, m.in. turystyka wodna
rak szlachetny	obecność silnie konkurencyjnego, obcego gatunku - raka pręgowatego (<i>Faxonius limosus</i>)
troć jeziorowa	kłusownictwo
ichtiofauna (ogólnie), troć jeziorowa, miętus, rak szlachetny	zmiany w górnych obszarach zlewni Wdy i Trzebiochy powyżej granic WPK, lecz wpływające na stan siedlisk ichtiofauny w Parku (np. coraz liczniej pojawiające się zwirownie i regulacje cieków powodujące spadek poziomu wód, zrzuty zanieczyszczeń z oczyszczalni w Lipuszu i Łubianie)
bóbr europejski, wydra, różanka, ichtiofauna (ogólnie)	motorowe i niemotorowe sporty wodne – niszczenie siedlisk i wzburzanie osadów dennych, zmiana chemizmu wody
błotniak stawowy, żuraw,	zasypywanie i zarastanie śródpolnych oczek wodnych
gągoł, nurogęś, bąk, nocek łydkowłosy, bóbr europejski, wydra	rozwój infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej nad brzegami jezior i rzek oraz zabudowa ich brzegów
kania ruda, kania czarna, nocek łydkowłosy, bóbr europejski, wydra	utrata siedlisk w wyniku rozwoju turystyki i rekreacji nad jeziorami w pobliżu miejsc gniazdowania i żerowania

Główne zagrożenia względem fauny obszaru WPK:

koza pospolita, różanka	zabudowa linii brzegowej jezior – utrata siedlisk
nocek łydkowłosy, bóbr europejski, wydra, traszka grzebieniasta, kumak nizinny, płazy (ogólnie), ichtiofauna (ogólnie), rak szlachetny	rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i ze źródeł punktowych (eutrofizacja)
dzięcioł czarny, siniak, włośchatka,	zbyt mała powierzchnia starych drzewostanów
dzięcioł czarny, włośchatka, sóweczka,	prowadzenie prac leśnych w sezonie lęgowym w pobliżu miejsc gniazdowania
perkozek, kszyk, bąk, cyraneczka, cyranka, wodnik, gęgawa, krakwa, nurogęś, gągoł, derkacz	drapieżnictwo głównie wizona (norki amerykańskiej) oraz lisa, jenota, kotów domowych i krukowatych – względem ptaków i drobnych ssaków
derkacz, kszyk	zbyt wczesne terminy koszenia łąk
dzięcioł czarny, siniak, włośchatka,	zmniejszanie się powierzchni starodrzewów w lasach
dudek, owady błonkoskrzydłe	zarastanie naturalnych i porolnych zbiorowisk kserotermicznych
dudek	utrata siedlisk lęgowych w wyniku upraszczania struktury krajobrazu rolniczego
łyska, wodnik, kokoszka, perkoz dwuczuby, perkozek, krakwa, cyraneczka, cyranka, gągoł, nurogęś, łabędź niemy, gęgawa, bąk,	niszczenie zbiorowisk szuwarowych wokół zbiorników wodnych
włośchatka, sóweczka,	brak stref ochronnych wokół stanowisk lęgowych gatunków strefowych
derkacz, bocian biały	zamiana (przekształcanie) użytków zielonych (łąk i pastwisk) w pola uprawne
bocian biały, kszyk	zaniechanie wykaszania łąk i ich zarastanie

Proponowane sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków dla fauny obszaru WPK:

- cykliczna edukacja mieszkańców obszaru i turystów
- cykliczna weryfikacja występowania gatunków strefowych, wskazywanie nowych/ aktualnych stref ochrony, indywidualne zabezpieczanie znanych stanowisk, rozszerzenie działań edukacyjnych
- cykliczne kontrole antyklusownicze (w tym wykorzystanie fotorułek i dronów)
- cykliczne usuwanie zadrzewień i zakrzaczeń w lokalizacjach kluczowych dla zachowania różnorodności biologicznej obszaru WPK
- czasowe zamknięcie lub ograniczenie możliwości spływów kajakowych na wskazanych odcinkach rzek,
- czynne pogłębianie i odmulanie części zbiorników, ograniczenie odpływu wody
- dodatkowe oznakowanie napowietrznych linii energetycznych (montaż kuli ostrzegawczych)
- dopasowanie potrzeb oraz zabiegów rybackich do zasad ochrony ichtiofauny (dla zachowania jeziorowej formy troci w jeziorze Wdzydze) oraz ptactwa wodnego (w tym rozważenie możliwości ograniczenia usidlenia się młodych troci w wontonach sielawowych).
- eliminacja raka pręgowatego w miejscach wytypowanych do reintrodukcji raka szlachetnego, maksymalizowanie liczby lokalizacji wsiedleń - ukierunkowane na powstanie małych stabilnych populacji
- interwencyjne odkrzaczanie cennych (kluczowych) fragmentów muraw
- maksymalne ograniczenie stosowanie oprysków owadobójczych na terenach leśnych
- monitoring i odłów wizona (norki amerykańskiej) w lokalizacjach kluczowych dla ochrony lęgów, rozszerzenie działań edukacyjnych w zakresie wpływu gatunków obcych i kotów domowych na rodzimą faunę, regularny odstrzał drapieżników (w szczególności gatunków inwazyjnych) przez koła łowieckie, zwiększanie powierzchni potencjalnych siedlisk lęgowych i liczby potencjalnych schronień,
- ochrona naturalnego tarła troci poprzez zintensyfikowanie ochrony tarlisk przed kłusownictwem (w tym wykorzystanie fotorułek i dronów), usytuowanie dodatkowych tablic informacyjnych o ograniczeniach i angażujących kajakarzy w problematykę ochrony troci
- ochrona nieużytkowanych elementów krajobrazu, powołanie użytków ekologicznych na najcenniejszych obszarach
- okresowa modyfikacja sposobów i rozmiaru użytkowania rybackiego i wędkarskiego

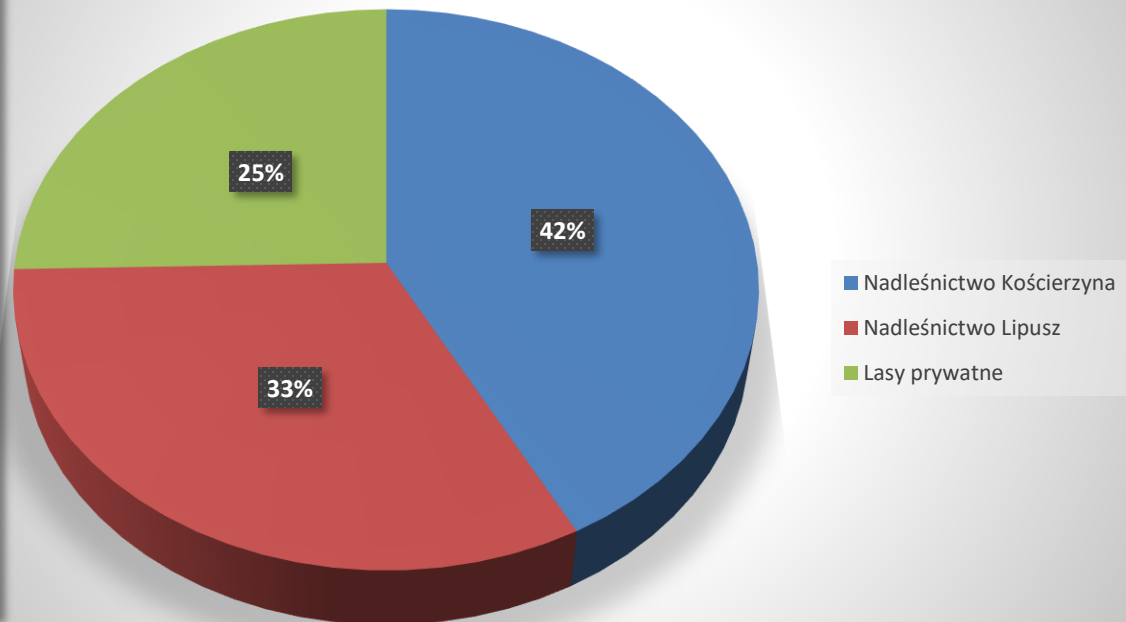
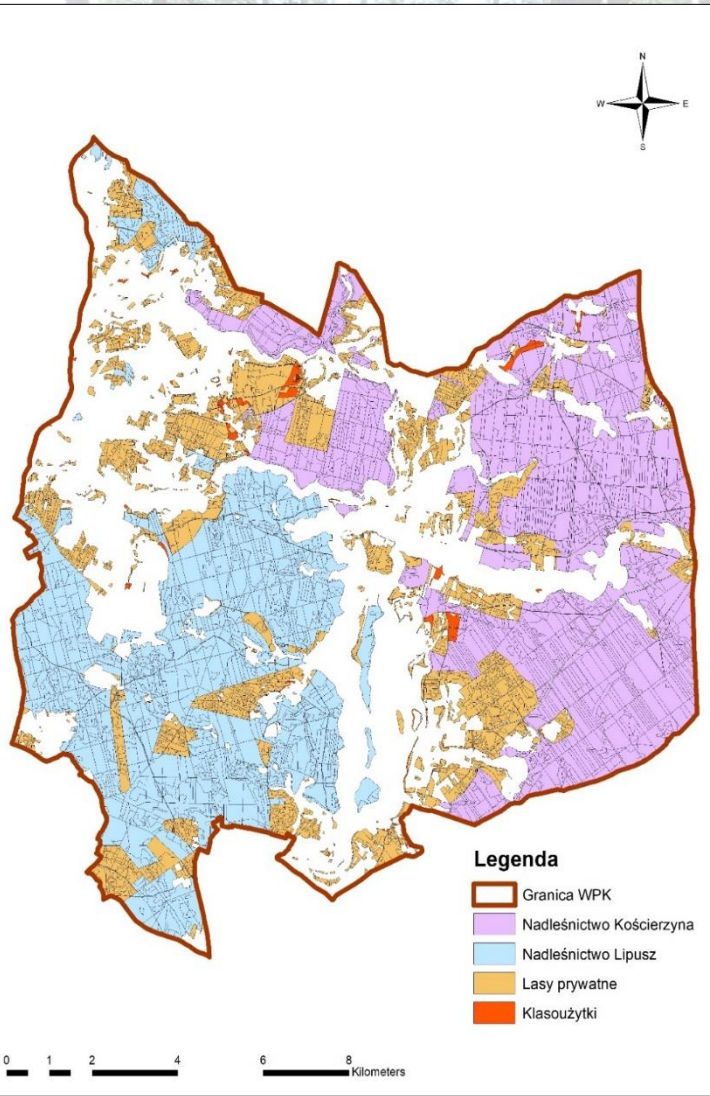
Proponowane sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków dla fauny obszaru WPK:

- okresowe, odcinkowe lub ilościowe ograniczenie możliwości spływów kajakowych
- organizacja prac leśnych możliwie poza sezonem lęgowym
- ponowna renaturyzacja kluczowych odcinków rzek – np. zwiększenie liczby pni drzew w korycie rzeki, co może częściowo zmniejszyć atrakcyjność i możliwość spływów, a znacząco zwiększy zróżnicowanie dna i brzegów koryta rzeki, wpływając pozytywnie na dostępność tarlisk, kryjówek oraz napowietrzenia i poziomu przepływu wody
- promocja ekstensywnych sposobów użytkowania w ramach programów rolnośrodowiskowych, rozszerzenie działań edukacyjnych;
- przestrzeganie zapisów dokumentów planistycznych;
- renaturyzacja cieków,
- rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków, rozwój sieci kanalizacyjnych
- rozszerzenie działań edukacyjnych
- skuteczne i ścisłe egzekwowanie obowiązujących przepisów planistycznych;
- ukierunkowanie ruchu turystycznego i ograniczenie dostępności miejsc użytkowanych turystycznie i rekreacyjnie z naruszeniem przepisów, skuteczne egzekwowanie obowiązujących przepisów planistycznych;
- umiarkowane wykorzystanie terenu dla powstawania kopalni żwiru, właściwa renaturyzacja obszarów pokopalnianych (po żwirowniach)
- utrzymanie zarybień jako istotnego czynnika zachowania i ochrony rodzimych, cennych gatunków (troć jeziorowa, sielawa)
- wdrażanie działań z zakresu "małej retencji", czynne pogłębianie i odmulanie części zbiorników, ograniczenie odpływu wody
- zwiększanie powierzchni potencjalnych siedlisk lęgowych i liczby potencjalnych schronień, indywidualne zabezpieczanie znanych stanowisk lęgowych
- zwiększenie powierzchni wyłączanej z cięć rębnych do poziomu 10% w użytkowanych drzewostanach (stosowanie trzebieży późnych i wprowadzenie rębni przerębowej), zwiększenie buforu drzewostanów bez cięć zupełnych - wokół wszystkich zbiorników i cieków wodnych

4. OPERAT EKOSYSTEMÓW LEŚNYCH

STRUKTURA WSŁASNOŚCIOWA

Struktura własnościowa lasów we WPK

Lasy Nadleśnictwa Lipusz

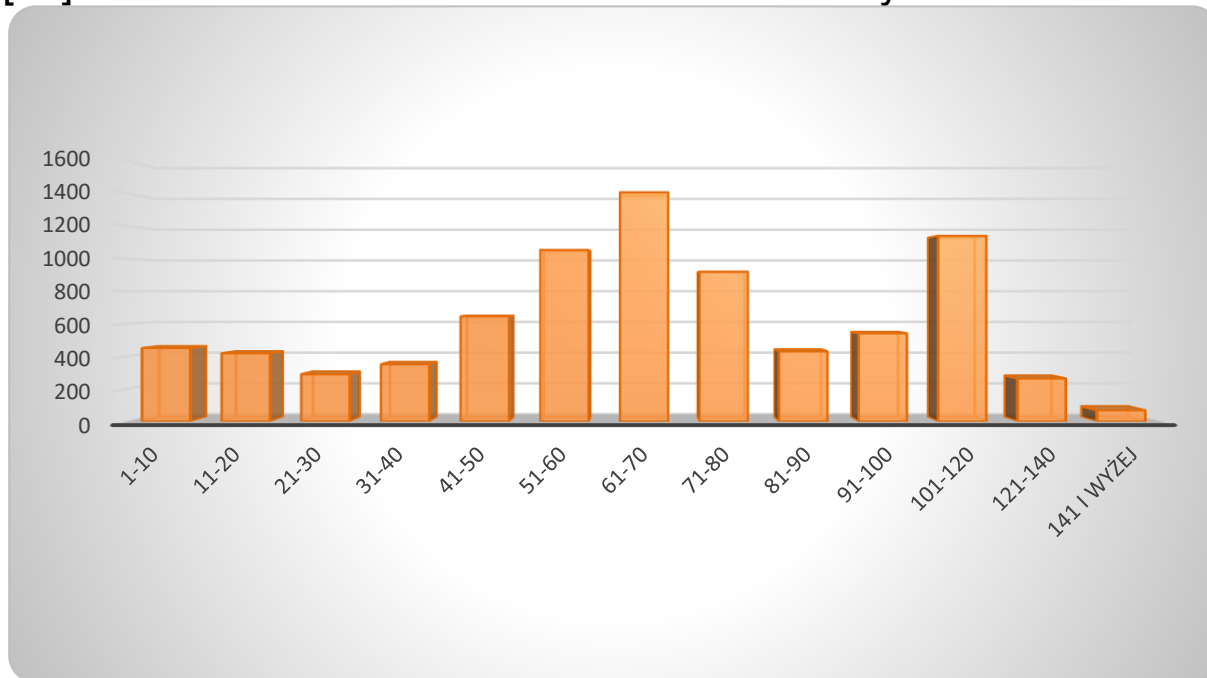
Lasy prywatne

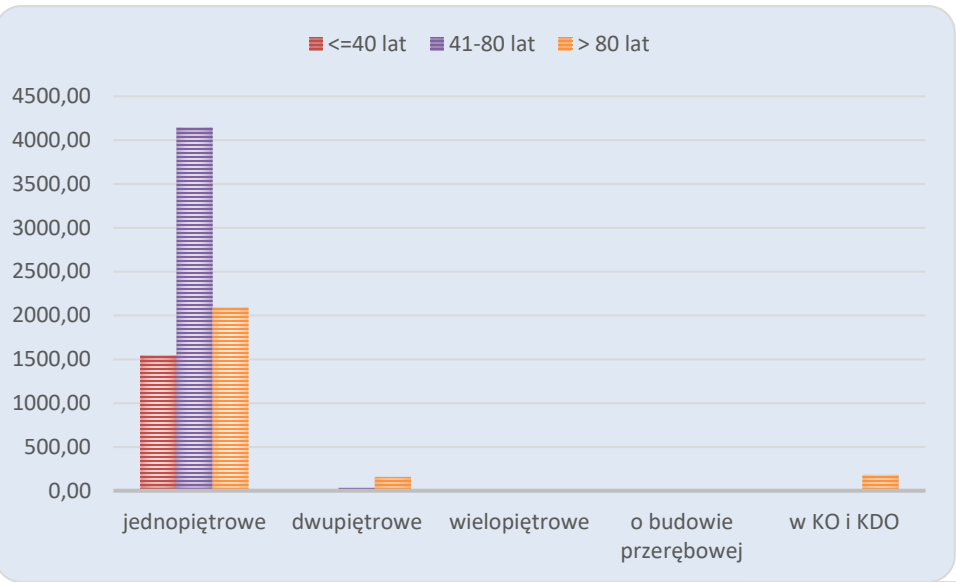

Porównanie wybranych cech taksacyjnych drzewostanów WPK

Porównanie wybranych cech taksacyjnych drzewostanów					
Jednostka	Średni wiek [lat]	Przeciętny zapas [m3/ha]	Przeciętny przyrost [m3/ha]	Udział % siedlisk borowych	Udział % gatunków iglastych
WPK Nadleśnictwo Kościerzyna	65	212	5	96,9	95,3
WPK Nadleśnictwo LIPUSZ	74	248	5	89,9	92,6

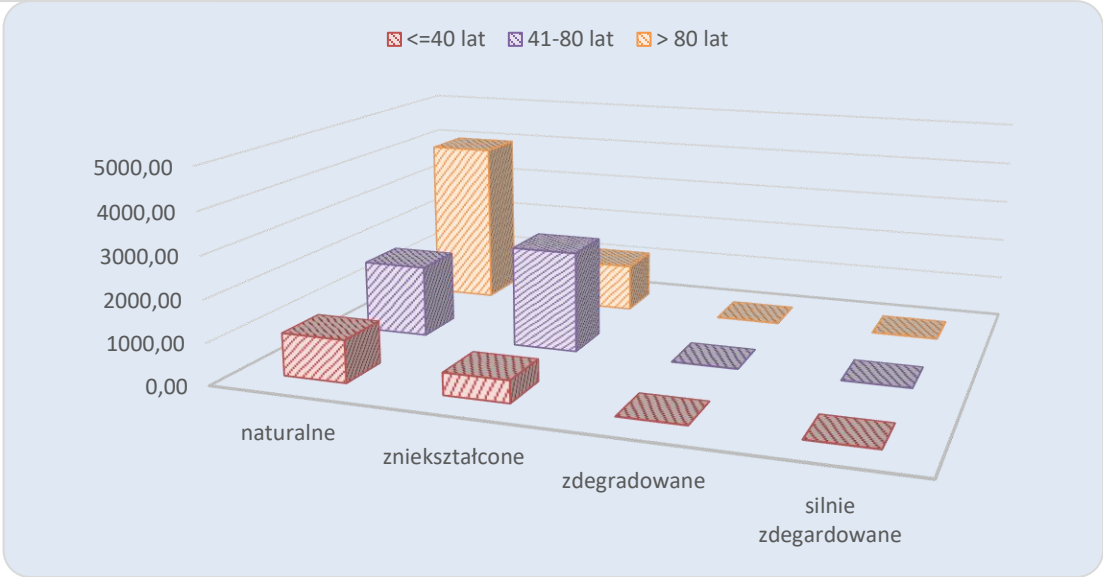
Powierzchniowy [ha] rozkład klas wieku drzewostanów we Wdzydzkim Parku Krajobrazowym

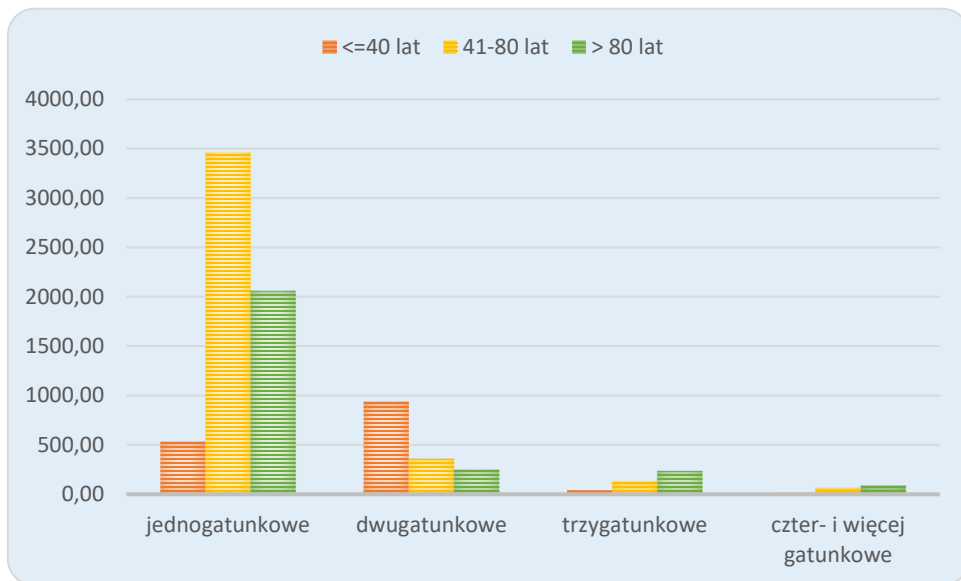

Powierzchniowe [ha] zestawienie struktury drzewostanów w grupach wiekowych we Wdzydzkim Parku Krajobrazowym

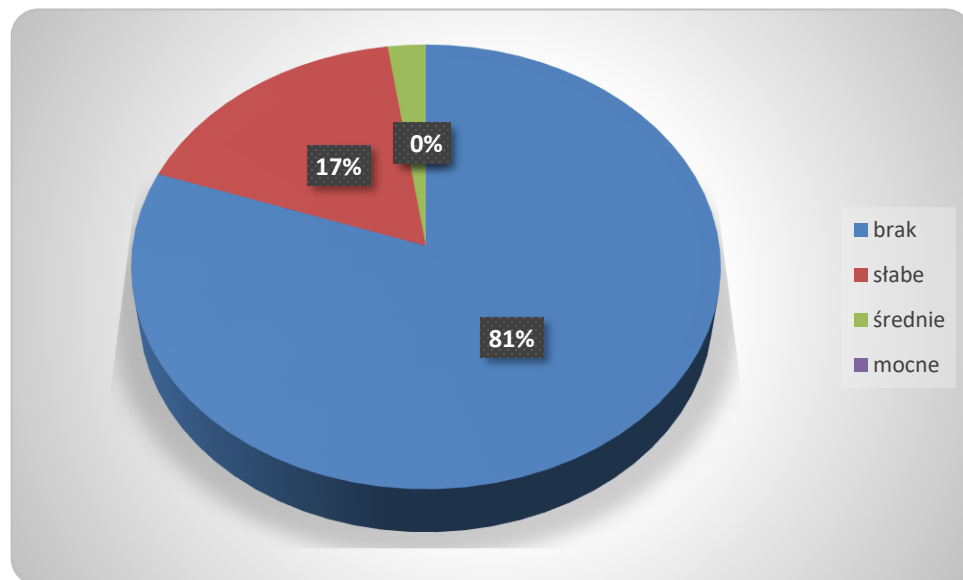
Powierzchniowe [ha] zestawienie stanu siedliska w grupach wiekowych we Wdzydzkim Parku Krajobrazowym

Powierzchniowe [ha] zestawienie bogactwa gatunkowego drzewostanów w grupach wiekowych we Wdzydzkim Parku Krajobrazowym

Procentowy udział powierzchni we Wdzydzkim Parku Krajobrazowym według formy degradacji – borowacenie

Leśne siedliska przyrodnicze na terenie WPK

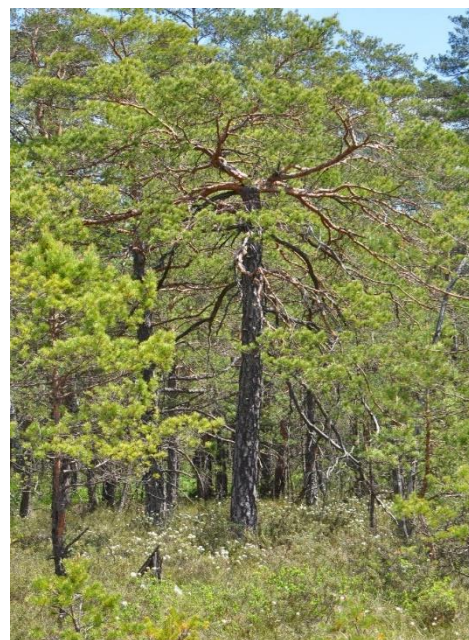
KOD	Siedlisko Natura 2000	Powierzchnia
9110	Kwaśne buczyny	94,78
9160	Grąd subatlantycki	20,61
9190	Śródlądowe kwaśne dąbrowy	37,79
91D0*	Bory i lasy bagiennie	79,51
91E0*	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	14,58
91T0	Bory chrobotkowe	45,68

Bór chrobotkowy 91T0

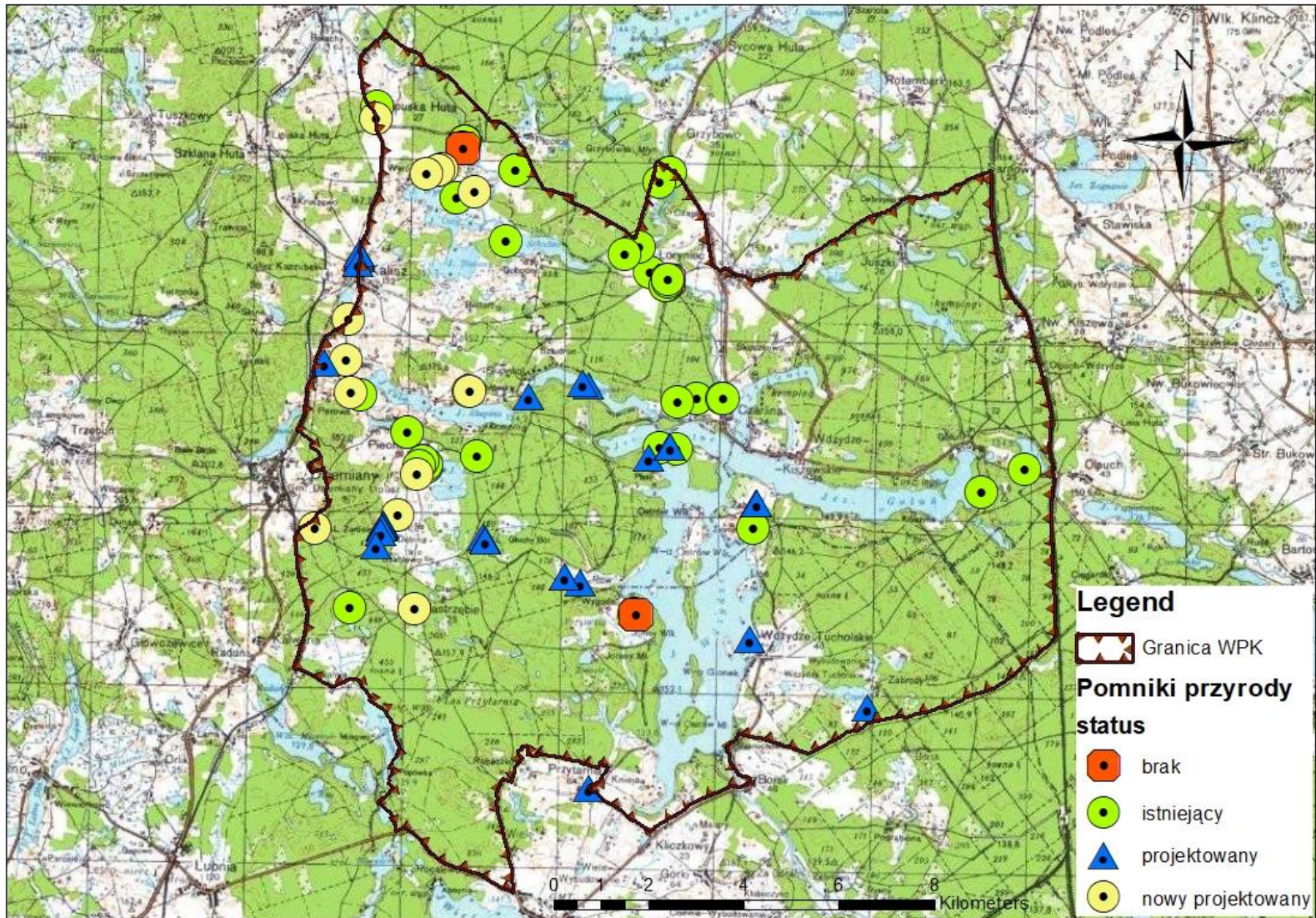

Kwaśna buczyna 9110

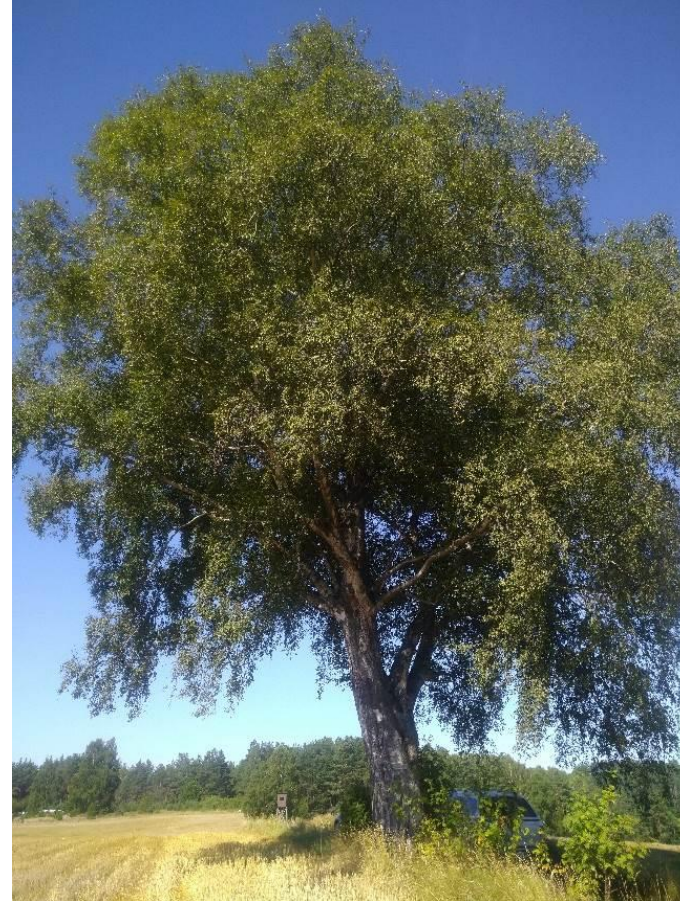

Bór bagienny 91D0

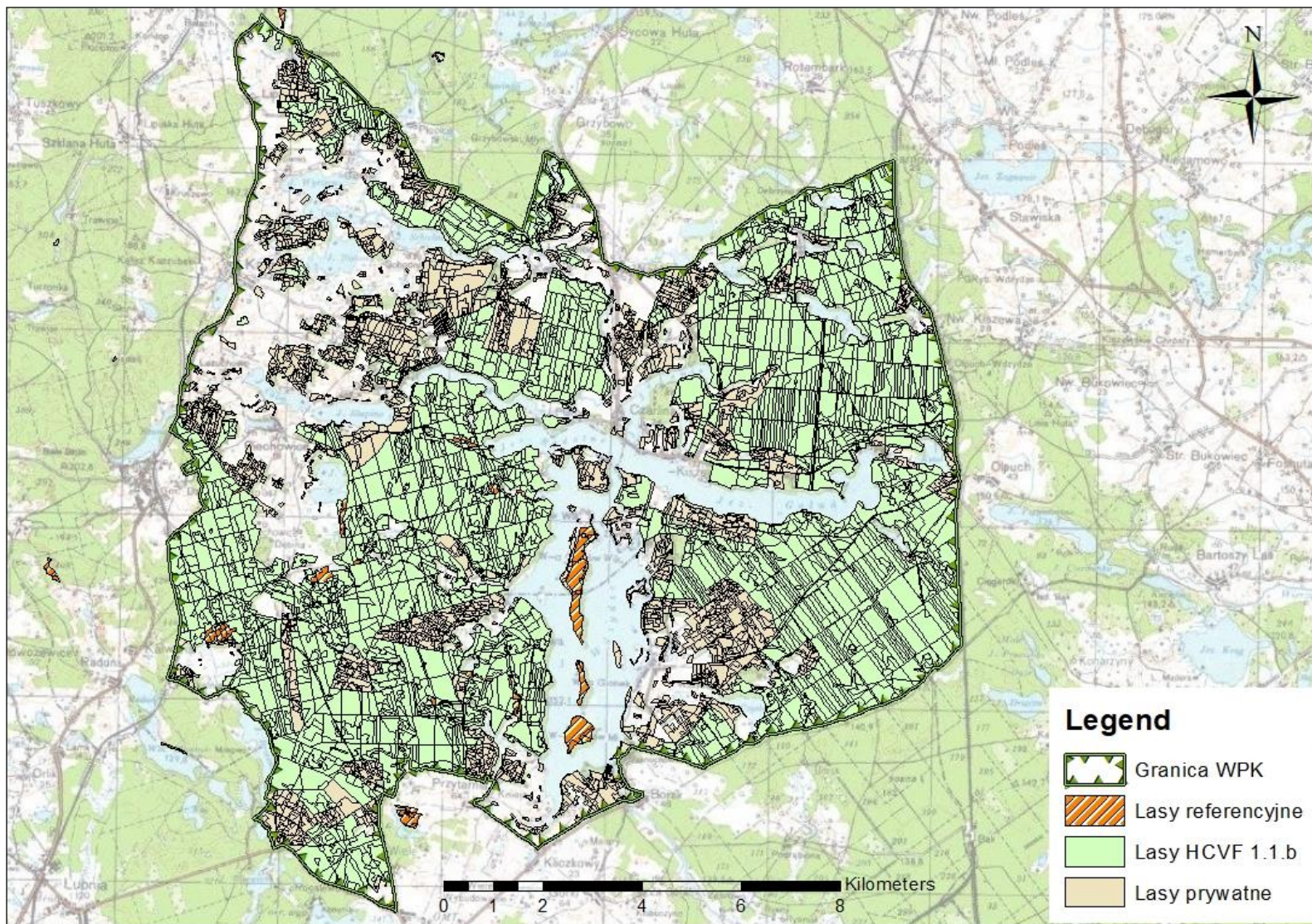
Pomniki przyrody w granicach Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

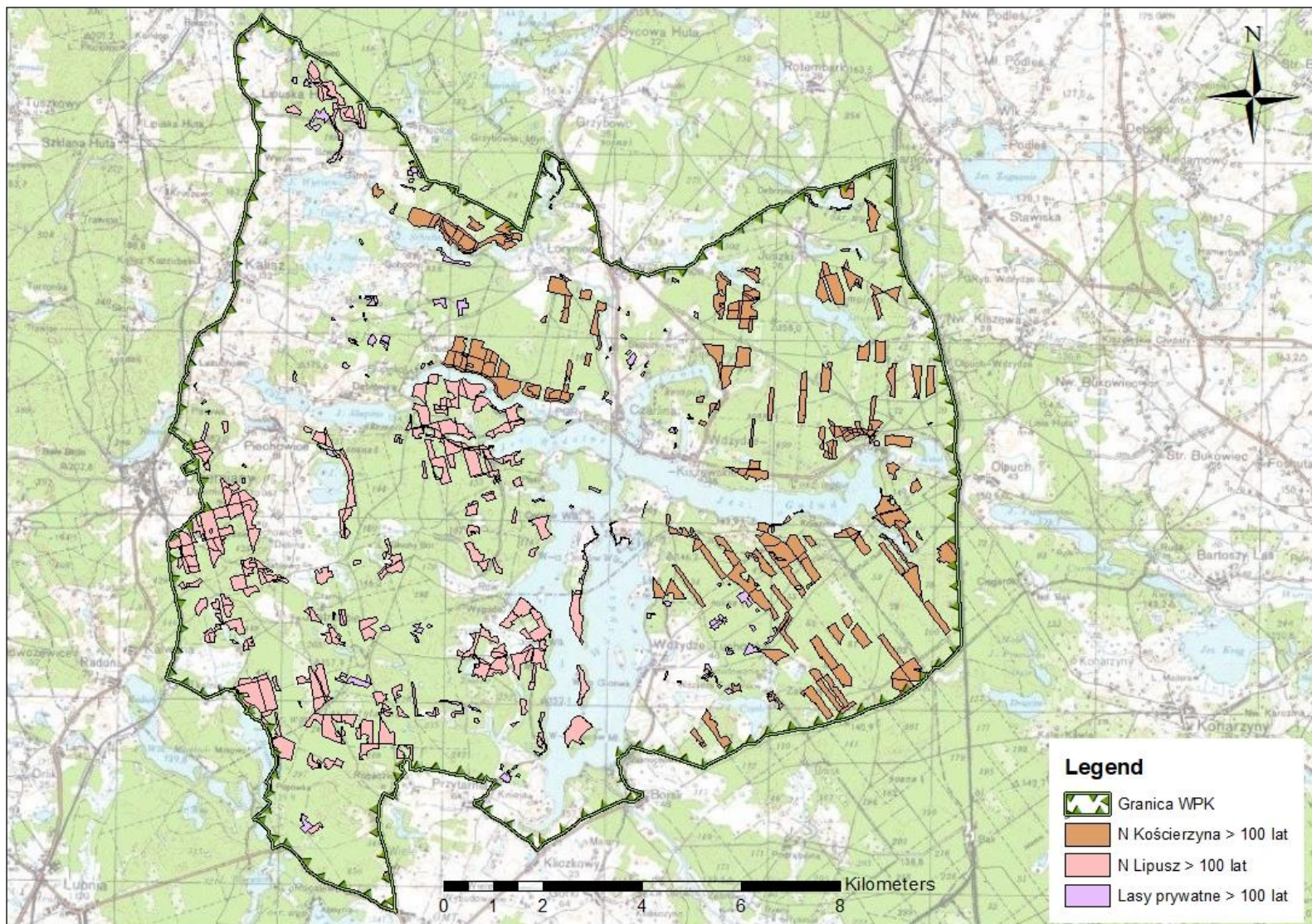
Nowo proponowane pomniki przyrody jarzęb pospolity i brzoza brodawkowata

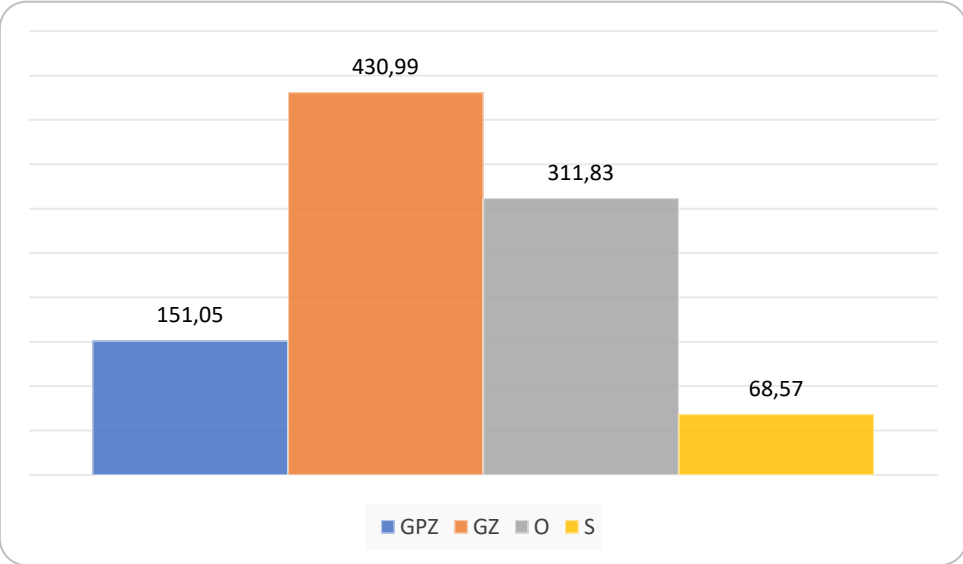
Lasy HCFV oraz powierzchnie referencyjne w granicach Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

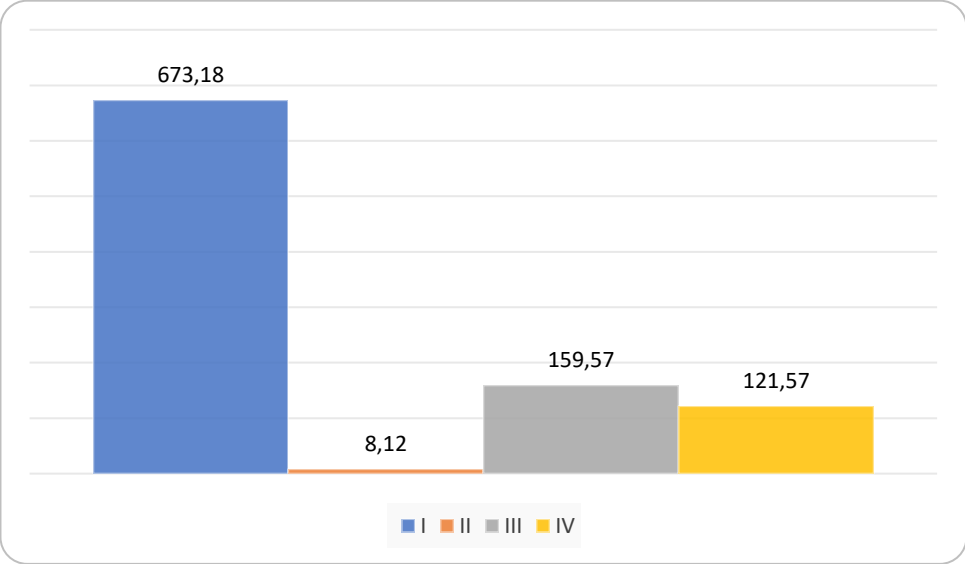
Drzewostany 100 letnie i starsze w granicach Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

Planowane cięcia odnowieniowe na terenie WPK w Lasach Państwowych wg typu gospodarstwa

Planowane cięcia odnowieniowe na terenie WPK w Lasach Państwowych wg typu cięć

Obszary problemowe

1. Planowane rezerваты – należy zweryfikować przedmioty planowane do objęcia ochroną, przeprowadzić ponowną waloryzację;
2. Planowane użytki ekologiczne – weryfikacja wartości przyrodniczej tych gruntów wykonana została w operacie florystycznym, część obszarów nie posiada przypisywanych im walorów;
3. Siedliska przyrodnicze – wymagana jest kompletna inwentaryzacja wraz z oceną stanu, usystematyzowanie wiedzy, sprecyzowanie zasad gospodarowania;
4. Sieć dróg gruntowych – dostępność dróg na terenach leśnych powoduje dużą śmiertelność zwierząt, zapylenie, wzmożoną antropopresję;
5. Lasy prywatne – nagminnie tereny te są przekształcane w obiekty rekreacyjne, brak ochrony drzewostanów senilnych, siedlisk przyrodniczych;

Obszary problemowe

6. Lasy państwowe

- a. drzewostany przeszłorębne – ostoja bioróżnorodności, wysokie walory krajobrazowe – cechy te zostaną utracone w przypadku cięć zupełnych;
- b. powierzchnie użytkowane cięciami odnowieniowymi – cięcia zupełne – preferowane dotychczas na siedliskach boru świeżego, powodują okresową degradację ekosystemu leśnego, skład gatunkowy upraw powinien być zgodny z potencjalnym zbiorowiskiem roślinnym, brak dostatecznej ilości starodrzewi czy stref ekotonowych;
- c. powierzchnie z planowanymi zabiegami hodowlanymi – należy ukierunkować na eliminację gatunków obcych siedliskowo lub geograficznie;
- d. inne powierzchnie zwiększające bioróżnorodność w lasach (kąpieliska, źródliska, zabagnienia, mikrosiedliska, murawy, wrzosowiska, głązy, zwydmienia, elementy kulturowe) – ryzyko utraty charakteru tych mikrosiedlisk wskutek działań gospodarczych;
- e. siedliska wilgotne i bagienne – rezerwuar wód gruntowych i opadowych, ich retencyjny charakter powinien być zachowany;
- f. grunty do naturalnej sukcesji, ewidencyjne bagna – miejsce występowania gatunków chronionych jak też siedlisk przyrodniczych, niebezpieczeństwo utraty walorów poprzez sukcesję lub zalesienie, utrzymanie charakteru tych siedlisk nawet w ramach ochrony czynnej;

Obszary problemowe

- g. szkody od bobrów – eliminacja gatunków liściastych wzdłuż cieków i jezior;
 - h. drzewa dziuplaste, drzewa biocenotyczne, przestoje, drzewa o nietypowym pokroju – ryzyko usuwania w trakcie zabiegów hodowlanych – zanik cennych krajobrazowo elementów, zanik siedlisk ptaków, nietoperzy, saproksylobiontów, bezkręgowców, ssaków, płazów i gadów;
 - i. skład gatunkowy upraw – element decydujący o kształcie ekosystemów na najbliższe minimum 50 lat, dobór gatunków, zmieszanie – elementy na które ma wpływ człowiek, brak gatunków domieszkowych, brak gatunków owocowych;
 - j. rezerваты, obszary N2000 – postępowanie zgodnie z planami ochrony, zadaniami ochronnymi lub planami zadań ochronnych – źródło finansowania zabiegów;
 - k. obecność gatunków z załączników dyrektyw siedliskowej i ptasiej – ryzyko szkody w środowisku w trakcie zabiegów hodowlanych;
 - l. obecność i rozprzestrzenianie się gatunków obcych w lasach;
 - ł. stosowanie środków chemicznych do zwalczania gradacji owadów, metoda ograniczająca bioróżnorodność;
 - m. brak kompleksowego opracowania fitosocjologicznego obszaru WPK;
7. Zadrzewienia, szpalery przydrożne, okrajki, miedze, zazielenienia – elementy krajobrazu najbardziej narażone na eliminację;
8. Brak jasnych i klarownych procedur zgłaszania przez pracowników parku szkód w środowisku;
9. Pomniki przyrody – brak uporządkowanego i aktualnego zbioru obiektów;

Przykład przekształcania terenów leśnych na rekreacyjne

Wnioski do operatu szczegółowego

1. Planowane rezerwy – po udokumentowaniu walorów przyrodniczych ustanowić formę ochrony lub zrezygnować z proponowania w danym miejscu danej formy ochrony;
2. Planowane użytki ekologiczne – ustanowić formę ochrony wg aktualnej listy lub zrezygnować z proponowania w danym miejscu danej formy ochrony;
3. Pomniki przyrody – nadać tryb urzędowy finalnej liście pomników, usunąć pomniki nie istniejące, zaktualizować obiekty istniejące, zatwierdzić proponowane pomniki;
4. Siedliska przyrodnicze – objęcie leśnych siedlisk przyrodniczych statusem powierzchni referencyjnych;
5. Sieć dróg gruntowych – wszystkie drogi nieudostępnione należy zamknąć szlabanami, na drogach udostępnionych do ruchu ograniczyć prędkość do 30 km/godz.;
6. Lasy prywatne – dostosowania gospodarki do zapisów UPUL, zakaz nielegalnego przekształcania tych powierzchni w obiekty rekreacyjne, ochrona drzewostanów senilnych, siedlisk przyrodniczych, na terenach trwale przekształconych – przywrócenie pierwotnego, naturalnego, leśnego charakteru gruntu, pozostawianie podczas cięć odnowieniowych 20% powierzchni drzewostanu do naturalnego rozkładu;

Wnioski do operatu szczegółowego

7. Lasy państwowe

- a. drzewostany przesztorębne – zaliczyć do gospodarstwa specjalnego i ustanowić powierzchniami referencyjnymi bez wskazówek gospodarczych;
- b. powierzchnie użytkowane cięciami odnowieniowymi – cięcia zupełne, preferowane dotychczas na siedliskach boru świeżego zastąpić cięciami „łukowymi” (oprac. P. Januschewski), na innych siedliskach cięcia stopniowe z długim okresem odnowienia, na siedliskach bagiennych – brak wskazówek, przebudowa drzewostanów – cięcia częściowe, optymalny model – cięcia hodowlane o charakterze ciągłym, mało powierzchniowym, skład gatunkowy upraw planować zgodny z typem siedliskowym lasu i potencjalnym zbiorowiskiem roślinnym, pozostawiać 20% powierzchni drzewostanu do naturalnego rozkładu, na powierzchniach w lasach o szczególnych walorach przyrodniczych pozostawiać 30% powierzchni drzewostanu do naturalnego rozkładu, wokół bagien, cieków i jezior pozostawiać powierzchnie nie użytkowaną cięciami odnowieniowymi o szerokości 30 m. Zgodnie z §88 instrukcji urządzania lasu, dla gospodarstwa specjalnego należy przyjmować wielkość planowanych cięć odnowieniowych jako sumę potrzeb hodowlano-ochronnych poszczególnych drzewostanów.
- c. powierzchnie z zaplanowanymi zabiegami hodowlanymi, TP – należy stosować jako narzędzie korekty składu gatunkowego (np. dotycząca sosny, modrzewia, świerka na siedliskach lasowych);
- d. ochrona w trakcie prac gospodarczych elementów zwiększających bioróżnorodność w lasach (kąpieliska, źródliska, zabagnienia, mikrosiedliska, murawy, wrzosowiska, głązy, zwydmienia, elementy kulturowe) – z reguły są to powierzchnie nie tworzące wydzielenia;

Wnioski do operatu szczegółowego

- e. rezygnacja z konserwacji rowów na terenach leśnych;
 - f. nie przekształcanie bagien w Ls, grunty do naturalnej sukcesji – w przypadku wysokich walorów przyrodniczych – aktywna forma ochrony, zachowanie nieleśnego charakteru siedliska;
 - g. zabezpieczanie drzew liściastych od szkód bobrowych np. siatką drucianą;
 - h. ochrona drzew dziuplastych, drzew biocenotycznych, przestojów, drzew o nietypowym pokroju;
 - i. wprowadzanie jak największej ilości domieszek w uprawach i podsadzeniach, zgodnych ze zbiorowiskiem roślinnym, drzew owocowych;
 - j. w obszarach objętych innymi formami ochrony (rezerwat, obszar N2000) postępowanie zgodnie z planami ochrony, zadaniami ochronnymi lub planami zadań ochronnych;
 - k. kontrola przed rozpoczęciem cięć hodowlanych pod kątem występowania gatunków z załączników dyrektyw siedliskowej i ptasiej;
 - l. eliminacja gatunków obcych w lasach (w trakcie cięć hodowlanych lub w ramach innych inicjatyw);
 - ł. ograniczenie stosowanie środków chemicznych do zwalczania gradacji owadów, zaleca się stosowanie biologicznych form ochrony lasu, środki chemiczne dopuszczalne tylko w sytuacjach katastrofalnych;
 - m. skartowanie na całej powierzchni WPK zbiorowisk fitosocjologicznych;
8. Objęcie ochroną drzew w zadrzewieniach, szpalerach przydrożnych, okrajkach, miedzach, podwórzach, bez względu na rodzaj własności;
9. Sformalizowanie procedur dla pracowników parku zgłaszania naruszeń przepisów, ustalenie ścieżki służbowej obrotu dokumentów;
10. Wywieszanie budek dla ptaków i nietoperzy – forma biologicznej ochrony lasu.

5. OPERAT WALORÓW KULTUROWYCH I FIZJONOMICZNYCH KRAJOBRAZU

Zasoby dziedzictwa kulturowego

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

WALORY PRZESTRZENNE

- ZESPOŁY RURALISTYCZNE WSI WPISANE DO REJESTRU ZABYTEKÓW WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO – JUSZKI, WDZYDZE TUCHOLSKIE, WĄGLIKOWICE I PRZYTARNIA.
- ZESPOŁY RURALISTYCZNE WSI, PRZYSIÓŁKI I ZESPOŁY ZABUDOWY: CZARNE, KALISZ, PIECHOWICE, BORSK, CZARLINA, LORYNIEC, SZENAJDA, WDZYDZE, PŁOCICE.

WALORY MATERIALNE

- LICZNE KRZYŻE I KAPLICZKI PRZYDROŻNE.
- KASZUBSKI PARK ETNOGRAFICZNY IM. TEODORY I IZYDORA GULGOWSKICH.

WALORY NIEMATERIALNE

- KULTYWOWANIE TWÓRCZOŚCI PÓŁNOCNYCH KASZUB.

Zadbane przydrożne kapliczki

Kaszubski Park Etnograficzny źródło:<http://www.muzeum-wdzydze.gda.pl/>

25 07 201

Zadbany dom nawiązujący do regionalnej zabudowy Widok na jezioro Wdzydze koło Wdzydz Tucholskich

ZASOBY FIZJONOMICZNE KRAJOBRAZU

WDZYDZKIEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO

POZIOM PONADREGIONALNY I REGIONALNY

EKSPOZYCJA CZYNNA

- OTWARCIA WIDOKOWE NA ZESPÓŁ JEZIOR WDZYDZKICH I „WYSPĘ RADUŃSKĄ”.

EKSPOZYCJA BIERNA

- WNEŹRZA KRAJOBRAZOWE WYSOCZYZNY MORENOWEJ „WYSPY RADUŃSKIEJ” I KOMPLEKSU JEZIOR WDZYDZKICH.

POZIOM LOKALNY

EKSPOZYCJA CZYNNA

- SZEROKIE PANORAMY Z PLATFORM I WIEŻ WIDOKOWYCH.
- TRASY PEJZAŻOWE PROWADZĄCE PRZEZ CHARAKTERYSTYCZNE PUNKTU JEDNOSTEK KRAJOBRAZOWYCH.
- OŚ WIDOKOWA NA KOŚCIÓŁ W WĄGLIKOWICACH.

EKSPOZYCJA BIERNA

- WNEŹRZA KRAJOBRAZOWE WYSOCZYZNY MORENOWEJ DOLIN RZECZNYCH WDY I TRZEBIOCHY I KRAJOBRAZÓW LEŚNYCH.

Zagrożenia i proponowane działania ochronne

dla zasobów dziedzictwa kulturowego

Zagrożenie	Proponowane działania ochronne
<ul style="list-style-type: none">Wprowadzanie miejskich form zabudowy nawiązujących do nowoczesnych trendów architektonicznych.	<ul style="list-style-type: none">Wprowadzenie wzornika architektonicznego dla WPK oraz propagowanie go wśród mieszkańców.Powołanie stanowiska parkowego plastyka parku, którego zadaniem będzie zatwierdzanie i dostosowywanie kolorystyki budynków do otoczenia.
<ul style="list-style-type: none">Brak dbałości o zachowanie obiektów i zespołów historycznych (wpisanych i nie wpisanych do rejestru zabytków).	<ul style="list-style-type: none">Działania edukacyjne w postaci warsztatów z tradycyjnego remontowania historycznych budynków i ich poprawniej konserwacji.
<ul style="list-style-type: none">Brak staranności o dokładne inwentaryzowanie zabytków w poszczególnych gminach.	<ul style="list-style-type: none">Wpisanie do rejestrów zabytków, zaproponowanych w Operacie Wolorów Kulturowych i Fizjonomicznych Krajobrazu dla WPK, obiektów i układów ruralistycznych.Wdrażanie i regularne sporządzanie zapisów Gminnych Programów Ochrony Zabytków
<ul style="list-style-type: none">Zanikanie stosowania tradycyjnych materiałów do budowania ogrodzeń.	<ul style="list-style-type: none">Powołanie stanowiska parkowego plastyka parku, którego zadaniem będzie zatwierdzanie i dostosowywanie kolorystyki budynków do otoczenia.
<ul style="list-style-type: none">Wprowadzenie nierodzimych gatunków roślinności do przydomowych ogrodów oraz zanikanie stosowania tradycyjnych materiałów do budowania ogrodzeń.	<ul style="list-style-type: none">Działania edukacyjne wśród mieszkańców.
<ul style="list-style-type: none">Sytuowanie obiektów dysharmonizujących krajobraz.	<ul style="list-style-type: none">Ograniczenie umieszczania reklam do niezbędnego minimum (np. szyldów) poprzez wprowadzenie odpowiednich reguł np. poprzez wprowadzenie w gminach uchwał w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane (uchwała krajobrazowa).

Wprowadzanie miejskich form zabudowy nawiązujących do nowoczesnych trendów architektonicznych.

Kontynuowanie zabudowy regionalnej

Brak dbałości o zachowanie obiektów i zespołów historycznych.

Brak staranności o dokładne inventaryzowanie zabytków w poszczególnych gminach

Zanikanie stosowania tradycyjnych materiałów do budowania ogrodzeń

Stosowanie tradycyjnych materiałów do budowania ogrodzeń

Wprowadzenie nierodzimych gatunków roślinności do przydomowych ogrodów.

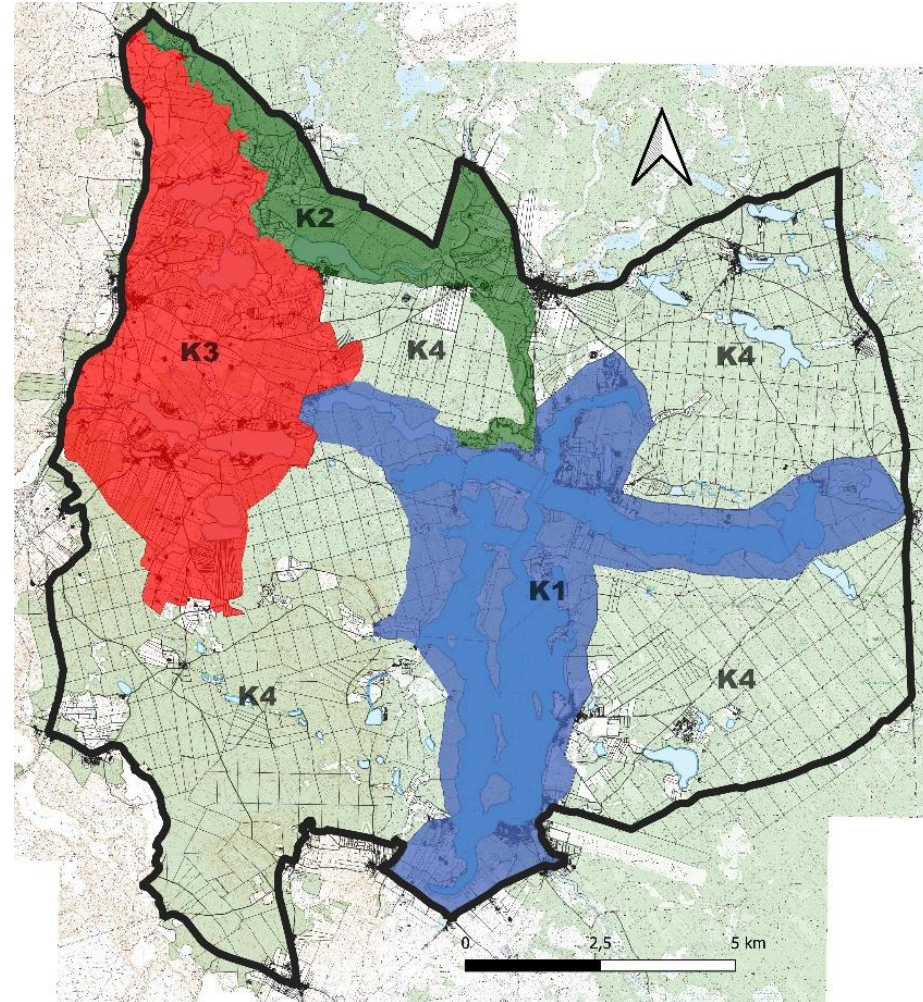

Sadzenie rodzimych gatunków roślinności do przydomowych ogrodów.

Zagrożenia i proponowane działania ochronne dla zasobów jednostek krajobrazowych

Na obszarze WPK wyróżniają się cztery główne fizjonomiczne typy krajobrazów:

- **K1** – zespół wewnątrz krajobrazowych kompleksu Jezior Wdzydzkich, stanowiący o tożsamości obszaru Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego;
- **K2** – zespół wewnątrz krajobrazowych dolin rzecznych Wdy i Trzebiochy;
- **K3** – zespół wewnątrz krajobrazowych wysoczyzny morenowej „Wyspy Raduńskiej”,
- **K4** – zespoły wewnątrz krajobrazowych krajobrazów leśnych.

Jednostka krajobrazowa K1

zespół wewnątrz krajobrazowych kompleksu Jezior Wdzydzkich

Zagrożenie	Proponowane działania ochronne
<ul style="list-style-type: none">Sezonowe zagospodarowanie turystyczne degradujące walory krajobrazowe zespołu Jezior Wdzydzkich.	<ul style="list-style-type: none">Ze względu na lokalizację - sytuowanie zagospodarowania nie zakłócającego widoczności z platformy widokowej zespołu Jezior WdzydzkichZe względu na kolorystykę - dostosowywanie kolorystyki obiektów do otoczenia.
<ul style="list-style-type: none">Sytuowanie obiektów za blisko linii brzegu jeziora.	<ul style="list-style-type: none">Egzekwowanie linii zabudowy zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi np.:100 m od linii brzegu poza obszarami zwartej zabudowy miejscowości.
<ul style="list-style-type: none">Kiczowate formy sprzętu wodnego i mebli pływających.	<ul style="list-style-type: none">Działania edukacyjne wśród przedsiębiorców.
<ul style="list-style-type: none">Niewykorzystanie potencjału ekspozycji krajobrazu.	<ul style="list-style-type: none">Zagospodarowanie punktu widokowego przy drodze Kliczkowy – Borsk.
<ul style="list-style-type: none">Zarastanie terenów przedpola widokowego widocznego z punktów widokowych.	<ul style="list-style-type: none">Utrzymanie istniejących widoków poprzez przycinanie drzew i krzewów.

Sezonowe zagospodarowanie turystyczne degradujące walory krajobrazowe zespołu Jezior Wdzydzkich.

Kolorystyka obiektów dopasowana do otoczenia.

Sytuowanie obiektów tymczasowych za blisko linii brzegu jeziora.

Sytuowanie zabudowy za blisko linii brzegu jeziora.

Kiczowate formy sprzętu wodnego i mebli pływających. Tradycyjny wygląd sprzętu wodnego.

Niewykorzystanie potencjału ekspozycji krajobrazu.

Zagospodarowany punkt widokowy „Kaczy Winkel”.

źródło: <https://www.wladyslawowo.com/atracje/kaczy-winkel-1598>

Jednostka krajobrazowa K2

zespół wnętrz krajobrazowych dolin rzecznych Wdy i Trzebiochy

Zagrożenie	Proponowane działania ochronne
<ul style="list-style-type: none">Zanieczyszczenia oraz ślady użytkowania brzegu pozostawione przez kajakarzy.	<ul style="list-style-type: none">Wygospodarowanie miejsc postojowy z małą architekturą.

Ślady użytkowania lasu przez człowieka.

Zagospodarowane wyjście na brzeg z miejscem postojowym.

Jednostka krajobrazowa K3

zespół wewnątrz krajobrazowych wysoczyzny morenowej „Wyspy Raduńskiej”

Zagrożenie	Proponowane działania ochronne
<ul style="list-style-type: none">Sytuowanie obiektów dysharmonizujących krajobraz.	<ul style="list-style-type: none">Sytuowanie obiektów poza przedpolem ekspozycji głównych punktów widokowych (np. poprzez wprowadzanie zabudowy w mpzp i wprowadzanie stref ochrony widoku do gminnych dokumentów planistycznych).Działania edukacyjne dla świadomego kształtowania krajobrazu poprzez stosowanie kolorystyki obiektów i zagospodarowania dopasowane do otoczenia.Ograniczenie umieszczania reklam do niezbędnego minimum (np. szyldów) poprzez wprowadzenie odpowiednich reguł np. poprzez wprowadzenie w gminach uchwał w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane (uchwała krajobrazowa).
<ul style="list-style-type: none">Zanikanie charakterystycznego układu pól i łąk oraz tradycyjnych upraw charakterystycznych dla Kaszub i zastępowanie ich obcymi gatunkami np. paulownią.	<ul style="list-style-type: none">Działania edukacyjne wśród rolników.
<ul style="list-style-type: none">Niewykorzystanie potencjału ekspozycji krajobrazu.	<ul style="list-style-type: none">Zagospodarowanie punktu widokowego przy drodze wojewódzkiej nr 235 na odcinku pomiędzy Lipuszem a Kaliszem Kaszubskim.
<ul style="list-style-type: none">Zarastanie terenów przedpola widokowego widocznych z punktów widokowych.	<ul style="list-style-type: none">Utrzymanie istniejących widoków poprzez przycinanie drzew i krzewów.

Plantacja paulowni (gatunek obcy)

Tradycyjny wygląd pól w regionie

Zarastanie terenów przedpola widokowego.

Przejrzysty i daleki widok z punktu widokowego

Sytuowanie obiektów dysharmonizujących krajobraz (kolorystyka).

Stosowanie kolorystyki obiektów i zagospodarowania dopasowane do otoczenia

Niewykorzystanie potencjału ekspozycji krajobrazu – brak zagospodarowania punktu widokowego

Jednostka krajobrazowa K4

zespoły wewnątrz krajobrazowych krajobrazów leśnych.

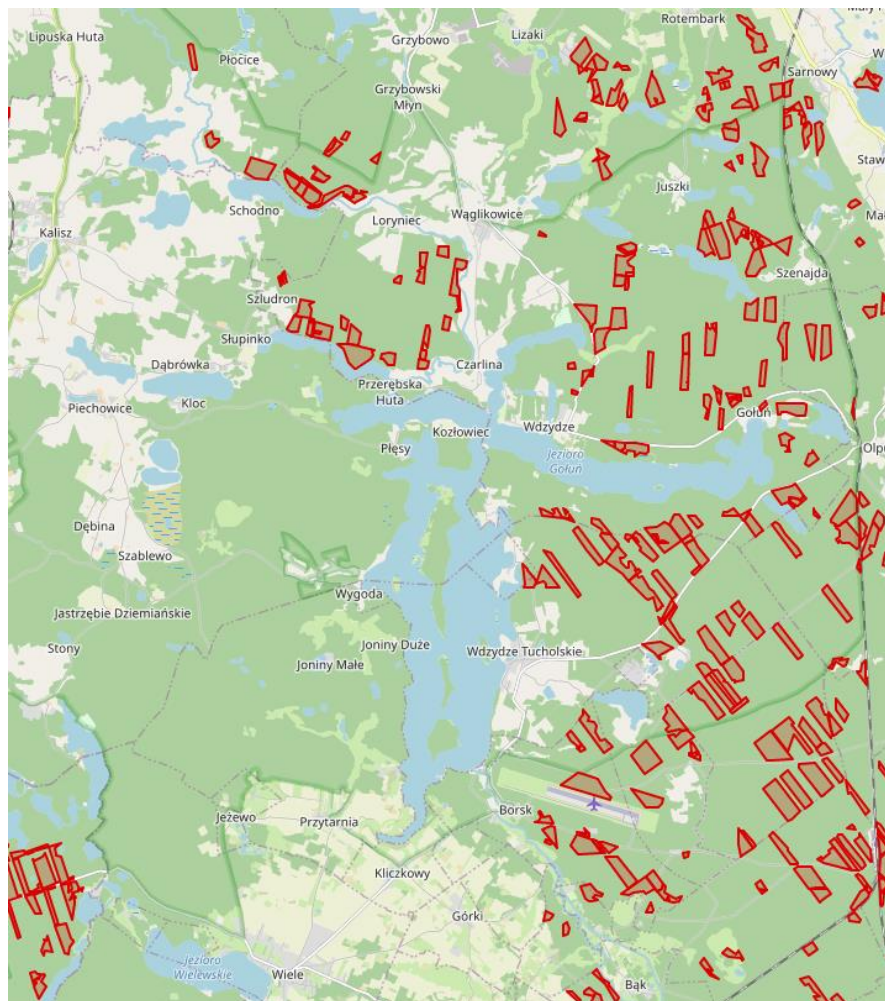
Zagrożenie	Proponowane działania ochronne
<ul style="list-style-type: none">• Lokalizacja dzikich pól biwakowych w lasach prywatnych (niezgodnie z ich przeznaczeniem).	<ul style="list-style-type: none">• Dostosowanie gospodarki leśnej do zachowania atrakcyjnego krajobrazu leśnego dla turystów.
<ul style="list-style-type: none">• Dewastacja krajobrazu leśnego poprzez zbyt intensywną wycinkę drzew w lasach państwowych.	<ul style="list-style-type: none">• Egzekwowanie przez odpowiednie organy użytkowania lasu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Lokalizacja dzikich pól biwakowych w lasach prywatnych.

Atrakcyjny turystycznie las w WPK.

Mapa obrazuje wszystkie pododdziały leśne z Banku Danych o Lasach, w których zaplanowano rębnie w bieżących Planach Urządzenia Lasu. Mapa nie pokazuje planowanych trzebieży.

Źródło: <https://mapy.lasyobywatele.pl/zanim-wytna-twoj-las.html#> (dostęp 15.04.2021r.)

Dewastacja krajobrazu leśnego poprzez zbyt intensywną wycinkę drzew w lasach państwowych

6. OPERAT HYDROLOGICZNY

Badania terenowe ujawniły antropogeniczne zmiany w obszarze zlewni Jezior Wdzydzkich.

Spośród wielu typowanych w opracowaniu problemów związanych z wpływem dopływu rzecznego, czy rozwojem turystyki zmiany zlewniowe wyłaniają się na pierwszy plan w kontekście oddziaływania z powierzchni WPK, istotności problemu czy możliwości Parku do czynnego zapobiegania negatywnym przekształceniom.

Zmiany w zlewniach i negatywne oddziaływania w zlewniach mają miejsce i są pogłębiane, zarówno poprzez działania (np. obniżanie rzędnych wód gruntowych na gruntach organicznych) jak i zaniechania (np. brak urządzeń retencyjnych obszarów zmeliorowanych).

Przekopywanie rowów poniżej spągu gruntów organicznych, drenujące nie tylko same łąki ale obszary pól i lasów (zlewnia j. Wyrównno)

Przekształcanie łąk torfowiskowych w grunty orne (zlewnia jeziora Schodno)

Odpływ wód humotroficznych zmeliorowanych torfowisk zlewni jeziora Lipno do jeziora Słupino

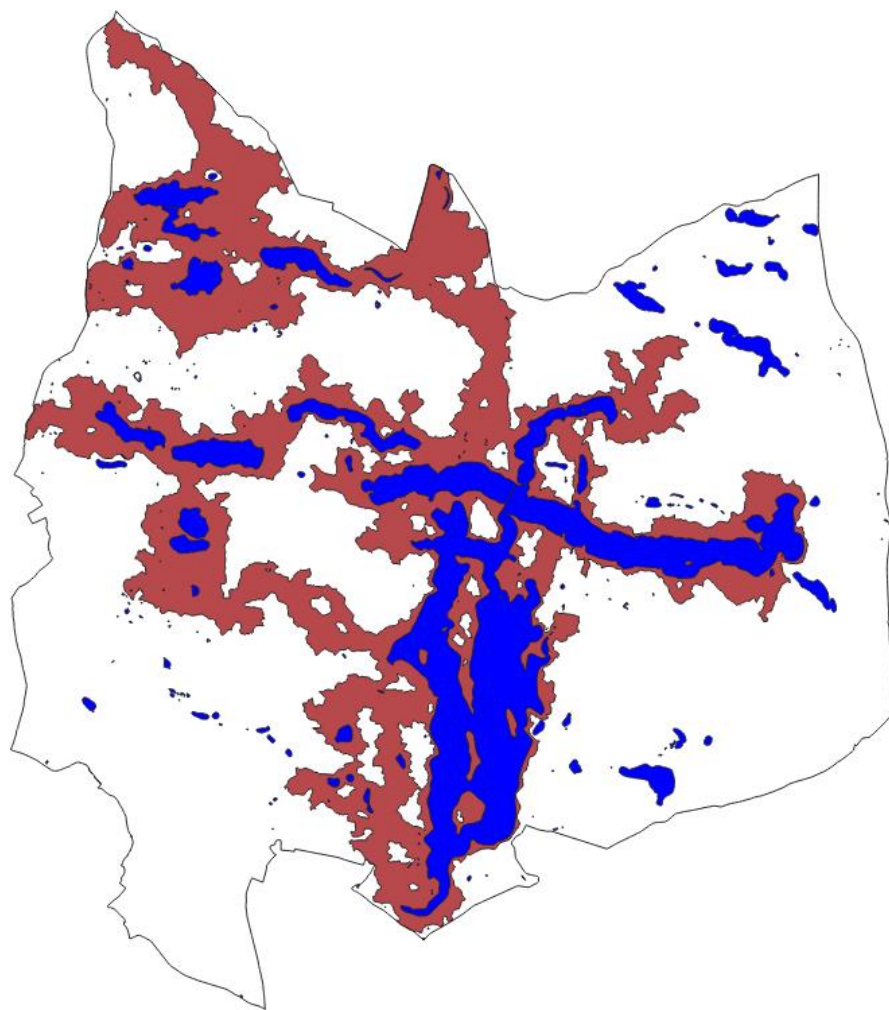
Meliorowanie potorfii wraz melioracją zlewni leśnej, niszczeniem korzeni drzew, drenowaniem zlewni w warstwach mineralnych gruntu - zlewnia jeziora Brzeźno.

Gospodarka leśna i rolna spowodowały przekształcenie obszarów endoreicznych w egzoreiczne. Odpływy powierzchniowe przy tym mają charakter stały lub czasowy – w okresie zimowo-wiosennym lub po intensywnych opadach deszczu.

Stąd w obszarze Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego należy dążyć do ochrony czynnej przez przede wszystkim ograniczanie dostaw biogenów do zlewni jezior. Wszelkie działania skupione wokół zapobiegania eutrofizacji i wzmacniania roli i przywracania zlewni bezodpływowych są więc pożądane.

Umieszczenie ww. działań dotyczyć powinno obszarów generujących powierzchniowe dopływy biogenów do jezior. Jak to prezentuje poniższa mapa dotyczy to głównie obszarów zachodniej i północno-zachodniej części WPK (zaznaczenie kolorem czerwonym).

W ramach opracowania wskazano kilkadziesiąt punktowych działań o znaczeniu lokalnym, których realizacja/wdrożenie powinno znacząco poprawić stan siedlisk, w otoczeniu działania, poprzez poprawę stanu ich uwodnienia ale też wpłynąć na zwiększenie odpływu podziemnego oraz retencję wód. W szczególności należy tutaj zwrócić uwagę na działania związane z zamknięciem odpływów do zlewni jezior oraz zatrzymaniem odpływu wód z torfowisk do dołów chłonnych.

Zadanie: zatrzymanie czasowego odpływu wód z torfowiska z okresu zimowo-wiosennego.

Zadanie: zatrzymanie odpływu wód bezodpływu do dołu chłonnego.

Nie bez znaczenia pozostają zadania ograniczające spływ zawiesin z dróg, w okolicach przepustów oraz mostów na drogach różnej kategorii. W szczególności oddziaływanie to jest istotne w kontekście zmian klimatu i wzroście częstotliwości krótkotrwałych deszczy nawaalnych.

Zadanie: zatrzymanie odpływu zanieczyszczeń z dróg po opadach

W celu ograniczenia erozji i spływów powierzchniowych, a także zmian klimatycznych należy prowadzić kampanie nasadzeń drzew co najmniej wzdłuż ciągów dróg gminnych i powiatowych, ich masowe wycinki (w tym, w badanym okresie) jest niekorzystna hydrologicznie jak krajobrazowo, do dzisiaj zachowane układy nasadzeń mają charakter szczątkowy.

Zachowany szpaler sosen wzdłuż drogi wiejskiej w pobliżu wsi Loryniec

Likwidacja szpaleru drzew przydrożnych na granicy WPK w pobliżu msc. Wiele.

Na obszarze zauważyć można też wyjątkowo niekorzystne układy potencjalnego zasilania jezior w biogeny czego przykładem może być hodowla ryb. Poniższe zdjęcie ukazuje problem, gdzie w przypadku czyszczenia zbiornika osady mogą słuwać bezpośrednio do jeziora.

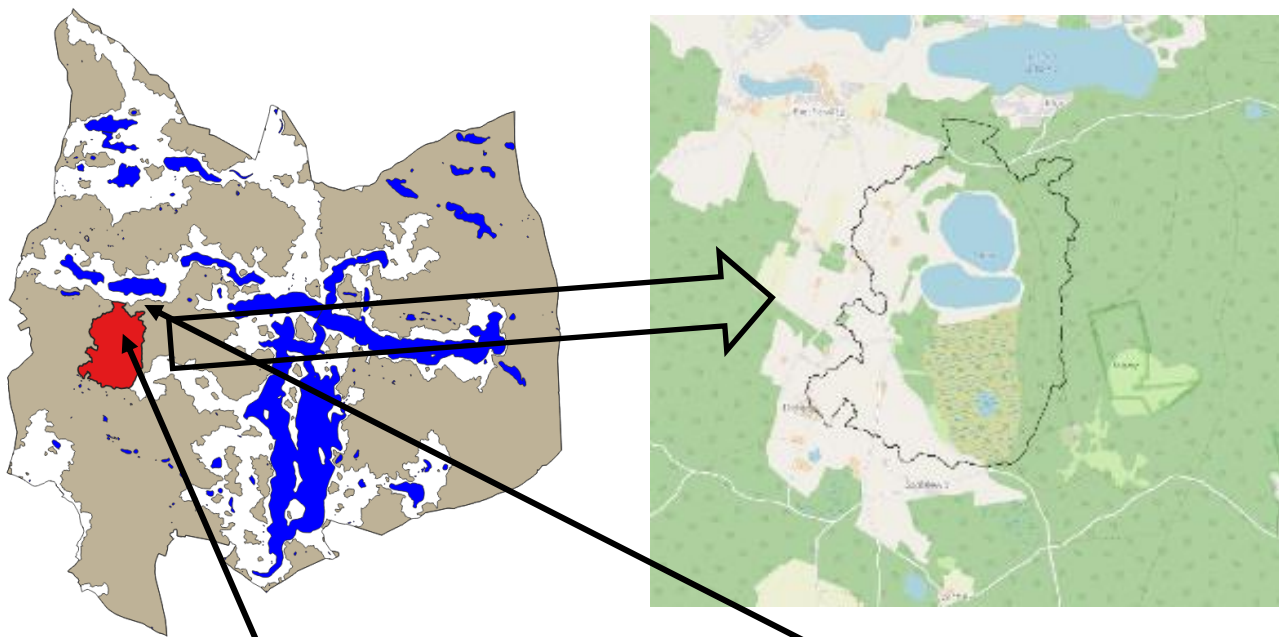
Hodowla ryb w zlewni j. Chebdy

Ww. działania dotyczą niewielkich powierzchni bądź mają charakter punktowy czy liniowy o znaczeniu lokalnym. Najważniejsze zadania dotyczą jednak działań o istotnym wpływie na WPK i zasięgu ponadlokalnym. Poniżej ich krótki rys.

Odtworzenie bezodpływowej zlewni jeziora Lipno.

Jak można zauważyć na poniższej mapie jest to obszar wręcz „wyrwany” obszarom bezodpływowym. Jest to zlewnia pierwotnie bezodpływowa, która została przekształcona sztucznie na odpływową poprzez przekopanie rowu i rury odpływowej w części północnej obszaru do jeziora Słupino. Jest to bardzo istotna zlewnia gdyż niejako podtrzymuje ona wody gruntowe zlewni cząstkowych terenów na zachód i południowy zachód przed przesuszeniem. Oddziaływanie tego obszaru jest więc powierzchniowo kilkukrotnie większe niż zakres wskazany zlewnią i ocenia się, że jest to proces trwający od lat.

Należy zaproponować tutaj renaturyzację zlewni obszaru i powrót do zlewni bezodpływowej na obszarze ok. 319 ha poprzez całkowite zamknięcie/zasypanie przedmiotowego odpływu. Przewiduje się, że poprzez takie działanie poziom zwierciadła wód gruntowych ulegnie ustabilizowaniu do rzędnej wód okresu zimowo-wiosennego oraz zaprzestany zostanie zrzut wód humotroficznymi wód do zlewni Jezior Wdzydzkich, w sposób istotny oddziałujący na trofię Jezior Wdzydzkich.

Powierzchniowy odpływ z historycznie bezodpływowej zlewni jeziora Lipno.

Odtworzenie bezodpływowej zlewni w obszarze Użytku Ekologicznego Kôpiny.

Zlewnia morfologicznie powiązana z Jeziorem Lipno, z której odpływ jednak generowany jest bezpośrednio do Jeziora Wdzydze. Melioracja obszaru stanowi przykład melioracji znacząco zmieniających stosunki wodne, przeobrażających siedliska oraz krajobraz, które mają w chwili obecnej istotny wpływ na trofię Jezior Wdzydzkich. Proponowane zadanie polega na zamknięciu odpływu oraz renaturyzacji obszaru i przywróceniu ok. 92 ha zlewni bezodpływowej.

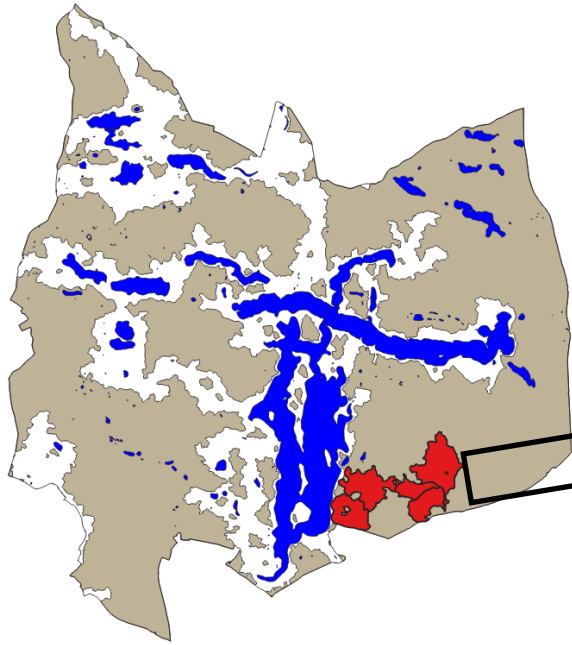
Odtworzenie bezodpływowych Jezior Kociołek, Piaseczno, Zmarłe

Przedmiotowe jeziora znajdują się jednym układzie zlewni pośredniej Jeziora Wdzydze wzdłuż cieku o nazwie Struga. Powierzchnia zlewni wynosi 439 ha stanowiąc 10% zlewni Jezior Wdzydzkich. W ramach prac proponuje się odtworzenie zlewni bezodpływowych jezior Kociołek, Piaseczno i Zmarłe. Powyższe spowoduje zmniejszenie zlewni powierzchniowej Strugi o 52,5 ha do powierzchni 386,5 ha. Skutkiem wprowadzenia działań będzie odtworzenie zasilania podziemnego przedmiotowych jezior. W wyniku tego działania powierzchnia zlewni egzoreicznej Jezior Wdzydzkich zmniejszy się o dodatkowe 1,2%. Ponadto spowoduje to zatrzymanie biogenów w przedmiotowych zbiornikach w przypadku prowadzenia tam zarybiania i hodowli ryb. Na poniższym rysunku obszar zlewni Strugi zaznaczony jest kolorem żółtym, kolorem czerwonym, natomiast, zaznaczono zlewnie Jeziora Kociołek, Piaseczno, Zmarłe

Odtworzenie bezodpływowych Jezior Krzywe oraz Czyste

Przedmiotowe jeziora znajdują się jednym układzie zlewni pośredniej rzeki Wdy tuż poniżej Jeziora Wdzydze. Zlewnia pośrednia w całości leży w obszarze WPK. Celem renaturyzacji jest odtworzenie warunków hydrologicznych zlewni bezodpływowej, w górnej jej części w celu zwiększenia retencji i zasobów wód podziemnych.

Powierzchnia zlewni wynosi 417,9 ha, a po przekształceniu zbiorników w bezodpływy zlewnia zmniejszy się do 184,4 ha (redukcja o 55.9%). Skutkiem wprowadzenia działań będzie odtworzenie zasilania podziemnego przedmiotowych jezior, zmniejszenie ładunków biogenów kierowanych do Wdy, wzrost roli zasilania podziemnego stabilizacja, wydłużenie czasu odpływu wód i ograniczenie wahań wód jezior, spadek emisji biogenów w okresie zimowo-wiosennym.

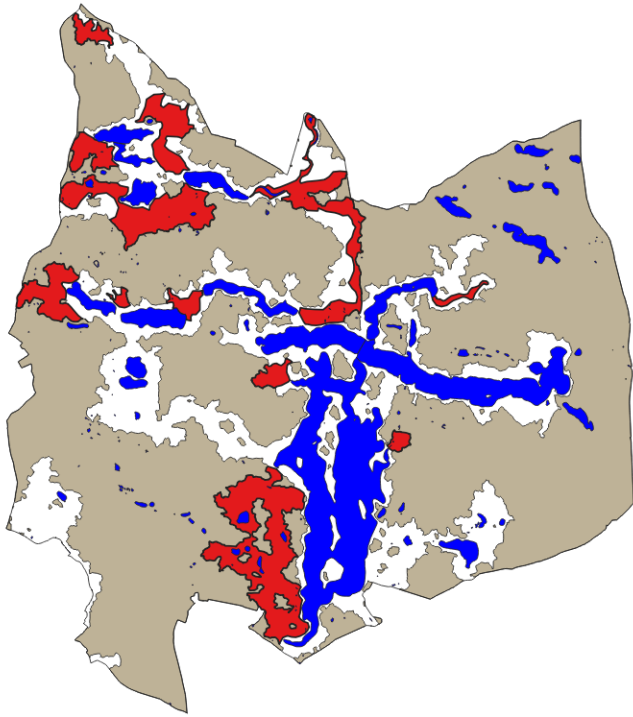
Wprowadzenie ekstensywnej gospodarki łąkarskiej oraz retencja wód w obszarach rolnych

Redukcję biogenów w zlewniach Jezior Wdzydzkich można osiągnąć poprzez zabiegi retencji oraz podniesienia poziomu wód gruntowych uniemożliwiających murszenie torfów. Powierzchnia zlewni bezpośredniej i pośredniej takich obszarów wynosi 1560 ha. Na 12 płatach o różnej wielkości. Wprowadzenie działań retencyjnych na tymże obszarze pozwoli więc zredukować biogeny z obszaru 35,6% zlewni Jezior Wdzydzkich.

Ocenia się, że najważniejsze obszary zlewni Jezior Wdzydzkich, mających największe znaczenie w dostawie biogenów to zlewnia Strugi do Jeziora Wdzydze oraz obszary użytków rolnych zlewni jezior Bielawy, Schodno i Wyrównno.

Obszar ekstensyfikacji rolnictwa przedstawia rysunek poniżej.

Miejsca koniecznej ekstensyfikacji rolnictwa i retencji

Zlewnia jeziora Wyrówno

Zlewnia jeziora Bielawy

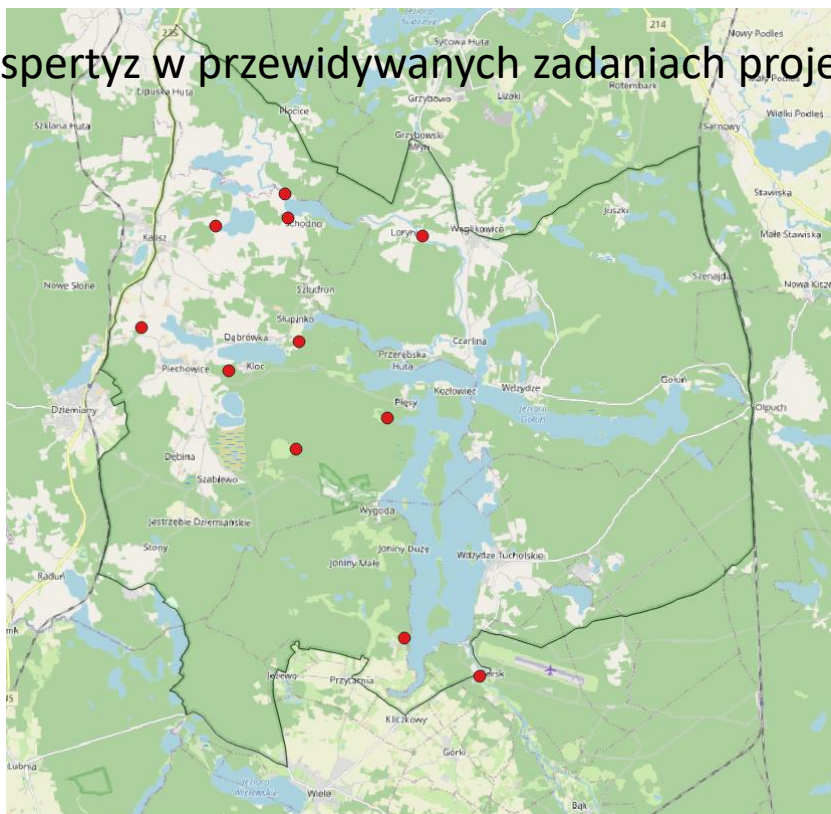
Zlewnia jeziora Chebdy

Zlewnia jeziora Schodno

Wprowadzenie monitoringu dopływu biogenów

W ramach zadania należy monitorować minimum przez rok, raz w miesiącu zagrożone zlewnie pośrednie w zakresie dopływu biogenów tj. azotu, fosforu oraz w zakresie DOC, w wyznaczonych punktach kontrolnych. Działania proponuje się wykonywać w miejscach przedstawionych na rysunku poniżej. Wprowadzenie pomiarów i ich wyniki będą podstawą ekspertyz w przewidywanych zadaniach projektowych.

Punkty kontrolne biogenów

Wykonanie ekspertyz hydraulicznych Rzeki Stedzenice, Dębrzycy oraz wypływu z Parowy.

Badanie ma na celu ocenę możliwości podniesienia poziomu wód przepływających przez łąki do ujścia wraz z propozycją rozwiązań koncepcyjnych podniesienia rzędnej cieków w taki sposób aby nie zaburzyć ichtiofauny cieków. W dnie cieków zauważono erozję denną lub ich historyczne przegłębienia wykonane przez człowieka – przy zachowaniu co najmniej częściowej meandryzacji.

Źródliska Stedzenice

7. OPERAT KSZTAŁTOWANIA FUNKCJI TURYSTYCZNEJ, REKREACYJNEJ I EDUKACYJNEJ

WALORY PRZYRODNICZE

JEZIORA

NA OBSZARZE PARKU WYSTĘPUJĄ 53 JEZIORA O POWIERZCHNI POWYŻEJ 1 HA ORAZ OKOŁO 100 MNIEJSZYCH. W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ ZASOBÓW WODNYCH DOMINUJĄCE ZNACZENIE MA JEZIORO WDZYDZE, KTÓREGO POWIERZCHNIA STANOWI 76%

LASY

BLISKO 64% POWIERZCHNI PARKU STANOWIĄ LASY I ZADRZEWIENIA. NA LEŚNYCH TERENACH WPK PRZEWAŻAJĄ SIEDLISKA BOROWE, GŁÓWNIĘ BORU ŚWIEŻEGO I BORU CHROBOTKOWEGO.

WALORY PRZYRODNICZE

OBSZAROWE FORMY OCHRONY PRZYRODY

- REZERWATY PRZYRODY – 1 (KRWAWE DOŁY),
 - POMNIKI PRZYRODY - 38,
- UŻYTKI EKOLOGICZNE – 21 (M.IN. CZYSTE, ZDRADZONKO, TORFOWISKO SZENAJDA),
- NATURA 2000 - SOO SIEDLISK JEZIORA WDZYDZKIE [PLH220034], SOO N2000 MŁOSINO – LUBNIA [PLH220077], OSO PTAKÓW BORY TUCHOLSKIE [PLB220009],
- OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU (LIPUSKI, DOLINY WIERZYCY, BORÓW TUCHOLSKICH), DODATKOWO GRANICZY Z OCHK PÓŁNOCNY – CZĘŚĆ ZACHODNIA.

WALORY ANTROPOGENICZNE

DO NAJBARDZIEJ ROZPOZNAWALNYCH
OBIEKTÓW ZALICZA SIĘ:

MUZEUM - KASZUBSKI PARK

ETNOGRAFICZNY WE WDZYDZACH

KISZEWSKICH, PIERWSZY W POLSCE

SKANSEN PREZENTUJĄCY NA 22 HA

REGIONALNĄ ARCHITEKTURĘ KASZUB I

KOCIEWIA;

ZESPÓŁ KALWARII WIELEWSKIEJ WRAZ Z

KOŚCIOŁEM W WIELU, BĘDĄCY

NAJWIĘKSZYM SANKTUARIUM NA TERENIE

DIECEZJI PEPLIŃSKIEJ;

MUZEUM ZIEMI ZABORSKIEJ PREZENTUJĄCE

EKSPONATY SZTUKI LUDOWEJ I SPRZĘTU

UŻYTKOWEGO Z OKOLIC WIELA I BRUS ORAZ

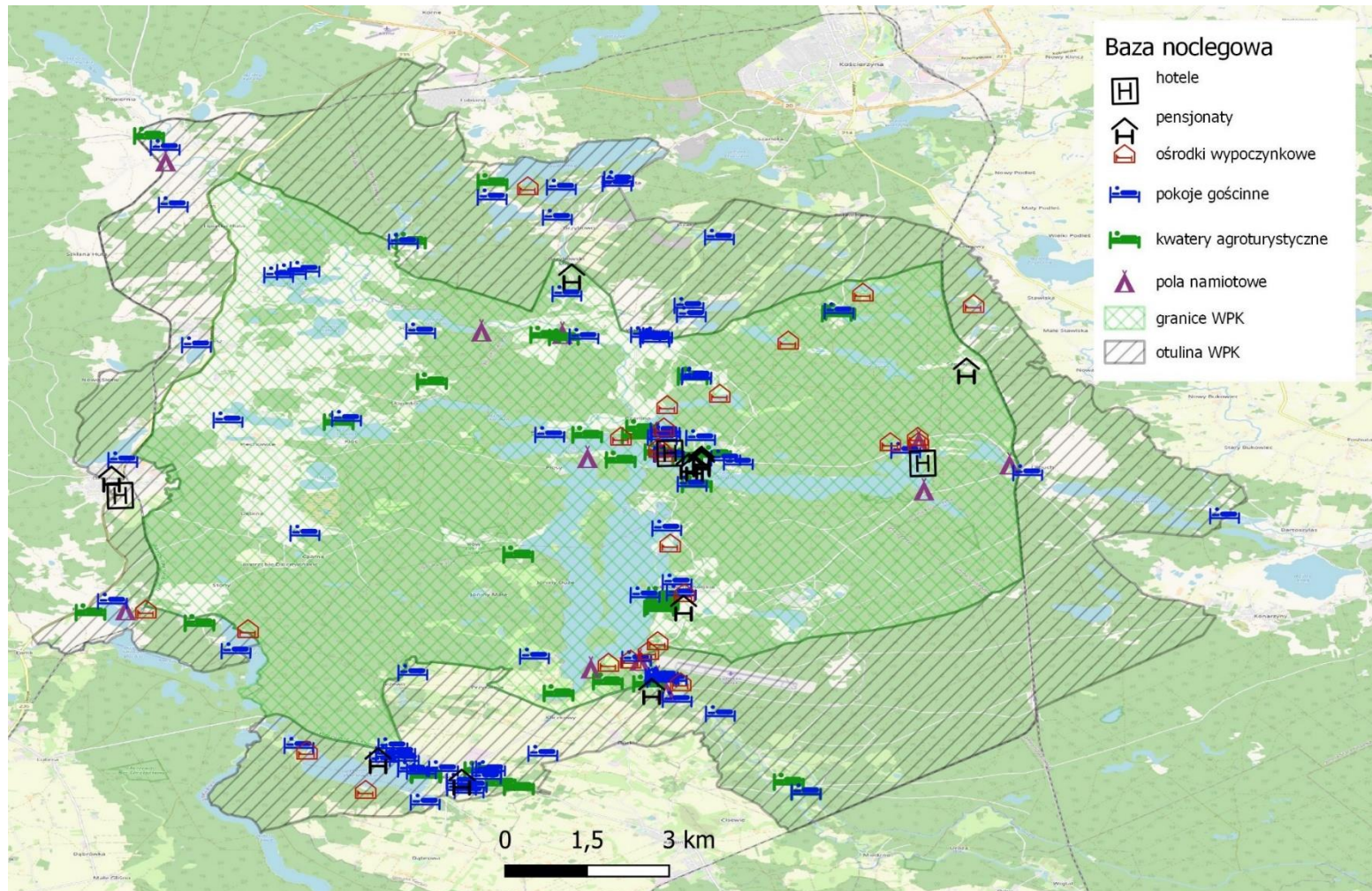
WSPÓŁCZESNĄ SZTUKĘ LUDOWĄ KASZUB.

BAZA NOCLEGOWA

W TRAKCIE PRAC ZINWENTARYZOWANO ŁĄCZNIE 171 OBIEKTÓW NOCLEGOWYCH, W TYM:

- 3 HOTELE,
- 24 OŚRODKI WYPOCZYNKOWE,
- 13 PENSJONATÓW,
- 34 KWATERY AGROTURYSTYCZNE,
- 84 OBIEKTÓW Z POKOJAMI GOŚCINNYMI,
- 4 KEMPINGI,
- 9 PÓL NAMIOTOWYCH.

BAZA NOCLEGOWA

ROZMIESZCZENIE OBIEKTÓW ZAKWATEROWANIA ZBIOROWEGO NA OBSZARZE WPK I JEGO OTULINY

ŹRÓDŁO: OPRAWOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

BAZA NOCLEGOWA

LICZBA MIEJSC NOCLEGOWYCH W OBSZARZE OPRACOWANIA

Gmina	Obiekty zakwaterowania zbiorowego	Domki letniskowe	RAZEM
Dziemiany	17 (689)	431 (1724)	448 (2413)
Karsin	65 (2822)	462 (1848)	527 (4670)
Kościerzyna	66 (2961)	809 (3236)	875 (6197)
Lipusz	8 (90)	29 (116)	37 (206)
Stara Kiszewa	2 (44)	237 (948)	237 (992)
RAZEM	158 (6606)	1968 (7872)	2124 (14478)

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

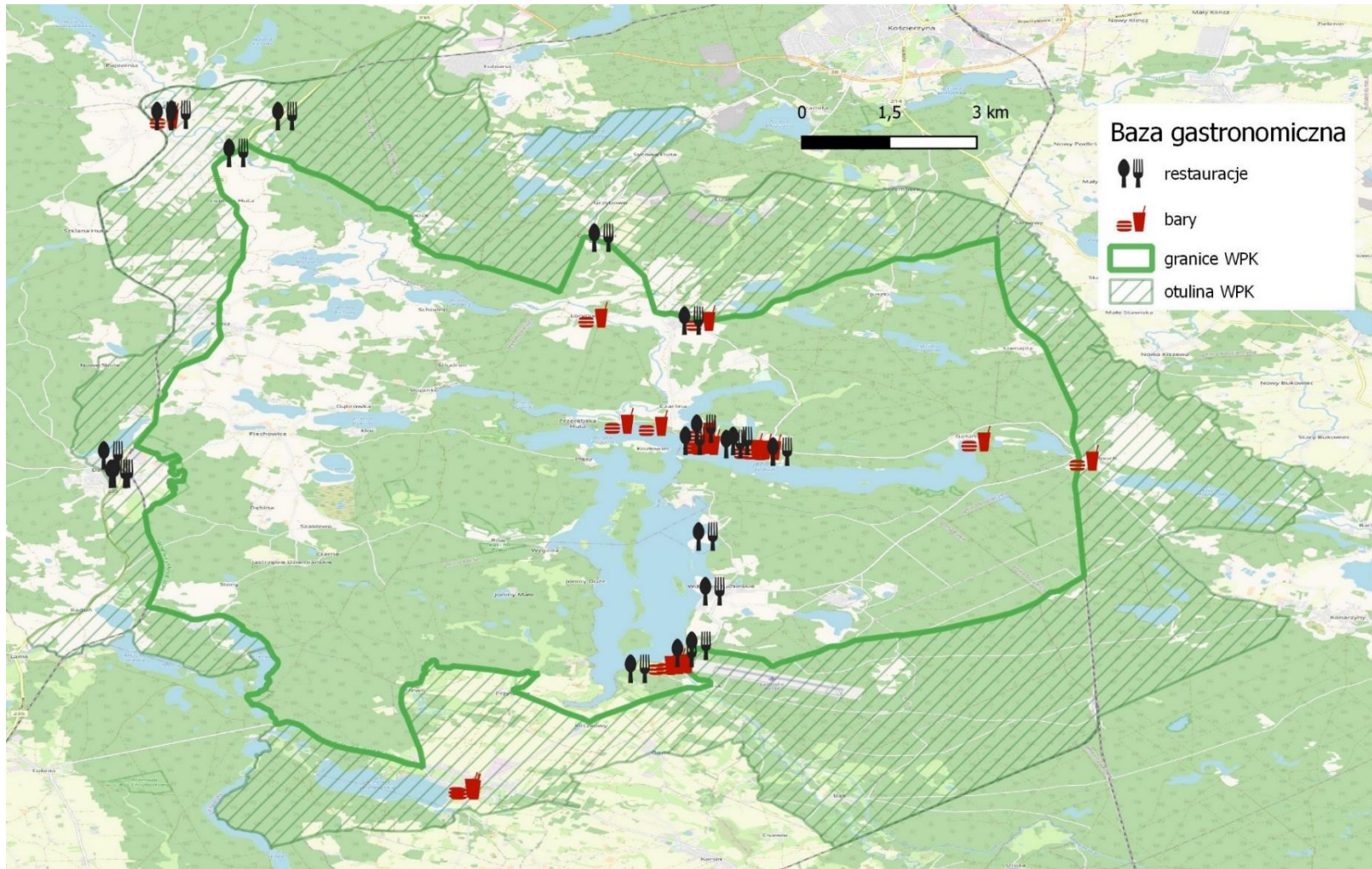
BAZA ŻYWIENIOWA

W TRAKCIE PRAC WYRÓŻNIONO ŁĄCZNIE 41 OBIEKTÓW GASTRONOMICZNYCH Z 1980 MIEJSCAMI KONSUMPCYJNYMI, Z CZEGO 66% STANOWIĄ OBIEKTY W GRANICACH PARKU, W TYM:

- 20 BARÓW,
- 19 RESTAURACJI,
- 2 OBIEKTY MAŁEJ GASTRONOMII.

BAZA ŻYWIENIOWA

ROZMIESZCZENIE OBIEKTÓW GASTRONOMICZNYCH ZBIOROWEGO NA OBSZARZE WPK I JEGO OTULINY

ŹRÓDŁO: OPRAWOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

DOSTĘPNOŚĆ TURYSTYCZNA

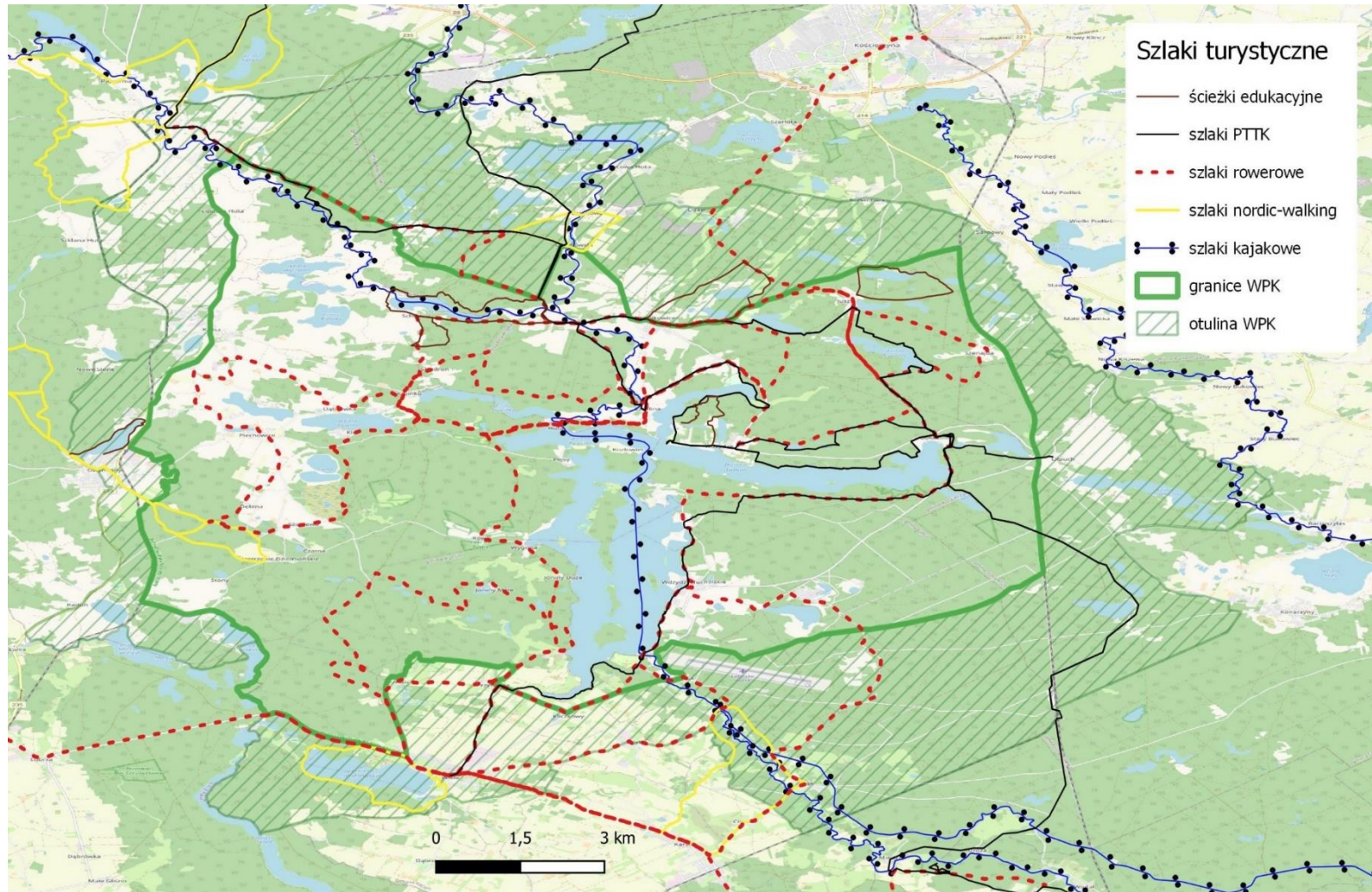
LICZBA I DŁUGOŚĆ SZLAKÓW TURYSTYCZNYCH W GRANICACH WPK

Lp.	Rodzaj	Liczba	Długość (km)
1.	ścieżka edukacyjna	6	28,8
2.	szlak pieszy	4	62,6
3.	ścieżka nordic walking	2	9,1
4.	szlak rowerowy	9	192,2
5.	szlak kajakowy	2	29,4

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

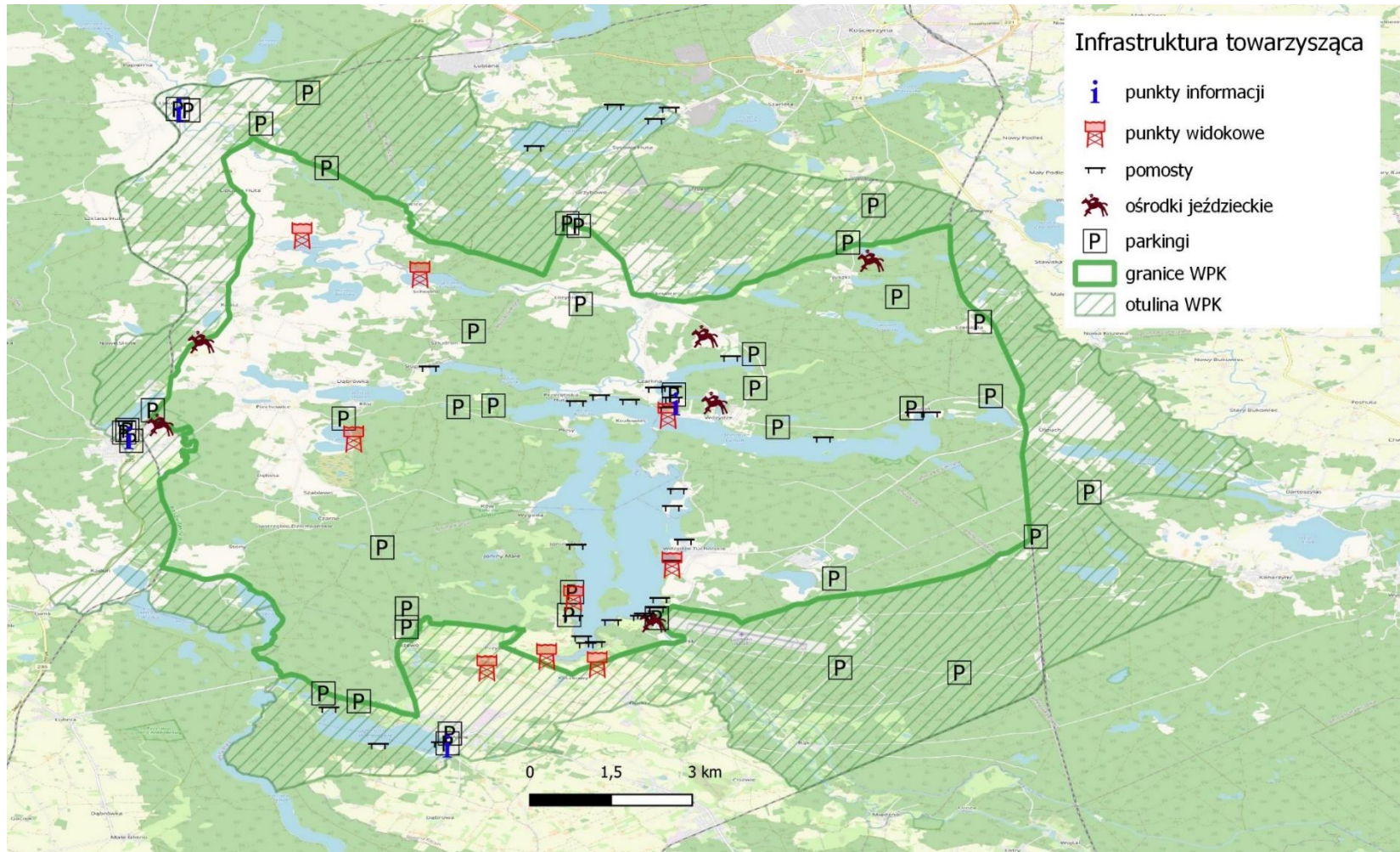
DOSTĘPNOŚĆ TURYSTYCZNA

PRZEBIEG SZLAKÓW TURYSTYCZNYCH NA OBSZARZE WPK I JEGO OTULINY

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

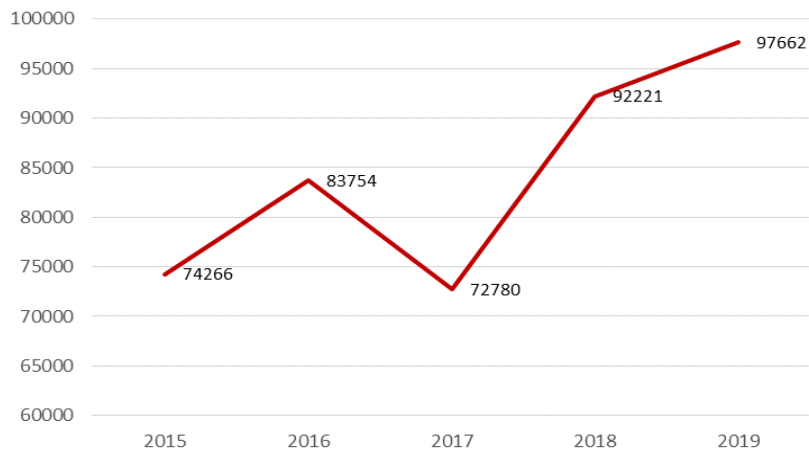
INFRASTRUKTURA TOWARZYSZĄCA

INFRASTRUKTURA TOWARZYSZĄCA NA OBSZARZE WPK I JEGO OTULINY

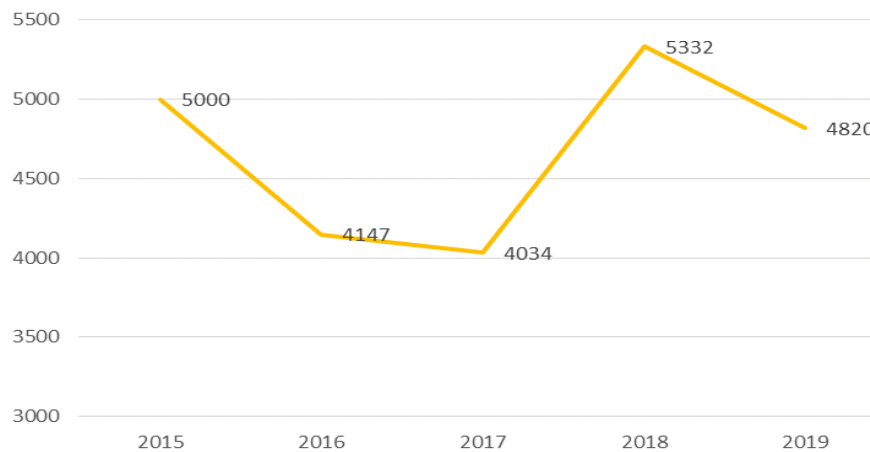
ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE KWERENDY DANYCH I WIZJI TERENOWYCH

WIELKOŚĆ RUCHU TURYSTYCZNEGO

LICZBA ODWIEDZAJĄCYCH MUZEUM KASZUBSKI PARK ETNOGRAFICZNY W LATACH 2015-19.

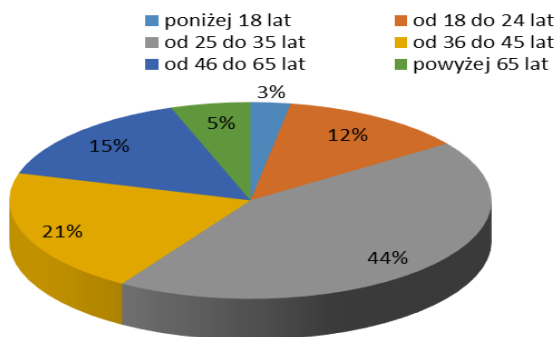
ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE DANYCH MKPE

FREKWENCJA W ZIELONEJ SZKOLE W SCHODNIE W LATACH 2015-19.

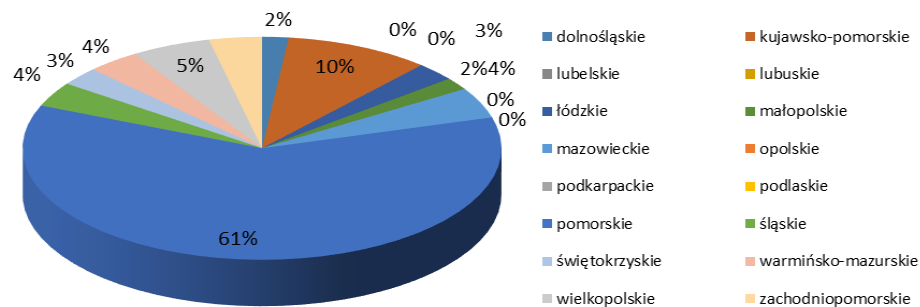
ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE DANYCH WPK

STRUKTURA RUCHU TURYSTYCZNEGO

STRUKTURA WIEKOWA TURYSTÓW ODWIEDZAJĄCYCH OBSZAR WPK.

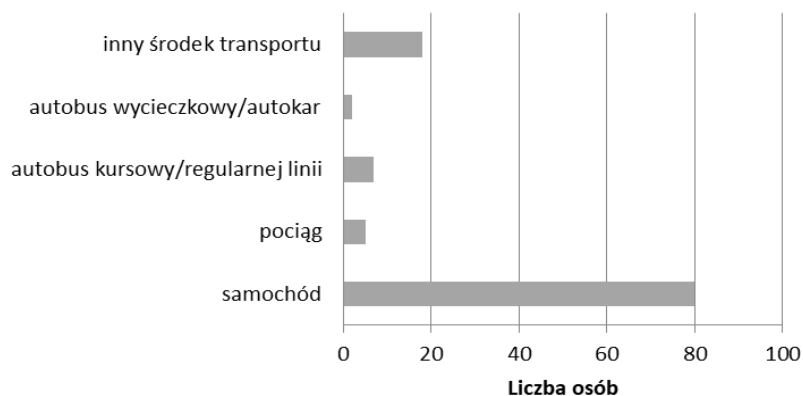
ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE BADAŃ ANKIETOWYCH

POCHODZENIE TURYSTÓW ODWIEDZAJĄCYCH OBSZAR WPK.

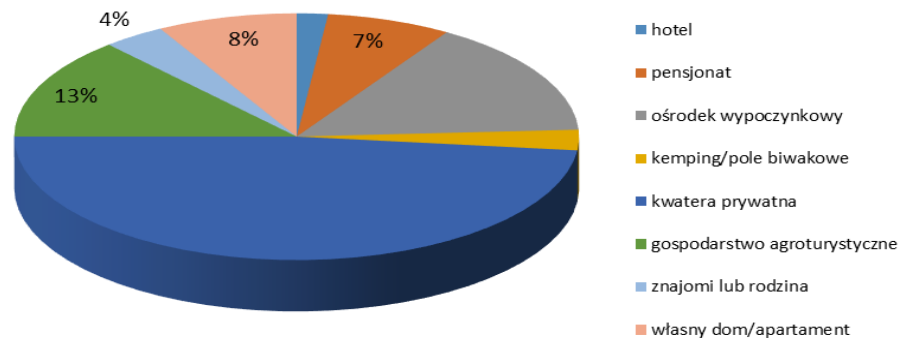
ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE BADAŃ ANKIETOWYCH

STRUKTURA RUCHU TURYSTYCZNEGO

RODZAJ ŚRODKA TRANSPORTU WYKORZYSTANY W CELU DOTARCIA NA OBSZAR WPK.

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE BADAŃ ANKIETOWYCH

FORMA ZAKWATEROWANIA TURYSTÓW ODWIEDZAJĄCYCH OBSZAR WPK.

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE BADAŃ ANKIETOWYCH

FORMY TURYSTYKI I REKREACJI

WŚRÓD FORM UŻYTKOWANIA TURYSTYCZNEGO I REKREACYJNEGO WPK
WYRÓŻNIA SIĘ:

- TURYSTYKĘ KRAJOZNAWCZĄ (KRAJOWĄ I MIĘDZYNARODOWĄ),
- TURYSTYKĘ KWALIFIKOWANĄ,
- POBYTY WYPOCZYNKOWE (W ZDECYDOWANEJ WIĘKSZOŚCI SEZONOWE,
PRZEWAŻNIE LETNIE).

PERCEPCJA PRZESTRZENI TURYSTYCZNEJ PARKU

ANKIETOWANI WSKAZYWALI NA LICZNE NIEDOGODNOŚCI ZWIĄZANE Z RUCHEM TURYSTYCZNYM ORAZ JEGO ORGANIZACJĄ NA BADANYM OBSZARZE. WŚRÓD NAJCZĘŚCIEJ WYMIENIANYCH ZNALAZŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE WADY:

- ZBYT DUŻY TŁOK NA DROGACH W SEZONIE TURYSTYCZNYM,
- ZŁY STAN DRÓG,
- BRAK LUB SŁABA JAKOŚĆ ZAOPATRZENIA SANITARNEGO (NP. DOSTĘP DO WODY, TOALET),
- NIEDOSTATECZNIE ROZWINIĘTĄ KOMUNIKACJĘ PUBLICZNĄ,
- WYSOKIE CENY USŁUG,
- MAŁĄ ILOŚĆ MIEJSC BIWAKOWYCH,
- NIEWYSTARCZAJĄCĄ ILOŚĆ SZLAKÓW TURYSTYCZNYCH ORAZ SŁABE OZNAKOWANIE JUŻ ISTNIEJĄCYCH,
- NIEWYSTARCZAJĄCĄ ILOŚĆ ATRAKCJI,
- NIEPORZĄDEK,
- POWSTAJĄCE NOWOCZESNE BUDOWNICTWO (DOMKI LETNISKOWE) ZABURZAJĄCE ŁAD PRZESTRZENNY,
- PODEJŚCIE DO OCHRONY PRZYRODY (TZW. BIERNA OCHRONA).

IDENTYFIKACJA I OCENA ZAGROZEŃ ZWIĄZANYCH Z UŻYTKOWANIEM TURYSTYCZNO-REKREACYJNYM PARKU

ISTNIEJĄCE I POTENCJALNE ZAGROŻENIA ZEWNĘTRZNE

Lp.	Identyfikacja i ocena zagrożeń	Sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków ISTNIEJĄCE
1.	Zanieczyszczenia antropogeniczne powstające w otoczeniu Parku w wyniku wzrostu ruchu turystycznego i wynikającej z niej presji na środowisko	1. Podejmowanie działań podnoszących świadomość ekologiczną. 2. Współpraca z samorządami terytorialnymi w zakresie promocji selektywnej zbiórki odpadów.
2.	Niski poziom akceptacji społecznej dla ograniczeń w rozwoju turystyki wynikających z priorytetów ochrony przyrody.	1. Prowadzenie działań edukacyjnych wśród mieszkańców i turystów (w tym „na zewnątrz” w placówkach oświatowych położonych na terenie WPK i jego otuliny), wyjaśnianie przyczyn wprowadzanych regulacji; prowadzenie badań postaw turystów i mieszkańców wobec ochrony przyrody. 2. Dostosowywanie oferty edukacyjnej do wyników badań monitoringowych.
3.	Kolizja między najbardziej wartościowymi obszarami Parku, a masowym ruchem turystycznym generowanym z otoczenia	1. Propagowanie zasad turystyki zrównoważonej. 2. Promocja regionalnych atrakcji turystycznych i krajoznawczych.
POTENCJALNE		
1.	Obniżenie walorów krajobrazowych Parku poprzez rozbudowę obiektów turystycznych w otulinie.	1. Monitorowanie rozwoju zabudowy w otulinie Parku. 2. Składanie wniosków do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin, na terenie których leży Park.
2.	Wyznaczanie nowych szlaków turystycznych.	Edukacja w zakresie uświadomienia dotychczasowych skutków ubocznych ruchu turystycznego i szerokiego udostępnienia Parku.

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE

IDENTYFIKACJA I OCENA ZAGROZEŃ ZWIĄZANYCH Z UŻYTKOWANIEM TURYSTYCZNO-REKREACYJNYM PARKU

ISTNIEJĄCE I POTENCJALNE ZAGROŻENIA WEWNĘTRZNE

Lp.	Identyfikacja i ocena zagrożeń	Sposoby eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków
		ISTNIEJĄCE
1.	Nowe zagospodarowanie turystyczne i rekreacyjne w granicach Parku	<ol style="list-style-type: none"> 1. Składanie wniosków do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin, na terenie których leży Park. 2. Odmowa uzgodnień dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin i studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin nieuwzględniających wniosków Parku.
2.	Intensyfikacja nieskanalizowanej zabudowy letniskowej powodująca zwiększoną dostawę biogenów do wód powierzchniowych na terenie Parku oraz nasiloną presję na wnętrze WPK w związku z obecnością ludzi i zwierząt domowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podejmowanie działań wspierających realizację gminnych systemów kanalizacji oraz oczyszczalni ścieków na terenie Parku, a także podejmowanie działań mających na celu eliminację przydomowych oczyszczalni ścieków typu rozsączającego. 2. Prawidłowe przeprowadzanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla ustaleń dokumentów planistycznych z uwzględnieniem oddziaływań skumulowanych i wpływu na obszary Natura 2000.
3.	Wzmószona penetracja ludności na obszarze Parku.	Intensyfikacja dozoru. Widoczność pracowników Parku na szlakach turystycznych w sezonie wakacyjnym powinna być silniej zaznaczona.
4.	Zanieczyszczanie powierzchni Parku odpadami pozostawionymi przez turystów.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie działań edukacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem lokalnej młodzieży szkolnej. 2. Kontynuacja programu wywożenia śmieci. 3. Zbieranie i wywożenie odpadów stałych. 4. Włączenie wolontariuszy w akcje porządkowe.
5.	Niszczanie obiektów infrastruktury Parku oraz oznakowania szlaków turystycznych	<ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie działań edukacyjnych. 2. Patrolowanie terenu przez służby Parku i wolontariuszy. 3. Naprawa zniszczonych obiektów. 4. Informowanie podmiotów znakujących szlaki turystyczne (m.in. organizacje turystyczne) o konieczności dokonania napraw.
6.	Zagrożenie pożarowe w ekosystemach lądowych wynikające ze wzmószonej presji turystycznej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dostosowywanie zasad udostępnienia Parku do aktualnego stanu zagrożenia przeciwpożarowego – m.in. komunikaty na stronie internetowej i doraźne kierowanie ruchem turystycznym (ograniczenia wstępu w wybrane obszary, czasowe zamknięcia szlaków turystycznych). 2. Realizacja zadań wynikających z ochrony przeciwpożarowej.

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE

IDENTYFIKACJA I OCENA ZAGROZEŃ ZWIĄZANYCH Z UŻYTKOWANIEM TURYSTYCZNO-REKREACYJNYM PARKU

ISTNIEJĄCE I POTENCJALNE ZAGROŻENIA WEWNĘTRZNE

8.	Zakłócanie ciszy przez turystów zwiedzających Park.	<ol style="list-style-type: none">1. Utrzymanie zakazu organizowania rajdów motorowych i samochodowych oraz używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych2. Prowadzenie działań edukacyjnych.3. Patrolowanie terenu przez służby Parku i wolontariuszy.
9.	Niedostateczna sieć wyznaczonych tras turystycznych powodująca rozproszenie turystów.	Wyznaczenie nowych szlaków turystycznych w rejonie największych miejscowości turystycznych regionu.
10.	Utrudniony przebieg wybranych szlaków turystycznych	Zmiana przebiegu szlaków w rejonie wybranych miejscowości.
POTENCJALNE		
1.	Chaos w oznakowaniu i niezadawalający stan techniczny oznakowania szlaków turystycznych wpływający na rozpraszenie się ruchu turystycznego i eksplorację obszarów wyłączonych z udostępniania.	<ol style="list-style-type: none">1. Przyjęcie instrukcji znakowania szlaków PTTK jako obowiązującej w granicach WPK.2. Monitorowanie stanu oznakowania szlaków, zgłaszanie organizacjom znakującym braki w oznakowaniu.3. Poprawa czytelności oznakowania, odnowienie oznaczeń i montaż szlabanów związanych z ograniczeniami wstępu w obszary objęte ochroną ścisłą, w pobliżu których przebiegają szlaki turystyczne.

ŹRÓDŁO: OPRACOWANIE WŁASNE

OBSZARY PROBLEMOWE

TERENAMI NARAŻONYMI NA DEPRECJACJĘ W GRANICACH WPK SĄ OBSZARY, KTÓRE OD DŁUŻSZEGO CZASU PODLEGAJĄ ZAINWESTOWANIU TURYSTYCZNEMU I REKREACYJNEMU:

- WIEŚ WDZYDZE (KISZEWSKIE) I JEJ OBRZEŻA,
- TERENY WSZYSTKICH WYSP ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA JEZIORZE WDZYDZE,
- ZACHODNI BRZEG JEZIORA WDZYDZE,
- OKOLICE MIEJSCOWOŚCI GRZYBOWO,
- OKOLICE JEZIORA I MIEJSCOWOŚCI WYRÓWNO,
- NAJBLIŻSZE OTOCZENIE WSI REKREACYJNEJ JUSZKI,
- OKOLICE MIEJSCOWOŚCI LORYNIEC I SCHODNO,
- OKOLICE WSI DĄBRÓWKA I PIECHOWICE WRAZ Z JEZIORAMI SŁUPINO, SŁUPINKO I CHEB,
- OKOLICE WSI PRZYTARNIA NAD BRZEGIEM JEZIORA WDZYDZE,
- OKOLICE WSI BORSK I PRZYSIÓŁKA JASNOCHÓWKA,
- OTOCZENIE JEZIORA BRZEŻNO,
- WIEŚ WDZYDZE TUCHOLSKIE I JEJ NAJBLIŻSZE OTOCZENIE.

8. OPERAT KSZTAŁTOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Sieć osadnicza

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

- Wdzydzki Park Krajobrazowy i jego otulina położone są na terenie 5 gmin wiejskich: Dziemiany, Lipusz, Karsin, Kościerzyna i Stara Kiszewa,
- Na terenie Parku w całości lub w części znajduje się 58 siedlisk sieci osadniczej, w tym położonych jest 16 wsi:
 - w gminie Dziemiany: Jastrzębie, Kalisz i Piechowice,
 - w gminie Lipusz: Lipuska Huta, Płocice,
 - w gminie Karsin: Borsk, Kliczkowy, Przytarnia, Wdzydze Tucholskie,
 - w gminie Kościerzyna: Czarlina, Grzybowski Młyn, Juszki, Loryniec, Szenajda, Wąglikowice i Wdzydze.
- Nie ma żadnych siedlisk położonych w granicach Parku i znajdujących się w granicach gminy Stara Kiszewa,
- Na terenie WPK znajdują się niemal wyłącznie małe wsie, największe z nich to: Wąglikowice, Piechowice i Wdzydze Tucholskie liczące od 350 do 530 mieszkańców. Bardzo liczną grupę stanowią natomiast osady, osady leśne i leśniczówki liczące często do 20 mieszkańców.

Sieć osadnicza

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

Gospodarka – struktura funkcjonalna

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

- Gospodarka rolna i leśnictwo:
 - ekstensywne rolnictwo typowe dla indywidualnej rozdrobnionej gospodarki występującej na Kaszubach,
 - skupiona w części zachodniej Parku i w części południowej,
 - większe gospodarstwa rolne położone w rejonie miejscowości Kalisz i Wiele
 - intensywność zainwestowania terenów i użytkowanie jest niewielkie,
 - ośrodki hodowli ryb w Czarlinie, Grzybowskim Młynie.
- Usługi na rzecz miejscowej ludności i gospodarki, a także w niewielkim stopniu przetwórstwo,
- Brak zakładów produkcyjnych o istotnym oddziaływaniu na walory Parku,
- Część ludności dojeżdża do pracy do większych miejscowości w tym głównie do ośrodka powiatowego miasta Kościerzyny.

Wyposażenie w usługi dla ludności

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

- W sieci usługowej główną rolę dla terenów Parku pełnią miejscowości gminne położone jednak poza obszarem samego Parku. Miejscowości gminne Dziemiany i Lipusz położone są w otulinie w bezpośredniej bliskości granic Parku,
- W Parku nie ma większych ośrodków usługowych – wyróżnić można miejscowość Wąglikowice, która pełni rolę ośrodka pomocniczego w gminie Kościerzyna,
- miejscowość Wdzydze pełni rolę ośrodka dla obsługi ruchu turystycznego głównie w sezonie letnim,
- Charakterystyczna dla obszaru Parku jest sezonowość występowania części punktów usługowych,
- W granicach Parku i jego bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się usługi doposażone: urzędy gminy (Dziemiany, Lipusz), usługi zdrowia, usługi oświaty (4 szkoły podstawowe i przedszkola), kultury (3 muzea, 3 biblioteki, 2 Ośrodek Kultury i Sportu), obiekty użyteczności publicznej (5 urzędów pocztowych), kościoły,
- Usługi komercyjne drobne usługi handlu w miejscowościach,
- W miejscowościach i ich sąsiedztwie usługi związane z obsługą ruchu turystycznego hotele. Głównie jednak sezonowe pokoje do wynajęcia, domki letniskowe, usługi agroturystyczne, pensjonaty, campingi.
- Sezonowe usługi związane z obsługą ruchu turystycznego takie jak: usługi gastronomiczne, wypożyczalnie sprzętu turystycznego.

Sytuacja planistyczna

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

- Planowanie polityki przestrzennej gminy oraz lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, jest określone w formie uchwały podjętej przez radę gminy w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
- Wszystkie gminy, które położone są w granicach Parku posiadają obowiązujące Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
- Tylko gminy Kościerzyna i Lipusz posiadają aktualne Studia.
- Gminy Lipusz, Karsin, Dziemiany posiadają opracowania sporządzone jeszcze w oparciu o ustawę o planowaniu przestrzennym z 1994 r. i ich zakres i problematyka nie odpowiada obecnie wymaganym standardom.

Sytuacja planistyczna

Wdzydzkiego Parku Krajobrazowego

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

- gmina Kościerzyna – cały obszar w granicach Parku posiada plany miejscowe. Są to opracowania praktycznie na całym obszarze aktualne opracowane w latach 2007-19
- gminy Lipusz, Dziemiany – pozbawione są praktycznie na całym obszarze Parku obowiązujących planów miejscowych,
- gmina Karsin – przeważająca części obszaru w granicach Parku nie ma planów miejscowych. Na terenie Wdzydz Tucholskich obowiązują trzy plany miejscowe opracowane w latach 1997-2001. Są to plany nieaktualne. Zakres ustaleń planów w stosunku do obecnie wymaganego ustawowo jest niewystarczający.
- Gmina Stara Kiszewa – na terenie Parku nie ma planów.

Zagrożenia formalno-prawne

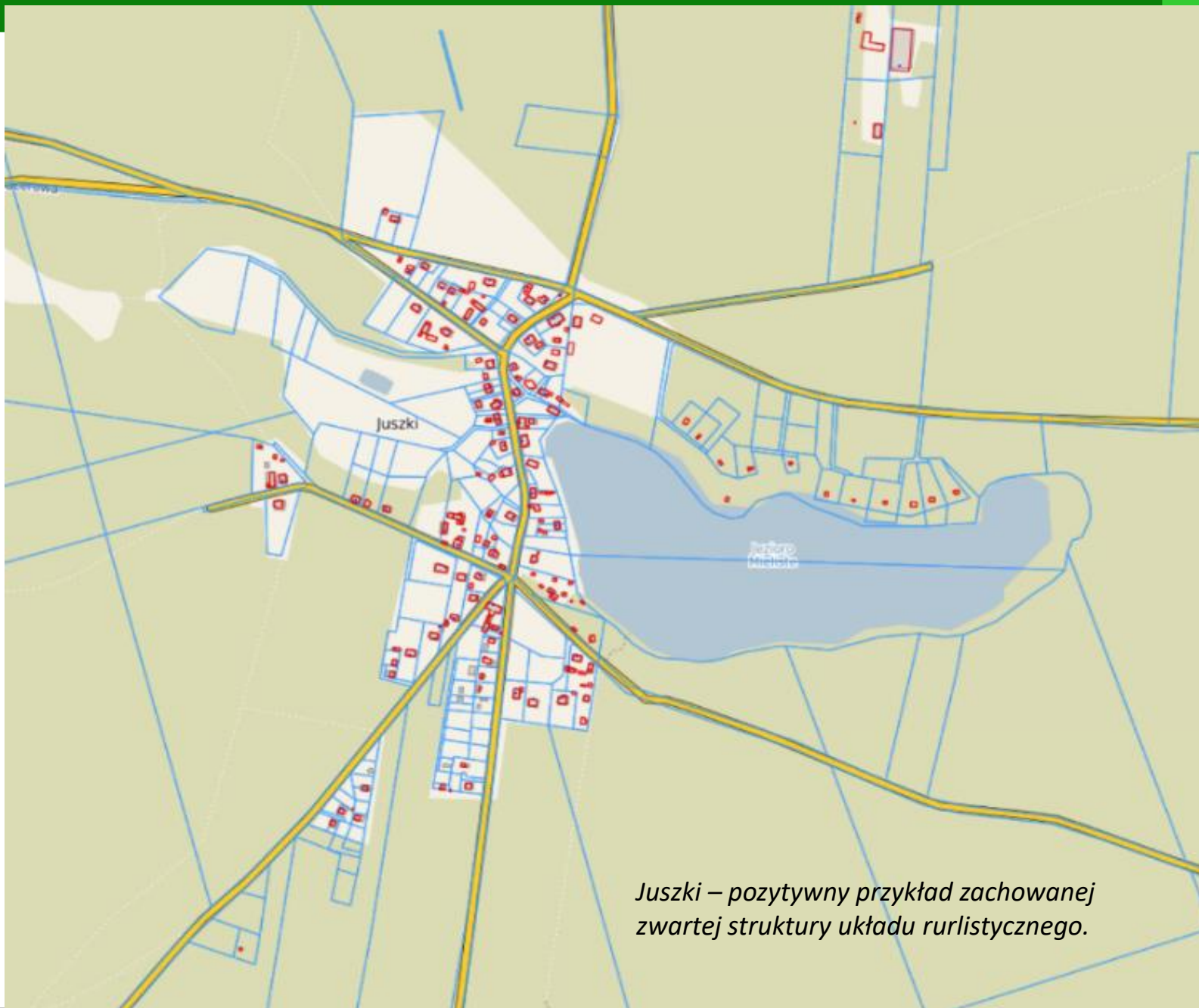
dla zagospodarowania przestrzennego

Zagrożenie	Proponowane działania naprawcze
<ul style="list-style-type: none">• brak obowiązujących planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Lipusz, Dziemiany, Karsin, Stara Kiszewa	<ul style="list-style-type: none">• Opracowanie planów miejscowych – dają możliwość skoordynowanego działania inwestycyjnego w perspektywie długofalowej. Plan miejscowy narzuca szereg regulacji, ograniczeń, które inwestor musi spełnić, a które mają na celu kształtowanie ładu przestrzennego. Plan miejscowy pozwala na zapewnienie racjonalnego jednorodnego kształtowania przestrzeni. Jest także narzędziem do ochrony walorów środowiska naturalnego, krajobrazu oraz ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.
<ul style="list-style-type: none">• określenie sposobu zagospodarowania terenu na podstawie decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji celu publicznego.	
<ul style="list-style-type: none">• nieaktualne Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w gminach Karsin, Lipusz, Dziemiany, Stara Kiszewa	<ul style="list-style-type: none">• Podjęcie przez władze gminy działań zmierzających do zaktualizowania Studiów:<ul style="list-style-type: none">- przeprowadzenie rzetelnej oceny aktualności studium- przeprowadzenie zmiany Studium
<ul style="list-style-type: none">• podział gruntów rolnych na małe działki często poniżej minimalnej wielkości dla gruntów rolnych, z przeznaczeniem pod funkcje niezgodne z klasyfikacją gruntów (turystyka, rekreacja)	<ul style="list-style-type: none">• Rzetelna i wnikliwa ocena wniosków o podział gruntów rolnych. Brak zgody na wydzielenie gruntów mniejszych niż 3000 m² (wymóg ustawowy)

Półwysep Lipa – chaotyczna zabudowa poza zwartą zabudową miejscowości .

Juszki – pozytywny przykład zachowanej zwartej struktury układu rurlistycznego.

Zagrożenia funkcjonalno-przestrzenne

dla zagospodarowania przestrzennego

Zagrożenie	Proponowane sposoby zaradcze
<ul style="list-style-type: none">tendencja do rozprzestrzeniania się zabudowy poza obszary zwartej zabudowy wsi - zatracanie pierwotnych historycznych układów ruralistycznych wsi	<ul style="list-style-type: none">opracowanie planów miejscowych. Szczególny nacisk położyć na określenie terenów zwartej zabudowy, wytypowanie miejsc z zakazem zabudowy, ochrona gruntów rolnych i leśnych.
<ul style="list-style-type: none">narastające zagospodarowanie i użytkowanie rekreacyjne i związane z obsługą ruchu turystycznego	<ul style="list-style-type: none">wymuszenie poprzez planowanie wypełniania zwartych struktur przestrzennych
<ul style="list-style-type: none">wprowadzanie zabudowy obcej w stosunku do tradycyjnej zabudowy regionalnej	<ul style="list-style-type: none">wprowadzenie wzornika architektonicznego dla WPK oraz propagowanie go wśród mieszkańców,Propagowanie wzorców zabudowy nawiązującej do tradycji
<ul style="list-style-type: none">lokalizacja dzikich, nielegalnych skupisk zabudowy letniskowej, campingów, pól namiotowych	<ul style="list-style-type: none">wzmoczone działania służb odpowiedzialnych za przestrzeganie prawa w szczególności: nadzór budowlany, służby leśne itp.
<ul style="list-style-type: none">funkcjonowanie w przestrzeni obiektów i zagospodarowania substandardowego, obiektów opuszczonych, niszczących i dewastowanych, negatywny wpływ na krajobraz zagrożenie katastrofą budowlaną	<ul style="list-style-type: none">likwidacja (wyburzenie) obiektów opuszczonych, ruinpoprawa estetyki obiektówzmiana funkcji
<ul style="list-style-type: none">coraz lepsza dostępność do wody przy jednoczesnym braku odpowiednich systemów oczyszczania ścieków, w szczególności dotyczy to terenu gminy Kościerzyna	<ul style="list-style-type: none">realizacja systemów zbiorczych kanalizacji sanitarnej
<ul style="list-style-type: none">lokalizacja zabudowy substandardowej na terenach rolnych, jako zagospodarowanie w ramach agroturystyki (np. pola z przyczepami campingowymi), jak również sezonowe zagospodarowanie w większych miejscowościach	<ul style="list-style-type: none">działania edukacyjne wśród mieszkańców i przedsiębiorcówwprowadzenie wzornika architektonicznego dla WPK oraz propagowanie go wśród mieszkańców
<ul style="list-style-type: none">zbyt intensywna gospodarka leśna jako przejaw negatywnego oddziaływania na walory Parku	<ul style="list-style-type: none">zmiana podejścia do obszarów leśnych na terenie Parku zmniejszenie intensywności gospodarki leśnej nastawionej na efekt ekonomiczny w kierunku ochrony zasobów

Nowa zabudowa kompletnie obca w otoczeniu

Pozytywny przykład nowej zabudowy nawiązującej do zabudowy regionalnej

Budynki letniskowe w obszarze leśnym dysharmonijne w zakresie usytuowania w terenie, formy, kolorystyki

Zabudowa letniskowe w obszarze leśnym wkomponowana w otoczenie

Zdewastowane budynki ośrodka wypoczynkowego w okolicy Wdzydz

Ruina niedokończonego budynku wyeksponowanego w strukturze miejscowości Wdzydze

Zagospodarowanie substandardowe dysharmonijne w stosunku do otoczenia.

Przykład zabudowy historycznej poddanej przebudowie co skutkuje zatraceniem pierwotnych walorów.

Przykłady zabudowy historycznej utrzymanej w dobrym stanie z zachowaniem jej walorów krajobrazowych

Przykłady nowych budynków w pewnych elementach nawiązujących do tradycji. Ich bryły są jednak przeskalowane i stanowią tym samym elementy dysharmonijne w otoczeniu

Budynek mieszkalny o prostej formie i poprawnych proporcjach, wykończony na wzór architektury regionalnej regionu.

Przykład zabudowy hotelowej wkomponowanej w otoczenie

Zabudowa dysharmonijna w sąsiedztwie lasów

Dziki campingowisko na terenie lasu

*Przykład zagospodarowania terenów otwartych w Borsku
w poszanowaniu krajobrazu*

DZIAŁ III – Audyt krajobrazowy

AUDYT KRAJOBRAZOWY – WYODRĘBNIĄ WYDZIELENIA JEDNOSTEK
KRAJOBRAZOWYCH

POZWALA TO WYRÓŻNIĆ KRAJOBRAZY PRIORYTETOWE

PLAN OCHRONY WPK + AUDYT = WYZNACZENIE STREF OCHRONY
KRAJOBRAZÓW

PLAN OCHRONY WPK + STREFY OCHRONY KRAJOBRAZÓW = WYKAZ
OBIEKTÓW O ISTOTNYM ZNACZENIU HISTORYCZNYM I KULTUROWYM

WYKAZ OBIEKTÓW O ISTOTNYM ZNACZENIU HISTORYCZNYM I
KULTUROWYM =
ZAKAZY Z ART. 17 UST. 1A USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

DZIAŁ IV – HARMONOGRAM DALSZYCH PRAC

L.p.	Zadanie	Termin wykonania
Etap I - prace przygotowawcze		
I.1	Powiadomienie o przystąpieniu do prac nad planem ochrony	15.11.2019
I.2	Opisanie granic parku krajobrazowego oraz otuliny	02.12.2019
I.3	Pozyskanie i analiza wszystkich dostępnych materiałów, zestawienie wraz z omówieniem	02.12.2019
I.4	Pozyskanie map, podkładów mapowych, danych przestrzennych	02.12.2019
I.5	Uzyskanie zgody Nadleśnictw Kościerzyna i Lipusz na wejścia i wjazdy w teren	24.12.2019
I.6	Uzyskanie zgody GDOŚ i RDOŚ na badania gatunków chronionych	24.12.2019
I.7	Opracowanie szablonów operatów szczegółowych oraz map i baz danych	24.01.2019
I.8	Przygotowanie broszury informacyjnej	24.01.2019
Etap I - zakończenie		31.03.2020
Etap II - charakterystyka i diagnoza stanu		
II.1	Prace kameralne i terenowe	30.09.2020
II.2	Opracowanie części diagnostycznych operatów szczegółowych	12.10.2020
I.9	Organizacja I warsztatów	10.11.2020
Etap II - zakończenie		15.11.2020
Etap III - charakterystyka i diagnoza stanu c.d.		
III.1	Organizacja II warsztatów	12.02.2021
III.2	Kameralne prace uzupełniające dotyczące charakterystyki i diagnozy	05.03.2021
Etap III - zakończenie		31.03.2021
Etap IV - strategia ochrony		
IV.1	Opracowanie części strategicznych operatów szczegółowych	20.09.2021
IV.2	Opracowanie Operatu generalnego - syntezy Planu Ochrony	11.10.2021
IV.3	Opracowanie pierwszej wersji projektu Planu Ochrony	18.10.2021
Etap IV - zakończenie		15.11.2021
Etap V - Wyłożenie projektu planu, konsultacje, uzgodnienia, opinie		
V.1	Organizacja III warsztatów	21.02.2022
V.2	Wyłożenie projektu Planu ochrony	28.03.2022
V.3	Konsultacje społeczne, rozpatrywanie uwag	06.05.2022
V.4	Spotkania z Radami Gmin	24.06.2022
V.5	Udział w procedurze uzgodnień oraz opiniowania przez WKZ oraz Radę Parków	20.06.2022
Etap V - zakończenie		30.06.2022
Etap VI - Przygotowanie projektu Planu ochrony do uchwalenia		
VI.1	Końcowe wydruki, gotowość do wsparcia w trakcie przyjmowania Planu ochrony	30.09.2022
Etap VI - zakończenie		30.09.2022

DZIAŁ V – KONSULTACJE, ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA UWAG

**AKTUALNIE ZE WZGLĘDU NA PANDEMIE COVID-19 ZGODNIE Z ZALECENIAMI
KONSULTACJE ODBYWAJĄ SIĘ WIRTUALNIE.**

**POMORSKI ZESPÓŁ PARKÓW KRAJOBRAZOWYCH PUBLIKUJE MATERIAŁY NA
STRONIE YOUTUBE PZPK**

[HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/CHANNEL/UCk1MPwXifV609DdsMTBGPMg](https://www.youtube.com/channel/UCk1MPwXifV609DdsMTBGPMg)

**W RAMACH KONSULTACJI JEST MOŻLIWOŚĆ SKŁADANIA WNIOSKÓW NA
FORMULARZACH DOSTĘPNYCH NA STRONIE INTERNETOWEJ WDZYDZKIEGO
PARKU KRAJOBRAZOWEGO DROGĄ E-MAIL NA ADRES
[WPK@POMORSKIEPARKI.PL](mailto:WPK@pomorskieparki.pl)**

**Pierwsze spotkanie w formie prezentacji zostało przedstawione na stronie
internetowej Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych .**

TRZY SPOTKANIA KONSULTACYJNE

DRUGIE SPOTKANIE W FORMIE NINIEJSZEJ PREZENTACJI:

- ODBYWA SIĘ PO UZUPEŁNIENIU WIEDZY (PO PRACACH TERENOWYCH PRZEPROWADZONYCH W ZAKRESIE PRZEWIDZIANYM W PROCESIE PLANOWANIA),
- UMOŻLIWIA PRZEDYSKUTOWANIE WIZJI OPTYMALNEGO FUNKCJONOWANIA PARKU KRAJOBRAZOWEGO I OKREŚLENIE LISTY CELÓW DO OSIĄGNIĘCIA,
- USTALA, CO Z TEJ WIZJI JEST OSIĄGALNE W OKRESIE REALIZACJI PLANU OCHRONY — USTALA MIERZALNE LUB PRZYNAJMNIEJ WERYFIKOWALNE CELE DO OSIĄGNIĘCIA W TYM ZAKRESIE,
- USTALA, CO NALEŻY ZROBIĆ, ABY MÓC LEPIEJ ZAPLANOWAĆ OCHRONĘ W KOLEJNYM PODEJŚCIU PLANISTYCZNYM,
- DAJE MOŻLIWOŚĆ ZŁOŻENIA KOLEJNYCH WNIOSKÓW, POSTULATÓW I PROPOZYCJI DO ROZWAŻENIA W TRAKCIE DALSZYCH PRAC NAD PLANAMI OCHRONY.

TRZY SPOTKANIA KONSULTACYJNE

TRZECIE SPOTKANIE POWINNO (LUTY 2022):

- BYĆ POŚWIĘCONE OMÓWIENIU I PRZEDYSKUTOWANIU WYPRACOWANEJ KONCEPCJI OCHRONY I ZARZĄDZANIA PARKIEM KRAJOBRAZOWYM,
- DAĆ MOŻLIWOŚĆ ZŁOŻENIA KOLEJNYCH WNIOSKÓW, POSTULATÓW I PROPOZYCJI DO ROZWAŻENIA W TRAKCIE DALSZYCH PRAC NAD PLANEM OCHRONY,

FORMAT SPOTKANIA BĘDZIE ZALEŻNY OD STANU PANDEMII COVID-19.

ZATWIERDZENIE PLANU OCHRONY

USTAWA O OCHRONIE PRZYRODY

art. 19, 6a. Sejmik województwa ustanawia, w drodze uchwały, plan ochrony dla parku krajobrazowego w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania projektu planu albo odmawia jego ustanowienia, jeżeli projekt planu jest niezgodny z celami ochrony przyrody. Plan ochrony może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.

6b. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 6a, wymaga uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i zaopiniowania przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

6c. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 6a, w części dotyczącej wprowadzenia zakazów, wymienionych w art. 17 ust. 1a, wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy.

6d. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 6c, dokonuje się w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, jest uważane za uzgodnienie projektu.

6e. Rada gminy może odmówić uzgodnienia projektu uchwały, o której mowa w ust. 6a, wyłącznie w przypadku, gdy wprowadzenie zakazów, wymienionych w art. 17 ust. 1a, prowadziłoby do ograniczenia możliwości rozwojowych gminy wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w stopniu nieproporcjonalnym do wartości jakie park krajobrazowy ma chronić.

Art. 24a. 1. Właściciele obiektów budowlanych wzniesionych przed dniem wejścia w życie planu ochrony dla parku krajobrazowego oraz uchwały, o której mowa w art. 23a ust. 1, naruszających przepisy tych aktów nie są zobowiązani do ich dostosowania.

2. Samorząd województwa, na wniosek właściciela obiektu budowlanego, wzniesionego przed dniem wejścia w życie aktów, o których mowa w ust. 1, rażąco naruszającego ich przepisy, może pokryć koszty dostosowania tego obiektu budowlanego do wymagań tych aktów.

Art. 30. 1. Plan ochrony ustanowiony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody lub parku krajobrazowego położonego w granicach obszaru Natura 2000, uwzględniający zakres, o którym mowa w art. 29, staje się planem ochrony dla tej części obszaru Natura 2000.

ZATWIERDZENIE PLANU OCHRONY

USTAWA O OCHRONIE PRZYRODY

PLANY OCHRONY POZWOLĄ W PEŁNI CHRONIĆ ZASOBY, TWORY I SKŁADNIKI PRZYRODY ORAZ WARTOŚCI KRAJOBRAZOWE, HISTORYCZNE I KULTUROWE PK, GDYŻ DOKUMENT TEN BĘDZIE PRZEDE WSZYSTKIM OKREŚLAŁ CELE OCHRONY PK I SPOSOBY KORZYSTANIA Z JEGO OBSZARÓW UDOSTĘPNIANYCH DLA CELÓW NAUKOWYCH, EDUKACYJNYCH, TURYSTYCZNYCH, REKREACYJNYCH, OKREŚLI FORMY RACJONALNEGO GOSPODAROWANIA.

WYMIERNE EFEKTY REALIZACJI PROJEKTU:

- ❖ KOMPLEKSOWE I PLANOWE ZARZĄDZANIE PRZESTRZENIĄ,
- ❖ ZACHOWANIE ZRÓŻNICOWANIA RZEŻBY TERENU,
- ❖ POPRAWA STANU CZYSTOŚCI WÓD POWIERZCHNIOWYCH ORAZ OCHRONA ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH,
- ❖ ZACHOWANIE LASÓW, W SZCZEGÓLNOŚCI ŁĘGÓW,
- ❖ OCHRONA JEZIOR LOBELIOWYCH, ŹRÓDLISK ORAZ TORFOWISK WYSOKICH I PRZEJŚCIOWYCH,
- ❖ ZACHOWANIE OKREŚLONYCH TYPÓW SIEDLISK PRZYRODNICZYCH ORAZ GATUNKÓW, CENNYCH I/ LUB ZAGROŻONYCH,
- ❖ UTRZYMANIE CIĄGŁOŚCI ISTNIENIA ORAZ TRWAŁOŚCI EKOSYSTEMÓW,
- ❖ ZACHOWANIE RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ,
- ❖ UTRZYMANIE WALORÓW KRAJOBRAZOWYCH,
- ❖ ZWIĘKSZENIE ŚWIADOMOŚCI EKOLOGICZNEJ MIESZKAŃCÓW Z TERENÓW PK, POSZERZENIE WIEDZY NA TEMAT SIEDLISK I GATUNKÓW ORAZ ICH OCHRONY.

*Autorzy zdjęć wykorzystanych w prezentacji:
Michał Przybylski, Michał Witkiewicz, Lewczuk
Mariusz, Bajerowski Wojciech, Paulina Ćwiklińska,
Przemysław Śmietana, Grzegorz Radtke, Martin
Kukwa, Mirosław Wantoch – Rekowski, INTERNET
archiwum WPK, archiwum BULiGL O. Gdynia*

**Adres do korespondencji, składania
wniosków i uwag:
wpk.planochrony@pomorskieparki.pl**

**Biuro Urządzania Lasu i Geodezji
Leśnej Oddział w Gdyni
ul. Świętojańska 44
81-393 Gdynia
Tel. (58) 661-39-34
(58) 621-73-27
+48 604 432 049**

